

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑ
Το Γραφείο
ΚΕΜΠ, Α.Θ.
Αρ. ελέγχ. 4343
Κατάξ. 3275

Ἀκαδημίας 78Δ, 106 78 Ἀθήνα www.xristianiki.gr Πέμπτη 4 Ὀκτωβρίου 2007 Ἀρ. Φύλ. 759* (1072) Ἔτος 54ον 1,00€

Η ΑΠΟΣΥΡΣΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ:

**Μεγάλη νίκη
τῆς Παιδείας
καί τοῦ λαοῦ**

ΣΕΛ. 6-7

**Ὁ Ψαρουδάκης
ὁ ὄρκος
καί ὁ
ΣΥ.ΡΙΖ.Α.**

ΣΕΛ. 4

**ΣΚΟΠΙΑΝΟ:
Τό μόνο πού μᾶς
ἀπομένει πιά
εἶναι τό veto**

ΣΕΛ. 12

ΜΟΝΟΣ ΜΕ ΑΝΤΙΠΑΛΟ ΤΑ ΟΞΥΜΜΕΝΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΞΕΠΝΟΕΣ ΕΞΑΓΓΕΛΙΕΣ

**Ἀπό τή σκοπιά
ἐνός ὑποψηφίου**

Στό προηγούμενο φύλλο τῆς ἡ «Χ» εἶχε ὡς κύριο θέμα ἄρθρο τοῦ προέδρου τῆς Χ.Δ. Μανώλη Μηλιαράκη, στό ὅποιο με νηφάλιο τρόπο ἀναλυόταν τό ἐκλογικό ἀποτέλεσμα, ὅσον ἀφορᾶ κυρίως τή Δημοκρατική Ἀναγέννηση καί τή Χριστιανική Δημοκρατία. Συμφωνῶ ἀπόλυτα μέ τήν ἐμπεριστατωμένη ἀνάλυση τοῦ ἀδ. Μηλιαράκη.

Ὡς ἐλεύθερο βῆμα, ἡ «Χ» δημοσίευσε ἐπίσης ἕνα ἄλλο κείμενο γιά τό ἐκλογικό ἀποτέλεσμα, αὐτό τοῦ Γιώργου Καραμελιᾶ. Στό φύλλο αὐτό δίδεται ἀπάντηση ἀπό τή Δημοκρατική Ἀναγέννηση, ἡ ὁποία δημοσιεύεται στήν 9η σελίδα.

Ἐκτιμῶ τόν Γιώργο Καραμελιᾶ καί γιά τό ἦθος του καί γιά τήν πολιτική του σκέψη. Θά διαφωνήσω, ὅμως, ὡς πρός τίς αἰτίες τῆς ἀποτυχίας τοῦ ἐγχειρήματος Παπαθεμελιῆ, τίς ὁποῖες ἀναπτύσσει στό ἄρθρο του. Ὡς ὑποψήφιος στή λίστα Ἐπικρατείας τῆς Δ.Α. εἶχα τήν εὐκαιρία νά ἐπικοινωνήσω μέ πολύ κόσμο καί νά διαμορφώσω ἄμεση εἰκόνα γιά τόν τρόπο πού σκέπτονται καί ψηφίζουν οἱ πολλοί.

Διαπιστώνω, λοιπόν, ὅτι ὑπῆρχε (καί ὑπάρχει) μεγάλη ἐκτίμηση καί σεβασμός τόσο στό πρόσωπο καί τό ἦθος τοῦ Παπαθεμελιῆ, ὅσο καί στίς πολιτικές του ἀντιλήψεις. Δέν ἦταν ὅμως πρόθυμοι νά τόν ψηφίσουν, γιά τούς ἐξῆς λόγους:

α) Διότι ἡ ψήφος θά πήγαινε χαμένη. Τά ΜΜΕ ἀπό πρωΐας μέχρι νυκτός μιλοῦσαν γιά πεντακομματική Βουλή. Ἔτσι, παρά τήν προβολή πού εἶχε ἡ Δ.Α., δέν μπόρεσε νά ἀναρέσει τήν ἀντίληψη αὐτή.

β) Διότι ὑποστήριζαν, ὑπάρχει κίνδυνος ἀκυβερνησίας. Τό ἐπιχείρημα αὐτό ἐπικαλοῦνταν οἱ ψηφοφόροι τῆς Ν.Δ., οἱ ὁποῖοι ὑποστήριζαν, ἐπιπλέον, ὅτι «ἐκ δύο κακῶν (ΝΔ, ΠΑΣΟΚ), τό μῆ χεῖρον (ΝΔ) βέλτιστον».

γ) Διότι εἶναι δεσμευμένοι στά κόμματα ἐξουσίας (ΝΔ καί ΠΑΣΟΚ) σέ ἀπίστευτη ἔκταση καί βαθμό.

Αὐτό εἶναι πολύ γνωστό, ἀλλά «ἄλλο νά τό ἀκούς καί ἄλλο νά τό βλέπεις». Πρόσωπα ὑψηλοῦ ἠθους μέ χριστιανικές ἀρχές, ἐπειδή τούς εἶχε γίνει κάποια ἐξυμνήρησή ἡ διορισμός, θεωροῦσαν ἀγνωμοσύνη νά μήν ψηφίσουν τούς εὐεργέτη

Συνέχεια στή σελ. 3

Ἀγῶνας γιά ἕναν παίκτη καί χωρίς ἀντίπαλο ἦταν ἡ πρώτη τῆς Βουλῆς, μέ τήν υπερψήφιση τῶν προγραμματικῶν δηλώσεων τῆς νέας, τρόπος τοῦ λέγειν, Κυβέρνησης. Παρ' ὅλα αὐτά, τό ἐρώτημα πού προκύπτει εἶναι μήπως στον ἀγῶνα αὐτόν, με ἀντίπαλο τὰ πολλά καί σοβαρά προβλήματα τῆς χώρας, ο κ. Καραμανλῆς ἐρθεῖ δεῦτερος.

Δέν υπῆρξε ἀντίπαλος τοῦ πρωθυπουργοῦ στήν πρώτη του εμφάνιση στή Βουλή τίς Ἐκλογές καί αὐτό, παρά τήν ἰσχυρή, μέ μόλις μία ψήφο πέραν τῆς δεδηλωμένης, πλειοψηφία τῆς ΝΔ. Οἱ τοποθετήσεις, ἀπό τήν πλευρά τῆς Αἰτωματικῆς Ἀντιπολίτευσης, τοῦ ΠΑΣΟΚ, μετά τή συντριβή του στίς Ἐκλογές, προκάλεσαν τό ενδιαφέρον μόνο ὡς προς τήν εσωκομματική ἀντιπαράθεση γιά τήν ἠγεσία, ἐνῶ ἀπό τήν ἐλάσσονα Ἀντιπολίτευση, τό μόνο πού ἐμείνε εἶναι ὁ «καυγάς», ὁ ὁποῖος θά εἶναι μόνιμος στο ἐξῆς, μεταξύ ΣΥΡΙΖΑ καί ΛΑΟΣ.

Μόνος ἀντίπαλος λοιπόν τῆς Κυβέρνησης αὐτήν τῆ στιγμή εἶναι τὰ συσσωρευμένα καί καυτά θέματα πού χρονίζουν καί ἀποτελοῦν τροχοπέδη γιά τήν πραγματική πρόοδο τῆς χώρας. Τέτοια θέματα εἶναι ἡ «καυτή πατάτα» τῆς Οικονομίας, ἡ ὁποία εξακολουθεῖ νά εἶναι μαγική εἰκόνα, μέ τούς ἀριθμούς νά εὐημεροῦν καί τήν πραγματική οικονομία νά νοσεῖ· εἶναι ἡ Παιδεία, θέμα κεντρικό, εἰάν ἡ χώρα

θέλει νά ἐπιδώξει ἕνα καλύτερη θέση στον διεθνή καταμερισμό· εἶναι ὁ δημογραφικό, τό ὁποῖο ἔχει περάσει προ πολλοῦ «στο κόκκινο»· εἶναι ὁ ἐκσυγχρονισμός καί ἡ ἀξιοκρατία στή δημόσια διοίκηση· εἶναι ἡ προστασία τοῦ φυσικοῦ καί τοῦ αστικοῦ περιβάλλοντος καί ἡ προστασία τῆς ποιότητας ζωῆς τῶν πολιτῶν τόσο στίς μεγάλες, ὅσο καί στίς μικρότερες, δυστυχῶς, πόλεις· εἶναι ἐπίσης ἡ θωράκιση τῆς χώρας, ὄχι μόνο μέ οπλικά συστήματα, ἀλλά καί μέ ἕνα ἐξωτερική πολιτική πού θά ἔχει στόχους καί οράματα καί δέν θά εἶναι μόνο «πυροσβεστική» γιά φωτιές πού ἀνάβουν ἄλλοι.

Ε, γι' αὐτά τὰ προβλήματα, ἐπὶ τοῦ συγκεκριμένου τίποτα δέν εἶπε ὁ κ. Καραμανλῆς στίς προγραμματικές του δηλώσεις, πέραν ἀπό ἕνα ξέπνοιο πλέον ἀναφορά στίς μεταρρυθμίσεις, οἱ περισσότερες ἀπό τίς ὁποῖες μοιάζουν νά οδεύουν προς τίς ἐλληνικές καλένδες, καθώς εἶναι μάλλον ἀμφίβολο ἡ Ἀντιπολίτευση, τόσο ἡ μείζων ὅσο καί ἡ

ἐλλάσων, νά συναινέσει.

Τό μόνο πού ἐμείνε, ἐν τέλει, ἀπό τήν τριήμερη διαδικασία στή Βουλή, πέραν ἀπό ἕνα κάπως αὐστηρή ἀναφορά τοῦ πρωθυπουργοῦ καί τῆς κας Μπακογιάννη στή Σκόπια, πᾶν ἄντι νά ὠστόσο στο βέτο ἢ σέ κάτι ἄλλο συγκεκριμένο, εἶναι ἡ ἐξαγγελία γιά τήν εἰσαγωγή νέου ἐκλογικοῦ νόμου!

Λίγο μετά τίς Ἐκλογές, ἐμπρός γιά νέες Ἐκλογές, ἀρα, σέ ἕνα τακτική ἐκλογολογία, πού ἐπιδιώκει ἀφ' ἐνός νά «μαντρώνει» τούς ἡμέτερους, ἀφ' ἐτέρου νά ἐπισείει τήν ἀπειλή ἀνατροπῶν στίς εὐθραυστες οὕτως ἢ ἄλλως ἰσοροπίες ψήφων πού συγκέντρωσαν οἱ ὑπόλοιποι τέσσερις τῆς Βουλῆς.

Ξέπνοιο ἐπίσης ἦταν καί ἡ κριτική τοῦ Γιώργου Παπανδρέου, ὁ ὁποῖος χαρακτήρισε εὐστοχα μέν «ἐκθεση ἰδεῶν» τίς προγραμματικές δηλώσεις, ἀπέφυγε δε νά δώσει ἕνα δικό του στίγμα γιά τήν ἐξοδό τῆς χώρας

Τοῦ ΚΩΝ/ΝΟΥ ΜΠΛΑΘΡΑ

(* Ἡ ἀρίθμηση τοῦ φύλλου

Ὁ ἀριθμός καί αὐτοῦ τοῦ φύλλου τῆς «Χ» εἶναι ὁ ἴδιος μέ τοῦ προηγούμενου. Αὐτό ὀφείλεται στό ὅτι τόν Αὐγουστο πού κυκλοφόρησε ἕνα διπλό φύλλο ἔπρεπε νά μπεῖ ἕνας μόνος ἀριθμός καί ὄχι δύο (756-757).

Συνέχεια στή σελ. 3

ΣΥΜΒΟΛΗ ΣΤΟ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Διαβάζοντας τό βιβλίο «Περιβάλλον και θαλάσσιος χώρος»

Ο τόμος περιλαμβάνει τα πρακτικά του συνεδρίου που έλαβε χώρα στην Κω το Μάιο του 2005 και αφορούσε το περιβάλλον και το θαλάσσιο χώρο. Πήραν μέρος εκλεκτά μέλη της ελληνικής διεθνολογικής κοινότητας και πλειάδα ειδικών από το χώρο της Διοίκησης, των Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων και άλλους συναφείς χώρους, σε μια πραγματικά ενδιαφέρουσα διεπιστημονική όσμωση δικαίου και εφηρμοσμένων επιστημών.

Ο τόμος αποτελεί χρήσιμη και ουσιαστική συνεισφορά στην ελληνική εργογραφία για το ζήτημα του θαλασσιού περιβάλλοντος. Ασφαλώς, θα συναντήσει το ενδιαφέρον κάθε ασχολούμενου με τη σύγχρονη διαχείριση του θαλασσιού χώρου, αλλά και κάθε πολίτη ευαισθητοποιημένου σε θέματα προστασίας και διατήρησης του θαλάσσιου οικοσυστήματος, πηγής ζωής και πλούτου για τον άνθρωπο, σήμερα μάλιστα που το θαλάσσιο περιβάλλον βάλλεται ποικιλοτρόπως.

Το συνέδριο κάλυψε θέματα τεχνικά, οικονομικά, διαχειριστικά και θέματα θεσμών και πολιτικής που αφορούν το θαλάσσιο περιβάλλον. Θέματα θαλασσιών μεταφορών, αλιευτικά, υδατοκαλλιεργειών, ατυχημάτων και πετρελαιοκηλίδων. Πολλές και ιδιαίτερες αναφορές έγιναν για το Αιγαίο πέλαγος και ιδιαίτερα τη Δωδεκάνησο.

Παραθέτουμε, στη συνέχεια, συμπεράσματα, σκέψεις και προβληματισμούς που αναδύονται μέσα από τις εισηγήσεις και τις παρεμβάσεις που έγιναν κατά τη διάρκεια του συνεδρίου.

Ευρωπαϊκή Ένωση και περιβάλλον

Η Ευρωπαϊκή Ένωση δραστηριοποιείται δυναμικά στο χώρο της προστασίας του θαλασσιού περιβάλλοντος. Έχει υπογράψει σειρά από διεθνείς συμβάσεις και συμμετέχει σε διεθνή προγράμματα που καλύπτουν ένα ευρύ φάσμα προβλημάτων, όπως: η όξινη βροχή, η βιοποικιλότητα, η αλλαγή του κλίματος και τα αέρια του θερμοκηπίου, η απερίωμηση, τα επικίνδυνα απόβλητα, οι πετρελαιοκηλίδες.

Δεν έχει όμως αναπτύξει ολοκληρωμένη πολιτική που να υπόσχεται διασφάλιση της αειφορίας και της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης των θαλασσών, των ωκεανών και των οικοσυστημάτων τους που να προβλέπει ενίσχυση και θωράκιση των μηχανισμών επιτήρησης και συμμόρφωσης με το περιεχόμενο των κανόνων του ισχύοντος θεσμικού πλαισίου που να δρομολογεί διαδικασίες θεσμικών

κού χαρακτήρα, για να αντιμετωπισθεί το κακό της θαλάσσιας ρύπανσης από χερσαίες πηγές, οι οποίες αποτελούν και το μεγαλύτερο μέρος της συνολικής υδάτινης ρύπανσης.

Περιβάλλον και διαχείριση λιμενικών δραστηριοτήτων

Η περιβαλλοντική διαχείριση στο χώρο του λιμανιού είναι ένας νέος κλάδος, ο οποίος τώρα αναπτύσσεται. Πρόοδος έχει συντελεσθεί, χρειάζεται όμως να συνεχισθεί η ερευνητική και πειραματική προσπάθεια, ώστε να διαμορφωθεί ένα ολοκληρωμένο θεσμικό πλαίσιο που θα βρίσκει επιτυχή εφαρμογή στα λιμάνια και θα προστατεύει και θα αναβαθμίζει τις περιβαλλοντικές συνθήκες σε μια εποχή που:

— ο λιμενικός κλάδος αναπτύσσεται δυναμικά και η δυνατότητα του περιβάλλοντος σχετικά με την αφομοίωση αρνητικών εκροών είναι πεπερασμένη.

— οι επενδύσεις σε θαλάσσιες υποδομές μεγεθύνονται, επειδή το κόστος είναι χαμηλότερο και οικονομικά πιο αποτελεσματικές σε σχέση με το κόστος υποδομών χερσαίων μεταφορών.

Οι συνθήκες πηγές ρύπανσης στον λιμενικό χώρο που πρέπει να αντιμετωπισθούν είναι:

1. Ρύπανση από την κίνηση και τον ελλιμενισμό των πλοίων.
2. Ρύπανση από τη συντήρηση και επισκευή των πλοίων.
3. Ρύπανση από τον α-

νεφοδιασμό των πλοίων με καύσιμα.

4. Χειρισμοί και αποθήκευση χύδην ξηρών φορτίων.

5. Χειρισμοί και αποθήκευση χύδην υγρών φορτίων.

6. Χειρισμοί και αποθήκευση γενικών φορτίων.

7. Εργασίες εκβάθυνσης και βυθοκόρησης.

8. Συντήρηση και επέκτασή της υποδομής του λιμανιού.

9. Συντήρηση της ανωδομής, δηλαδή γεφυρών, γερανών κ.λπ. μηχανημάτων.

Άειφόρος ανάπτυξη και ανανεώσιμες πηγές ενέργειας

Σύμφωνα με την ευρωπαϊκή οδηγία για την προώθηση ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, η Ελλάδα θα πρέπει μέχρι το έτος 2010 να καλύπτει το 20,1% των ενεργειακών της αναγκών από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Το ανεμολογικό και ηλιακό δυναμικό του Αιγαίου προσφέρεται για το σχεδιασμό και την υλοποίηση φιλικών προς το περιβάλλον συστημάτων παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας και αφαλάτωσης θαλασσιού ύδατος, μέσω ανεμογεννητριών και φωτοβολταϊκών στοιχείων.

Δωδεκάνησα και τουρισμός

Περιλαμβάνουν 22 κύρια νησιά, ενώ στο σύνολό τους, με τις βραχονη-

σίδες, υπερβαίνουν τα 200. Την πλειονότητα των νησιών χαρακτηρίζει το ορεινό ανάγλυφο και γενικά το φτωχό σε φυσικούς, ορυκτούς και ενεργειακούς πόρους υπέδαφος. Ο αποκλειστικός τους χαρακτήρας στηρίζεται σχεδόν αποκλειστικά στη «μονοκαλλιέργεια» του τουρισμού, με σημαντικές πιέσεις και προβλήματα στο περιβάλλον: έλλειψη υδατικών πόρων, συσσώρευση απο-

Του ΗΡΑΚΛΗ ΚΑΝΑΚΑΚΗ

βλήτων και απορριμμάτων, εγκατάλειψη της γεωργικής γης, άναρχη οικιστική δραστηριότητα, έλλειψη υποδομών.

Η τουριστική ανάπτυξη θα πρέπει να επαναπροσδιορισθεί και, για να καταστεί βιώσιμη:

- να γίνει φιλική προς το περιβάλλον.
- να εναρμονίζεται προς το φυσικό, πολιτισμικό και ανθρωπογενές περιβάλλον.
- να συμβάλει στη βελτίωση της ποιότητας ζωής όλων.
- να επεκτείνεται σε όλους τους μήνες του έτους κα όχι μόνον στους θερινούς, καθώς και να μεταστραφεί σταδιακά σε ήπιες μορφές (αρχαιολογικός, συνεδριακός, οικολογικός, θρησκευτικός, καταδοτικός κ.ά.) που εξισορροπούν την τουριστική πίεση τοπικά και χρονικά.

Αλιευτική διαχείριση στο Ν.Α. Αιγαίο

Η θάλασσα του Αιγαίου, αν και έχει αρκετά με-

γάλη ποικιλία αλιευτικών ειδών, είναι σε γενικές γραμμές ολιγοτροφική συγκριτικά με άλλες θάλασσες, επειδή ο εμπλουτισμός της σε θρεπτικά χαρακτηριστικά είναι περιορισμένος. Η ολιγοτροφία έχει ως αποτέλεσμα οι αλιευτικοί πόροι να είναι περιορισμένοι σε αριθμούς και να εντοπίζονται σε συγκεκριμένα αλιευτικά πεδία.

Με τα σημερινά 6 μίλια των ελληνικών χωρικών υδάτων, τα μεγάλα και πλούσια αλιευτικά πεδία βρίσκονται σε διεθνή ύδατα και κινδυνεύουν από την υπεραλίευση των Τούρκων ψαράδων, οι οποίοι αλιεύουν χωρίς περιορισμούς όλο το χρόνο. Αντίθετα, οι Έλληνες αλιείς, στο διάστημα Ιουλίου-Οκτωβρίου εκάστου έτους, με βάση τη νομοθεσία απέχουν από την αλιευτική δραστηριότητα, για να μπορούν τα ψάρια να πολλαπλασιάζονται. Το αποτέλεσμα θα είναι, εάν συνεχισθεί αυτή η κατάσταση, ο σοβαρός περιορισμός των αλιευτικών αποθεμάτων και ο κίνδυνος πλήρους κατάρρευσης του εύθραυστου θαλάσσιου οικοσυστήματος.

Σωστή αντιμετώπιση του προβλήματος μπορεί να υπάρξει μέσα από την επέκταση των ελληνικών χωρικών υδάτων στα 12 μίλια. Κάτι τέτοιο παραπέμπεται στο αόριστο μέλλον. Τούτου δοθέντος, η λύση είναι ή η θέσπιση αλιευτικής ζώνης 12 μιλίων, όπως προτείνεται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ή να υποχρεωθεί η Τουρκία να υιοθετήσει τους ίδιους περιορι-

σμούς στους οποίους υπόκεινται οι Έλληνες αλιείς, στα πλαίσια των ενταξιακών της διαπραγματεύσεων.

Κίνδυνος πετρελαιορύπανσης στο Αιγαίο και η αντιμετώπισή της

Το Αιγαίο Πέλαγος αντιμετωπίζει χρόνο πρόβλημα ρύπανσης, αφ' ενός επειδή αποτελεί ζώνη διέλευσης δεξαμενοπλοίων και γενικότερα εμπορικών πλοίων (μόνο τη Λέσβο διαπλέουν ανά έτος περίπου 7.200 εμπορικά πλοία) και αφ' ετέρου, επειδή υποδέχεται σημαντικό όγκο ρύπων που τα θαλάσσια ρεύματα μεταφέρουν από τη βαριά ρυπαρινόμενη περιοχή του Ευξείνου Πόντου.

Οι κίνδυνοι στο μέλλον θα διογκωθούν, όταν αρχίσει να ρέει το ρωσικό πετρέλαιο από τον πετρελαιοαγωγό Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη, οπότε θα πολλαπλασιασθούν οι διελεύσεις δεξαμενόπλοιοι. Τα κυριότερα είδη ατυχημάτων είναι: συγκρούσεις πλοίων, προσάρξεις, εκρήξεις και πυρκαγιές, βυθίσεις ή εξαφανίσεις πλοίων, ζημιές στη δομή των πλοίων, απώλειες πλοίων λόγω πολεμικών εχθροπραξιών.

Εάν συμβεί το ατύχημα, με βάση τη διεθνή εμπειρία είναι πρακτικά αδύνατο να αντιμετωπισθούν οι συνέπειες με τα συμβατικά οικονομικά των «δικαστικών αποζημιώσεων». Γι' αυτό, προτείνεται η δημιουργία ενός Ειδικού Ταμείου, πόροι του οποίου θα είναι ένα ειδικό ασφαλιστήριο που θα επιβάλλεται στους χρήστες των διόδων, επιπλέον τέλη, κρατικές και διεθνείς επιχορηγήσεις.

Κλείνοντας την περιδιάβαση στις εξαιρετικές εισηγήσεις του συνεδρίου, θεωρούμε απαραίτητο να επιστημονούμε ότι το έργο προλογίζεται επάξια από τον καθηγητή Στέλιο Περράκη, ο οποίος έθεσε την προσωπική του σφραγίδα και στην ολοκλήρωση των εργασιών του συνεδρίου, με τη συμμετοχή του σε όλες τις σχετικές συζητήσεις στοργουγής τράπεζας. Στις συζητήσεις συμμετείχαν, επίσης, αξιόλογοι ακαδημαϊκοί, πανεπιστημιακοί, ειδικοί ερευνητές και σχολιαστές από το χώρο των θεωρητικών, όσο και των θετικών επιστημών. Οι επιμελητές της έκδοσης καθηγητές Γρηγόρης Τσάλτας και Μαριάνθη Κλάδη-Ευσταθοπούλου, κατά γενική ομολογία, συντόνισαν με απόλυτη επιτυχία όλες τις απαιτούμενες ενέργειες, ώστε να ολοκληρωθεί στο συντομότερο δυνατό χρονικό διάστημα η πρώτη και σημαντικότερη έσως απεικόνιση του τελικού εγχειρήματος.

Στις 20 Οκτωβρίου τό ιερό μνημόσυνο τής Σοφίας Μηλιαράκη

Τό Σάββατο 20 Οκτωβρίου θά τελεστεί τό ιερό 40ήμερο Μνημόσυνο τής άειμνήτου Σοφίας Μηλιαράκη - Καμαράτου, στό έκκλησάκι του Άγιου Άνδρέου. Ο Ναός βρίσκεται στην οδό Λευκωσίας 40, κάτω από τήν πλατεία Αμερικής.

Θερμή παράκληση τών οικείων τής μακαριστής Σοφίας προς όσους θά παραστούν στό ιερό Μνημόσυνο, εάν τούς είναι δυνατόν, νά παραβρεθούν και στη Θεία Λειτουργία πού θά τελεσθεί στον ι. ναό, ή οποία θά προηγηθεί από 7 έως 9 π.μ. ώστε νά συμπροσευχηθούμε για τή Σοφία, καθώς και για τούς κεκοιμημένους άδελφούς, συγγενείς και φίλους μας.

Εύχαριστήριο

Με τό σημείωμα αυτό θέλω νά εύχαριστήσω θερμά έκ μέρους τών παιδιών μου Μιχάλη και Έρης, καθώς και έμού προσωπικά:

- Όλους όσους, άπ' όλη τή χώρα, μάς συμπαράστηκαν και μάς συλλυπήθηκαν στό βαρύ πένθος μας για τό θάνατο τής άξέχαστης συζύγου μου και μητέρας τών παιδιών μας Σοφίας Μηλιαράκη - Καμαράτου.

- Τούς πολυάριθμους επίσημους φίλους, οι οποίοι μέ μεγάλη προθυμία προσέφεραν τό αναγκαίο αίμα για τή Σοφία κατά τή διάρκεια τής νοσηλείας τής.

- Τό έπιστημονικό και νοσηλευτικό προσωπικό τόσο του Έρυθρου Σταυρού, όπου είχε νοσηλευθεί παλαιότερα, όσο και του Εύαγγελισμού, όπου άφησε τήν τελευταία τής πνοή.

- Τούς ιατρούς και άδελφικούς φίλους: Άδαμίδη Σωτήριου, Βαλλή Δημήτριο, Βαλλή Νικόλαο, Καραγιάννη Δημήτριο, Κουζέλη Γεώργιο, Λακίωτη Γρηγόριο, Μάτση Κωνσταντίνο, Μιχελιδάκη Κωνσταντίνο, Κωσταντινό-

πουλο Παναγιώτη, Σαμαντά Νίνα. Επίσης, τόν ιατρό Ηλία Παπαζήση και τούς συνεργάτες του.

- Τούς πνευματικούς πατέρες: άρχιμ. Γεώργιο Κασάκη, καθηγούμενο τής Ι. Μονής Όσίου Γρηγορίου Άγιου Όρους και τούς άδελφούς τής Μονής, τόν π. Γαβριήλ Τσάφο, προϊστάμενο στό έκκλησάκι του Άγ. Άνδρέα πλατείας Αμερικής και τούς συνεφημερίους του, τόν π. Νικόδημο Μπιλάλη, Άγιορείτη ιερομόναχο και ψυχική τής Πανελληνίου Ενώσεως Φίλων τών Πολυτέκνων (ΠΕ.Φ.Π.), τόν άρχιμ. Νεκτάριο Μουλατσιώτη, καθηγούμενο τής Ι. Μ. Άγιου Αύγουστίνου και Σεραφείμ του Σαρώφ, τόν π. Γεώργιο Μεταλληνό και τόν π. Χρήστο Χριστοδούλου.

- Τούς προσωπικούς μου άδελφικούς φίλους, όπως τήν οικογένεια Σπύρου Ζερβού, Έλενας Χόρτη, Ιωάννη Άναγνωστόπουλου και φυσικά τά μέλη του Π. Γ. και τής Κ.Ε. τής ΧΔ για τήν πολύπλευρη στήριξη πού μου παρείχαν.

Άντί για Έκλογές θά ήταν πιό καλά νά μιλήσουμε για μπάσκετ. Πριν τρία χρόνια στην Ιβηρική Χερσόνησο (Πορτογαλία) ένας όρθόδοξος λαός (Έλληνες) κέρδισε στον τελικό του Πανευρωπαϊκού Πρωταθλήματος Ποδοσφαίρου τούς Πορτογάλους μέσα στην έδρα τους. Τόν προηγούμενο μήνα οι Ρώσοι (άλλος όρθόδοξος λαός) κέρδισαν τούς Ισπανούς (κατοίκους και αύτους τής Ιβηρικής) στην έδρα τους, στον τελικό του Πανευρωπαϊκού Πρωταθλήματος Μπάσκετ.

Οι Έλληνες έμειναν τέταρτοι. Πολύ περίεργα άποτελέσματα αυτά. Και αν συσχετιστούν μέ τούς Πορτογάλους και Ισπανόφωνους προπονητές και παίκτες ποδοσφαίρου, οι οποίοι τελευταία κατακλύ-

ΜΕ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΤΟΥ Κ. ΚΑΛΧΑ

Μπάσκετ

ζουν τήν Ελλάδα ως παίκτες μεγάλων ομάδων (ΠΑΟ, ΑΕΚ, ΟΣΦΠ, ΠΑΟΚ, ΑΡΗΣ κ.λπ.), θά μιλούσαμε για αντίδανεια.

Έτσι και στις Έκλογές, μία ομάδα (ΠΑΣΟΚ) πού έπαιρνε πρωταθλήματα στη σειρά κινδυνεύει νά βγει τρίτη και σέ διάλυση, όπως ή Έθνική μας του Μπάσκετ. Άλλά και ό πρωταθλητής βγήκε από εκτεταμένη ταχύτητα και έπειδή κανένας δέν τόν κόντραρε, άκριβώς όπως ό Όλυμπιακός, έπαιρνε τά τελευταία πρωταθλήματα λόγω άνυπαρξίας αντίπαλου.

Είναι δυστυχώς μία ποδοσφαιροποίηση ή μπασκε-

τοποίηση τής πολιτικής; Άν δούμε ότι έφυγε ό Όρφανός και ήρθε ό Ιωαννίδης στό ύπουργείο Άθλητισμού, θά δεχθούμε τό δεύτερο. Όπως όμως όλα τά πράγματα εν Έλλάδι «θέλουν τόν Γερμανό τους», έτσι και εκτός τής Έθνης τής Ποδοσφαίρου, πού έχει τόν Όθωνα τής, έμεις πολιτικά δέν έχουμε γερμανικού τύπου συγκυμομένη ή στήλη τόν Κωστή Παπαγιώργη του ΕΠΙΕΝΔΥΤΗ, ό οποίος εν πολλοίς ποδοσφαιροπολιτολογεί, απέφυγε νά ανακαλύσει και τά πολιτικά και τά ποδοσφαιρικά συμβαίνοντα. Και εις άλλα μέ ύγειαν...!

Όπως όμως μέ τήν ένδεχόμενη διάσπαση του ΠΑΣΟΚ και όχι ΠΑΟΚ (ό οποίος διάλεξε Σέρβο προ-

ΞΕΠΝΟΕΣ ΕΞΑΓΓΕΛΙΕΣ

Συνέχεια από τή σελ. 1

Και όμως, πέραν του κόμματος του κ. Καρατζαφέρη, του οποίου η ισχυρή ακραία ομάδα του δεν θα αργήσει να εκδηλωθεί, όπως και το τυχάρπαστο των «ιδεολογικών» και πολιτικών του επιλογών, είναι τά κόμματα της Αριστεράς, ΚΚΕ και ΣΥΡΙΖΑ, εκείνα που θα κληθούν νά δώσουν εξετάσεις σε αυτήν τή Βουλή, αφού τό ποσοστό που συγκέντρωσαν συνολικά είναι τό μεγαλύτερο στα χρόνια τής μεταπολίτευσης. Φαντάζομαι ότι όσοι τους ψήφισαν δεν τό έκαναν, για νά τους δουν νά ανταλλάσουν «φιλοφρονήσεις» στα βουλευτικά έδρανα, αλλά για νά δημιουργήσουν ένα ανάχωμα στις πράγματι αντιλαϊκές νεοφιλελεύθερες επιλογές σε αυτό τό πέρασμα τής χώρας προς τήν παγκοσμιοποιημένη αγορά.

Όσο τήν πιο καθαρή εικόνα για τις κυβερνητικές προθέσεις, τήν έδειξε τό προσχέδιο του προϋπολογισμού που παρουσίασε τήν επομένη τής ψήφου εμπιστοσύνης ο Γ. Αλογοσκούφης. Λογιστικού κυρίως τύπου εξαγγελίες, α-

κόμα και στα φορολογικά, όπου οι ελαφρύνσεις, όπου υπάρχουν, δεν μπορούν νά ισοσκελίσουν τά βάρη των εμμέσων φόρων και που θά είναι τελικά αμελητέες, εάν αυξηθεί περαιτέρω, όπως φημολογείται, ο ΦΠΑ.

Μάλιστα, όπως ο Μ. Δρεττάκης δείχνει («Ελευθεροτυπία», 1/10/2007), η αύξηση κατά 26% του ΑΕΠ, η οποία αναμένεται νά εγκριθεί από τήν ΕΕ, μετά τήν εισήγηση Αλογοσκούφη, «μπορεί βέβαια νά μειώσει τό δημόσιο έλλειμμα και τό δημόσιο χρέος ως ποσοστά του ΑΕΠ, δεν παύει όμως νά έχει καταλυτικές συνέπειες για τά άλλα μεγέθη τής οικονομίας», ιδιαίτερα στη φορολογική, εισοδηματική και κοινωνική πολιτική.

Τίποτα, άρα, δεν μπορεί νά κρύψει ότι τά δύσκολα έπονται. Ενδεικτική είναι η σύμπτωση ότι τήν ίδια μέρα με τή διακοίνωση του προσχεδίου του Προϋπολογισμού ανακοινώθηκε από τήν εταιρεία που ελέγχει τό μεγαλύτερο μερίδιο τής αγοράς αύξηση στην τιμή του φρέσκου γάλακτος κατά 4,5%!

Τό μόνο που θά μας μει-

νει από τή βαρετή αυτή κοινοβουλευτική πρώτη των κομμάτων, κατά τή συζήτηση των προγραμματικών δηλώσεων, είναι η εισήγηση, για πρώτη φορά από τό βήμα τής Βουλής στην ιδιαιτερη νοηματική γλώσσα, τής κωφής βουλευτικής του ΛΑΟΣ Δημήτρησ Αράπογλου. Σέ αυτό τον ανιαρό διάλογο μεταξύ κωφών, η κα Αράπογλου ακούστηκε δυνατότερα, όταν έδωσε τό στίγμα μιας πολιτείας και μιας κοινωνίας που δεν σέβεται τίποτα, αφού δεν βεβαιά τήν πρώτα-πρώτα τήν παρουσία και τήν αξιοπρέπεια των πολιτών, εκείνων που γενικά ονομάζουμε άνάπηρους. Τώρα, πού είναι ο πιο άνάπηρος σε αυτήν τή χώρα, αυτό είναι ένα άλλο θέμα.

Τό σίγουρο είναι ότι η πολιτική μας σκηνή εμφανώς κουτσαίνει. Με αυτό δεδομένο, ούτε λόγος δεν μπορεί νά γίνει για «τρέξιμο» τής χώρας προς τις μεταρρυθμίσεις και τις διεθνείς εξελίξεις. Εάν έτσι ξέπνοια ξεκινήσαμε, μάλλον τελευταίοι και πάλι θά τερματίσουμε, ακόμη και αν τρέχουμε μόνοι μας με τον —κακό και πάλι— πολιτικό μας εαυτό...

Άπό τή σκοπιά ενός ύποψηφιου

Συνέχεια από τή σελ. 1

τες τους!

Όσοι κατόρθωσαν νά παραβιάσουν τόν όρκο τους έπρεπε νά μείνουν άγνωστοι. Ο πατέρας μου κατόρθωσε νά πείσει έπτά (7) συγχωριανούς μου (στήν πλειονότητά τους οι κάτοικοι του χωριού μου ψηφίζουν ΠΑΣΟΚ) νά ψηφίσουν Δ.Α. Όταν τόν ρώτησα τηλεφωνικώς ποιόι μάς ψήφισαν, άρνήθηκε νά τούς άποκαλύψει ακόμη και σέ μένα! «Και οι τοίχοι έχουν αυτιά», μου άπάντησε!

Οι λόγοι τής άποτυχίας τής Δ.Α., πού έπικαλείται ό Γιώργος Καραμπελιάς, άφορούν έναν κύκλο ανθρώπων του περιβάλλοντός του, μία μικρή έλίτ. Ο δικοματισμός ζεί και βασιλεύει. Και είναι άχτύπητος!

Παρά ταύτα, δέν ύποστηρίζω ότι πρέπει νά καταθέσουμε τά όπλα.

Πιστεύω ότι αυτό πού δέν έγινε στις προηγούμενες Έκλογές πρέπει νά γίνει τώρα. Η ένότητα, δηλαδή, τών φορέων πού συζητούσαμε για κοινή κάθοδο στις Έκλογές (Δ.Α. Χ.Δ., Δ.Η.Κ.Κ.Ι., Έπάλξεις, Άρδην, ΑΣΚΕ).

Ιωάννης Γραμματικάκης

«Γιατί τούρκεψε τό Βυζάντιο;»

Τή δεύτερη έκδοση του βιβλίου του: «Γιατί τούρκεψε τό Βυζάντιο;» θά παρουσιάσει σέ μία ιστορικοφιλολογική σύναξη ό καθηγητής Θεολογίας και Κοινωνιολογίας δρ. Γεώργιος Μουστακάς, τήν Παρασκευή 26 Οκτωβρίου, στις 7 μ.μ., έορτή τής συμβασιλεύουσας του Βυζαντίου Θεσσαλονίκη. Η έκδήλωση θά πραγματοποιηθεί στην αίθουσα του Φιλολογικού Συλλόγου «ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ» στην πλατεία Καρύτση, δίπλα στό γραφείο τής έφημερίδας «ΤΑ ΝΕΑ» (Τηλέφωνα για πληροφορίες: 210-3221917, 210-3230674).

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ
 Ίδρυτής ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΤ. ΨΑΡΟΥΔΑΚΗΣ
 Ίδιοκτήτης: ΚΙΝΗΜΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
 Έκδότης: ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΛΑΘΡΑΣ
 Διευθυντής: ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΚΗΣ
 Διευθυντής Σύνταξης: ΓΙΑΝΝΗΣ ΖΕΡΒΟΣ
 Οικονομικός ύπεύθυνος: ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΕΜΠΟΣ
 Διεύθυνση: ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 78^α 106 78 ΑΘΗΝΑ
 Ήλεκτρονική διεύθυνση: www.xristianiki.gr
 e-mail: xristianiki@xristianiki.gr
 Τηλέφωνα Γραμματείας:
 210 38.11.302, 210 38.06.863
 Τηλεμοιότυπον (fax): 210 38.06.262
 Ήλεκτρονική Σελιδοποίηση:
 ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ
 ΜΕΜΦΙΣ ΑΕ
 Σωκράτους 23, 105 52 ΑΘΗΝΑ

Έτήσια συνδρομή: Έσωτερικό 20,00 €, Κύπρου: 50,00 €, Εξωτερικό: 50,00 €, ΗΠΑ: 80 δολάρια, Καναδά: 120 δολάρια Καναδά, Αυστραλίας: 150 δολάρια Αυστραλίας, Λοιπών Χωρών: 80 δολάρια ΗΠΑ ή 80,00 €.
 Φιλικές συνδρομές από τράπεζες και Έταιρείες 50 €.
 Λογ/σμός τής «Χ» στην Έθνική Τράπεζα: 040/626560-06.
 Άμέσως μετά τήν κατάθεση πρέπει νά μάς ενημερώσετε.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΤΗΣ «Χ»

Έπίσκεψη στις πυρόπληκτες περιοχές τήν 13η Οκτωβρίου

Τό Σάββατο 13 Οκτωβρίου 2007, εκπαιδευτικοί, οικολόγοι, έπιστήμονες διαφόρων ειδικοτήτων και άλλοι φίλοι τής «Χριστιανικής» διοργανώνουν επίσκεψη σέ πυρόπληκτες περιοχές τών νομών Ηλείας και Άρκαδίας, προκειμένου νά διαμορφώσουν άμεση αντίληψη για τά εκπαιδευτικά οικολογικά και άλλα προβλήματα, καθώς και για τίς ανάγκες τών συμπατριωτών μας. Μέ τήν ομάδα πρωτοβουλίας θά συνεργαστεί και ή Όργάνωση Ενεργών πολιτών Πάτρας ή οποία επί χρόνια παρεμβαίνει σέ τοπικά και έθνικά θέ-

ματα μέ συντονιστή τόν ψυχίατρο Γ. Εύαγγελάτο.

Γιά συμμετοχές και συνεργασία άλλων κινήσεων, μπορείτε νά επικοινωνείτε μέχρι τις 10 Οκτωβρίου μέ τόν Θ. Κουρταλίδη, τηλ. 210-2835878 και 210-3806262.

Σημείωση:

Υπάρχει πιθανότητα ή επίσκεψη νά συνεχιστεί και τήν Κυριακή 14 Οκτωβρίου, έφόσον εξασφαλιστεί φιλοξενία. Η άναχαχρηση μέ πούλμαν θά γίνει στις 7 π.μ. από τόν Ι.Ν. Ζωοδόχου Πηγής επί τής οδού Άκαδημίας.

Άπεβίωσε ό καθηγητής Κων. Παπαπέτρου

Πέθανε τό Σάββατο 22 Σεπτεμβρίου ο Ομότιμος Καθηγητής τής Θεολογικής Σχολής Αθηνών Κωνσταντίνος Παπαπέτρου. Η κηδεία του έγινε τή Δευτέρα 24 του ίδιου μηνός, στη γενέτειρά του, μεταξύ ευάριθμων συγγενών και ευαριθμότερων παλαιών μαθητών του.

Καθηγητής τής Θεολογίας και τής Φιλοσοφίας, συγγραφέας τής παροιμιώδους «Διοτροπίας», υπήρξε και ο ίδιος ιδιόρρυθμος στη ζωή του.

Οι παραδόσεις του στη Σχολή αλλά και η αυστηρότητά του στις εξετάσεις δημιουργούσαν θύελλα αντιδράσεων και συζητήσεων, ενώ πάντα κατά τις παραδό-

σεις του, τό αμφιθέατρο τής Θεολογικής Σχολής Αθηνών γέμιζε από φοιτητές όλων των ετών, καθώς και φοιτητών άλλων Σχολών.

Τά τελευταία χρόνια, όταν αποσύρθηκε από τήν ενεργό δράση, ιδίωτεκε και ζούσε νυμφευμένος και πατέρας πλέον δύο παιδιών, αποστασιοποιημένος πλήρως από τά τεκτονόμενα στη Θεολογική Σχολή Αθηνών και στον ευρύτερο θεολογικό και εκκλησιαστικό χώρο. Εξ ου και ο θάνατός του και η κηδεία του πέρασαν σχεδόν απαρατήρητα.

Ο Θεός ας τον αναπαύσει!

Ο ΨΑΡΟΥΔΑΚΗΣ Ο ΟΡΚΟΣ ΚΑΙ Ο ΣΥΡΙΖΑ "Άλλο κατάργηση του όρκου και άλλο περιθωριοποίηση της Έκκλησίας

Μέ αφορμή την άρνηση των βουλευτών του «ΣΥΡΙΖΑ» να δώσουν θρησκευτικό όρκο, καθώς και για την ιστορία του θέματος, υπενθυμίζουμε ότι την κατάργηση του θρησκευτικού όρκου όχι μόνο κατά την ορκωμοσία βουλευτών, αλλά και στα δικαστήρια, είχε θέσει το κίνημα της Χριστιανικής Δημοκρατίας από τα πρώτα μεταπολιτευτικά χρόνια.

Για την κατάργηση γενικώς του όρκου είχε καταθέσει εδώ και 30 χρόνια σχετική πρόταση στη Βουλή ο Στέλιος Παπαθεμελής, ως μέλος τότε της ΧΔ και συνεργαζόμενος βουλευτής με την ΕΚ-ΝΔ του Γεωργίου Μαύρου.

Με το ίδιο πνεύμα ο άειμνηστος ιδρυτής της ΧΔ Νικόλαος Ψαρουδάκης, ως πρόεδρος της ΧΔ και ανεξάρτητος βουλευτής, συνεργαζόμενος με το ΠΑΣΟΚ, κατέθεσε την παρακάτω δήλωση στο προεδρείο της Βουλής στις 17.6.1985, ημέρα της ορκωμοσίας των βουλευτών:

Δήλωση για τον όρκο

Ο πρόεδρος της Χ.Δ. και βουλευτής Έπικρατίας Νίκος Ψαρουδάκης κατέθεσε στις 17.6.85 στο προεδρείο της Βουλής, πριν από την ορκωμοσία (άρθρο 4 §3 του Κανονισμού της Βουλής), την παρακάτω δήλωση:

*Πρός το Προεδρείο της Βουλής των Ελλήνων
Κύριε Πρόεδρε,*

Επειδή σύμφωνα με την Ορθόδοξη Χριστιανική διδασκαλία, ο θεσμός του όρκου αντιβαίνει τη ρητή εντολή του Χριστού, ο οποίος είπε: «Εγώ δε λέγω ύμιν μη όμοσαι ὅλως... Έστω δέ ο λόγος ὑμῶν ναι ναι, ου ου» (Ματθ. 5, 33-37), και αυτή είναι και η δική μου τοποθέτηση και του Κινήματος της Χριστιανικής Δημοκρατίας, το οποίο εκπροσωπώ.

Επειδή: 1) Γι' αυτόν που σέβεται τον λόγο του Θεού ισχύει το «Μη όμοσαι ὅλως» και η επιβολή του όρκου είναι και περιττή γι' αυτόν και του δημιουργεί πρόβλημα συνειδήσεως,

2) Γι' αυτόν που δεν πιστεύει, ο όρκος δεν έχει νόημα, ούτε πρόκειται με τον όρκο ο τυχόν αναξιόπιστος να γίνει αξιόπιστος,

3) Ο αξιόπιστος αισθάνεται τον έαυτό του να μειώνεται, αφού η επιβολή του όρκου αποτελεί έμμεση άμφισβήτηση της αξιοπιστίας του,

4) Αποστολή της Έκκλησίας είναι να εύλογει τα έργα και όχι να όρκίζει τους πιστούς.

Για τους λόγους αυτούς, ο θεσμός του όρκου, σαφώς αντιχριστιανικός, έχει αρνητικές επιπτώσεις στην ήθικη άγωγή της κοινωνίας και είναι ανάγκη να καταργηθεί, γι' αυτό και σύμφωνα με την Αποστολική υπόδειξη: «Πάντα κατά τάξιν και εύσημόνως γινέσθω» (Α' Κορ. 14, 40) δηλώνω ότι θα δώσω μόνον όρκο του βουλευτού, όπως όρκει ο νόμος, αλλά αυτό δεν σημαίνει αποδοχή του θεσμού

και θά αγωνισθώ για τη νόμιμη κατάργησή του και την έτσι έστω και κατά τι ανθρωπινότερη ζωή.

Η θέση επομένως της ΧΔ για κατάργηση του θεσμού του όρκου αποτελεί θέση αρχής, διότι:

- Ο μέν χριστιανός με τον όρκο παραβιάζει την εντολή του Χριστού: «Μη όμοσαι ὅλως».

- Ο δε μη χριστιανός, είτε άθρησκος, είτε άθεος, δεν μπορεί να όρκίζεται στο Εύαγγέλιο, γιατί τότε έμπαιζει και το Εύαγγέλιο και τον έαυτό του.

Η θέση αυτή της ΧΔ, που εδράζεται στον άπόλυτο σεβασμό της συνειδήσεως και του «πι-

στεύω» του κάθε πολίτη, είναι καθάρη και προηγείται όσων όψιμα επιδιώκουν με κάθε μέσο ένα λαϊκίστικο ύφος στα έδρανα της Βουλής. Οι όψιμοι όρκομοχοι του ΣΥΡΙΖΑ παίζουν «έν ου παικτοίς», επιδιώκοντας —ως κατά βάση νεοφιλελεύθεροι και ύποτακτικοί— την αποξένωση του λαού από τις πνευματικές του ρίζες, όπως είναι η πίστη.

Οι έπιπέδου Καρατζαφέρη θεατρικοί του είδους αυτού, αντί να επιδιώκουν τον έκσυγχρονισμό και τον εκδημοκρατισμό των κοινοβουλευτικών θεσμών, στοχεύουν σε μία «φαναριστική» λειτουργία της πολιτικής, που δυναμιτίζει, αντί να προάγει τη δημοκρατία.

ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ ΓΙΑ ΤΑ ΣΚΟΠΙΑ:

Πρέπει να είναι υπερήφανοι οί Σλάβοι

Για το θέμα της ονομασίας των Σκοπίων αλλά και για την αντίληψη του σημερινού πολιτισμού στη χώρα μας μίλησε ο μουσικοσυνθέτης Μίκης Θεοδωράκης στην εκπομπή «Πρόσωπο με πρόσωπο» (27/9) του ραδιοφωνικού σταθμού της Εκκλησίας της Ελλάδος και στους δημοσιογράφους Κώστα Παπά και Βασιλή Σπυρόπουλο.

Για το θέμα της ονομασίας των Σκοπίων ο κ. Θεοδωράκης τόνισε: «Είναι γνωστό ότι το θέμα των Σκοπίων, το έβαλα εγώ στο τότε Υπουργικό Συμβούλιο, όταν ήμουν Υπουργός. Το έβαλα όχι για τίποτα άλλο, αλλά γιατί οι άνθρωποι αυτοί βομβάρδιζαν με τα γραπτά τους τότε και έβαζαν χάρτες της υποτιθέμενης «Μεγάλης Μακεδονίας», με κέντρο τα Σκόπια, με διεκδικήσεις που έφθαναν μέχρι τον Όλυμπο. Μάλιστα, έλεγαν εκείνη την περίοδο ότι η Θεσσαλονίκη είναι υπό κατοχή. Ο κόσμος, λοιπόν, νομίζει ότι

τσακωνόμαστε για το όνομα, δεν πρόκειται όμως για το όνομα. Αυτοί οι άνθρωποι πιστεύουν ότι η Μακεδονία τους ανήκει εδαφικά. Αυτό δεν το δέχομαι σαν Έλληνας. Εγώ έχω γράψει διάφορα πράγματα και τους είπα ότι θα πρέπει να είναι υπερήφανοι που είναι Σλάβοι, από εκεί προέρχονται. Τί θέλουν να πάρουν τώρα από την ελληνική ράτσα; Να πάρουν τον Μέγα Αλέξανδρο, ο οποίος ήταν Έλληνας μέχρι τα μπουनिया του; Ήταν μαθητής του Αριστοτέλη. Τί πράγματα είναι αυτά;»

Ο κ. Θεοδωράκης ρωτήθηκε και για τί ακριβώς θα πρέπει να είναι σήμερα περήφανοι οι Έλληνες και απάντησε: «Για την ιστορία τους και τον πολιτισμό τους και γιατί στην πρόσφατη Ιστορία τους ξεχώρισαν από το ΟΧΙ του 1940. Ακόμη και τώρα που έγινε ο χωρισμός της Γιουγκοσλαβίας, μόνο οι Έλληνες ξεχώρισαν, διότι δεν δεχόμαστε να λαός τη βία».

τά του Καίσαρος...

Του ΓΙΑΝΝΗ ΖΕΡΒΟΥ

Μνήμη Αθηνίων αγίων. Στις 3 Οκτωβρίου γιορτάζουμε τη μνήμη του πολιούχου αγίου Διονυσίου του Άρεοπαγίτου και στις 4 Οκτωβρίου τη μνήμη του αγίου Ιεροθέου, επισκόπου Αθηνών. «*Εν τη σεπτή κοιμήσει σου, παναγία Παρθένε, παρήν ο Διονύσιος, σύν τῷ Ιεροθέω και Τιμοθέω τῷ θείῳ ἅμα τοῖς Αποστόλοις, ἕκαστος ὕμνον ἄδοτες...*».

***

Μνήμη Κυπρίων αγίων. Τις μέρες αυτές γιορτάζουμε και τη μνήμη Κυπρίων αγίων. Στις 29 Σεπτεμβρίου τελείται στην Κύπρο η πανήγυρη της εύρέσεως του τιμίου λειψάνου του όσιου Νεοφύτου του Έγκλείστου και η μνήμη του όσιου Αύξεντίου του θαυματουργού. Στις 4 Οκτωβρίου είναι η μνήμη του όσιου Θεοδώρου, επισκόπου Ταμασών Κύπρου, και του όσιου Ιωάννου του Λαμπαδιστού. «*Χαίρει ἔχουσα ἡ Καρπασέων κώμη λάρνακα τῶν σῶν λειψάνων, πανασίδιμε Πάτερ Αύξεντιε...*». Για να μην ξεχνάμε ταύχρονα την άγιασμένη και μαρτυρική γη της Καρπασίας, όπου οι Όρθόδοξοι, έγκλωβισμένοι, ύπομένουν τα πάνδεινα από το ψευδοκράτος του Τάλατ.

***

Μνήμη Ρωμανού του Μελωδού, Ιωάννου Κουκουζέλου όσιου. Άξιζει να σταθούμε και στη μνήμη τους την 1η Οκτωβρίου, λόγω της συμβολής τους στην εκκλησιαστική ύμνογραφία και μουσική.

***

Μνήμη Κυπριανού ιερομάρτυρος. Σε μία εποχή κατά την οποία τα παιδιά αλλά και οι μεγαλύτεροι βομβαρδίζονται από έλκυστικά μηνύματα που εξωραίζουν τη μαγεία, πρέπει να θυμηθούμε και τον άγιο Κυπριανό, ο οποίος, ενώ ήταν μάγος, άποκήρυξε τη σκοτεινή αυτήν «έπιστήμη» και άγίασε. Γιορτάζει στις 2 Οκτωβρίου.

***

Έκλογές 1977. Ένώ και οι Έκλογές του 2007 είναι πιά παρελθόν, πέρασαν κίολας τριάντα χρόνια από τις Έκλογές του 1977, κατά τις όποιες διαμορφώθηκε το σημερινό πολιτικό σκηνικό, με το ΠΑΣΟΚ να κυριαρχεί στο χώρο της Κεντροαριστεράς ως έναλλακτικός πόλος έξουσίας. Από το 13% του 1974 έκτινάχθηκε στο 25%, με πάνω από 90 βουλευτές. Η Άκροδεξιά έκανε δυναμικά την εμφάνισή της ως «Έθνικη Παράταξη», κόβοντας σημαντικά ποσοστά από τη ΝΔ. Το Κέντρο συρρικνώθηκε και άπορροφήθηκε στη συνέχεια από τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ.

***

Συμμαχία. Η ΧΔ είχε λάβει μέρος σ' εκείνες τις Έκλογές σ' ένα συνασπισμό κομμάτων, τη «Συμμαχία Προοδευτικών και Άριστερών Δυνάμεων», με το «ΚΚΕ Έσωτερικού», την ΕΔΑ, τη «Σοσιαλιστική Πορεία» και τη «Σοσιαλιστική Πρωτοβουλία». Κινήσεις με διαφορετικό ιδεολογικό προσανατολισμό είχαν συμφωνήσει σ' ένα κοινό πολιτικό πρόγραμμα. Στα εκκλησιαστικά, είχαν γίνει δεκτές οι θέσεις της ΧΔ. Το έγχείρημα είχε συγκεντρώσει τη συμπάθεια μεγάλο μέρους του εκλογικού σώματος, ίσως του 10% σύμφωνα με τις μετρήσεις. Όμως, όσο πλησίαζαν οι Έκλογές, τόσο

ύπεκυπτε στην πόλωση που καλλιεργούσαν το ΠΑΣΟΚ και το ΚΚΕ, με αποτέλεσμα το φτωχό 1,8% και δύο βουλευτές, τον μακαρίτη Ηλία Ηλιού και τον Λεωνίδα Κύρκο, καθώς και το «εμείς και μόνο εμείς ξεμείναμε εδώ πέρα» του Σαββόπουλου. Όσον αφορά τη ΧΔ, λειτούργησε η κινδυνολογία περι συνεργασίας με τους Κομμουνιστές, που στοίχισε και μετεκλογικά μεγάλο μέρος των συνδρομητών της «Χ». Βέβαια, οι ίδιοι που έκαναν κριτική το 1977, δεν έσπευσαν να ψεξουν και τη ΝΔ, όταν το 1989 συνεργάστηκε με την Άριστερά, συμπεριλαμβανομένου και του δογματικού ΚΚΕ, στα πλαίσια της κυβερνήσεως Τζανετάκη.

***

Άπολογισμός. Όλοι όσοι δημιούργησαν τη «Συμμαχία», μετά την εκλογική συντριβή την επέκριναν ως λάθος και προτίμησαν να την ξεχάσουν, συμπεριλαμβανομένων και των δύο εκλεγέντων βουλευτών, οι όποιοι επέλεξαν να εκπροσωπήσουν τα κόμματά τους, ενώ είχαν εκλεγεί με τις ψηφους όλων των συνιστώσων της «Συμμαχίας». Και στη ΧΔ θεωρήθηκε τότε μεγάλο λάθος, το όποιο έκανε ζημιά. Όμως υπάρχουν και οι θετικές πλευρές, αφού για πρώτη φορά μεταδικτατορικά η ΧΔ καταγράφηκε πολιτικά ως κίνημα, έδωσε το πολιτικό της στίγμα και έθεσε με τις ψηφους και την εκτίμηση άλλων πολιτικών δυνάμεων που γνώρισαν τις θέσεις της μέσα από την εκλογική διαδικασία.

***

Ίδιωτικοποιήσεις. Φαίνεται πως στις προτεραιότητες της νέας Κυβερνήσεως θα περιλαμβάνεται και η ίδιωτικοποίηση της «Όλυμπιακής». Εύρως προβάλλεται ότι ο κ. Λιάπης, ο όποιος διαφωνούσε ως άρμόδιος ύπουργός, μετακινήθηκε γι' αυτόν το λόγο. Όμως, άσχετα με το γεγονός ότι «άπελευθερώθηκε» η αγορά των άεροπορικών μεταφορών και ύπάρχουν και άλλες έταιρείες, για χρόνια η «Όλυμπιακή» πλήρωνε έξ ίδιων την όποια κοινωνική πολιτική. Το Κράτος δεν άγόραζε τα εισιτήρια, αλλά επέβαλλε εκπτώσεις που επιβάρυναν την «Όλυμπιακή». Πρώτο παράδειγμα η παράγραφος 3 του Ζ' Ψηφίσματος της Βουλής: «Πρός διεκδύλυνση της επικουρικής των πολιτικών κομμάτων μετά των διαμερισμάτων της χώρας, παρέχεται εις έκαστον κόμμα, άνεγνωρισμένον κατά τον Κανονισμόν της Βουλής, δικαίωμα έλευθέρας χρήσεως των έσωτερικών άεροπορικών γραμμών διά Βουλευτάς μετακινούμενους τη εντολή της Ήγεσίας του Κόμματος προς εκπλήρωσιν ειδικής άποστολής. (...) Ο αριθμός των μετακινήσεων τούτων έτησίως είναι ίσος προς το διπλάσιον του αριθμού των άνηκόντων εις έκαστον κόμμα Βουλευτών, ούδέποτε όμως άνωτερος των τριακοσίων (300)». Άν και δεν φαίνεται από το κείμενο, το πιθανότερο είναι η «Όλυμπιακή» να πλήρωνε και όχι το Κράτος, όπως κατά κόρον γινόταν μέχρι πρόσφατα. Κατά συνέπεια, όταν έρχεται η «Ευρωπαϊκή Ένωση» να μπλοκάρει τις κρατικές ενισχύσεις προς την «Όλυμπιακή», θα έπρεπε η τελευταία να είχε άπαιτήσει όλες τις δαπάνες στις όποιες είχε ύποβληθεί σέ όφελος της κρατικής πολιτικής.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΣΧΟΛΙΑ

ΤΟ ΠΟΡΙΣΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΗΣ Π.Ε.Θ.

Ἀληθής και ψευδής παγκοσμιοποίηση

Μέ μήνυμα προς τον ελληνικό λαό και την έκδοση των πορισμάτων του ολοκληρώθηκε στις 9 Σεπτεμβρίου το 9ο Συνέδριο της Πανελληνίας Ένωσης Θεολόγων, με θέμα: «Ἡ παγκοσμιοποίηση και ἡ οἰκουμενικότητα τῆς Ὁρθόδοξης». Στά πορίσματα καταγράφεται «ἡ ψευδής παγκοσμιοποίηση τῶν ἰσχυρῶν... ὡς μιά σύγχρονη μορφή ἀποικιοκρατίας» και ἀντιπαραβάλλεται στήν «ἀληθινή παγκοσμιοποίηση τῆς οἰκουμενικότητας και τῆς καθολικότητας τῆς ὀρθόδοξης χριστιανικῆς πίστεως».

Παρακάτω δημοσιεύουμε τά πορίσματα τοῦ Συνεδρίου:

1. Ἡ παγκοσμιοποίηση —ἡ ὁποία νοεῖται ὡς μιά διαδικασία διασυνδέσεως μεταξύ τῶν κοινωνιῶν, ὡστε γεγονότα οικονομικά, πολιτικά ἢ πολιτιστικά πού συμβαίνουν σέ ἕνα μέρος τοῦ κόσμου νά ἐπηρεάζουν ἀνθρώπους και κοινωνίες πού βρίσκονται σέ ἄλλα γεωγραφικά πλάτη— ἔχει περισσότερο ἀρνητικές, παρά θετικές πλευρές.

2. Μὲ τὴν παγκοσμιοποίηση ἔπάρχει ὁ κίνδυνος τῆς ἰσοπέδωσης ἀξιῶν και πολιτισμῶν και τῆς ἀμβλυνσης τῶν ἐθνικῶν και θρησκευτικῶν παραδόσεων κάθε ἐθνους. Καί τοῦτο, διότι τροφοδοτεῖται ὁ κόσμος μὲ μιά κουλτούρα ξενόφερτη και ὁμοιογενποιημένη, ἡ ὁποία διαβρώνει τὴν κοινωνική ζωή, διαλύει θεμελιώδη στοιχεία τῆς διαφορετικότητας τῶν λαῶν και ρευστοποιεῖ τὰ γεωγραφικά ὄρια μεταξύ τῶν κρατῶν, ἐν ὀνόματι τῆς οικονομικῆς ἀνάπτυξης.

3. Γιά τούς Ὁρθόδοξους, ἡ παγκοσμιοποίηση ἀποτελεῖ κίνδυνο ἀποδόμησης τῆς ὀρθόδοξου χριστιανικῆς πίστεως, τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως, τῆς ἐλληνικῆς γλώσσας, καθώς και ἀλλαγῆς τῆς παραδοσιακῆς νοοτροπίας και συμπεριφορᾶς τους.

Ἀποτελεῖ ὁμως και πρόκληση αὐτοσυνειδησίας γιά τὴν ἀποτελεσματικὴ ἀντιμετώπισή της. Στό πλαίσιο αὐτό, ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, μὲ τὴ θεολογία και τὴν ποιμαντική της, προβάλλει τὴν ἀληθινή παγκοσμιοποίηση, μὲ τὴν ἀνύψωση τοῦ ἀνθρώπου ὡς προσώπου και τὴν ἐν Χριστῷ ἀνακαίνιση τῶν πάντων. Κατά συνέπεια, ἀφ' ἐνός προωθείται ἡ ψευδής παγκοσμιοποίηση τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς ὡς μιά σύγχρονη μορφή ἀποικιοκρατίας μὲσω τῆς οικονομικῆς ἐπιβολῆς και ἀφ' ἑτέρου προβάλλεται ἡ ἀληθινή παγκοσμιοποίηση ὡς

πρόταση οἰκουμενικότητας και καθολικότητας, ἡ ὀρθόδοξος χριστιανικὴ πίστη και διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας.

4. Στά πλαίσια τῆς παγκοσμιοποίησης, τῆς σύγχρονης πολυπολιτισμικότητας και τῆς ἀνάπτυξης τῶν διαχριστιανικῶν και διαθρησκειακῶν σχέσεων, ἡ Ὁρθόδοξη Θεολογία ὀφείλει νά τηρήσει συνετὴ και σταθερὴ στάση, ἀπορρίπτοντας κάθε εἶδους αἵρεση και προσφέροντας τὴν ἀκαινοτόμητη θεολογία τῶν Πατέρων και τὴν καθαρότητα και πιστότητα τοῦ δόγματος, μὲσω τῶν ὁποίων οἱ ἀνθρώποι θά κατορθώσουν νά προσοικειωθοῦν τὴ θεία ἀγάπη.

5. Ἡ παγκοσμιοποίηση, μὲ τὴν ἀμβλυνση τῶν θρησκευτικῶν παραδόσεων, διευκολύνει τὴν ἐπικράτηση νεοφανῶν αἱρέσεων, συγκρητιστικῶν και ἀποκρυφιστικῶν ρευμάτων και κάθε εἶδους παραθρησκευτικῆς ὁμάδας τῆς «Νέας Ἐποχῆς». Ἐναντι αὐτῶν ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, ὡς «στῦλος και ἐδραίωμα τῆς ἀληθείας», πρέπει νά ἀντιδράσει, νά κατηχήσει τὸν πιστό λαό τοῦ Θεοῦ και νά θέσει τὸ θέμα τοῦτο στο κέντρο τῆς σημερινῆς ποιμαντικῆς και θεολογικῆς

τῆς μέριμνας.

Εἶναι ἐπιβεβλημένη και ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη νά ἀξιοποιήσει ἡ Ἐκκλησία τούς ἀδιορίστους θεολόγους γιά τὴν ἐπιτέλεση τοῦ πνευματικοῦ τῆς ἔργου στίς Ἐνορίες και τίς Ἱερέες Μητροπόλεις.

6. Καλύτερη ἔκφραση τῆς ἀληθινῆς παγκοσμιοποίησης, ἢ καλύτερα τῆς οἰκουμενικότητας και παγκοσμιοτικότητας τῆς Ὁρθόδοξης, εἶναι ἡ ἱεραποστολή. Σήμερα τὸ ἱεραποστολικὸ ἔργο ἐπιτελοῦν μὲ ἐπιτυχία σέ ὀλόκληρο τὸν κόσμο τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, τὸ Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας και οἱ Αὐτοκέφαλες Ἐκκλησίες. Σημαντικὴ εἶναι ἡ οἰκουμενική και ἠθική ἐνίσχυση πού παρέχει και ἡ Ἑλλαδικὴ Ἐκκλησία, καθώς και τὸ Ἁγιάνυμιον Ὅρος. Ὡστόσο, οἱ συντελούμενες κοσμογονικὲς ἐξελίξεις στίς χώρες τῆς Ἀσίας και ἰδιαίτερα τῆς Ἀπὼ Ἀνατολῆς ἀλλά και στίς πρὴν Σοβιετικὲς χώρες τοῦ πρακτικοῦ σοσιαλισμοῦ ἐπιβάλλουν μεγαλύτερη προσπάθεια και ὀργάνωση τῆς ἱεραποστολικῆς δράσης.

Οἱ μετανάστες, ἀνερχόμενοι πλέον σὲ 10% τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἑλλάδος, ἀνεξαρτήτως τῆς νομικῆς

καταστάσεως και τοῦ βαθμοῦ κοινωνικῆς και πολιτιστικῆς τους ἐνταξῆς, ἀποτελοῦν συστατικὸ στοιχεῖο τῆς ἐλληνικῆς κοινότητας, ἡ ὁποία σταδιακά μεταβάλλεται, ὅπως και οἱ κοινωνίες στίς ἄλλες χώρες τῆς Ε.Ε., σέ ἕνα μωσαϊκὸ γλωσσῶν, ἐθνοτήτων, πολιτισμῶν και θρησκείων. Ἡ παλαιὰ πολιτισμική, κοινωνική και θρησκευτικὴ ὁμοιογένεια ὑποχωρεῖ γιά χάρη μιάς πολιτισμικῆς και θρησκευτικῆς «ἐκποικίσεως». Ἡ διαδικασία αὐτὴ γίνεται ἰδιαίτερα αἰσθητὴ σὲ τοπικὸ ἐπίπεδο και μάλιστα σὲ ἐπίπεδο τῆς γειτονιάς, τῆς Ἐνορίας και τοῦ Σχολείου. Γιά τὴν ἀντιμετώπιση τοῦ προβλήματος αὐτοῦ ἀπαιτεῖται στενὴ συνεργασία Ἐκκλησίας και Πολιτείας.

7. Ἀναφορικὰ μὲ τὸν οἰκουμενικὸ λόγο τῆς Ὁρθόδοξης στήν Ἐκπαίδευση, διαπιστώνεται ὅτι τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν στίς πρὴν Σοβιετικὲς Εὐρώπης ἀντιμετωπίζεται πολὺ διαφορετικὰ ἀπὸ χώρα σέ χώρα. Ἐτσι, ἄλλες χώρες τὸ ἔχουν ὡς μάθημα προαιρετικὸ, ἄλλες συνδιαμορφώνουν τὴν ὕλη και τὴ διδασκαλία τοῦ μὲ τὴν συνδρομὴ τῆς Ἐκκλησίας, ἐνῶ σέ ἄλλες ἀπουσιάζει τελείως ἀπὸ τὰ σχολικὰ προγράμματα. Στὴν Ἑλλάδα τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν δέχεται τὰ τελευταῖα χρόνια σφοδρὴ πολεμική, ἐνῶ ἀμφισβητεῖται ἡ ἀξία του. Ὡστόσο, εἶναι ἀνάγκη νά τονιστεῖ ὅτι ἡ διδασκαλία του και στίς δύο βαθμίδες τῆς Ἐκπαίδευσῆς ἀποτελεῖ ἀπαίτηση και δικαίωμα τῶν πιστῶν, ἀλλὰ και συνταγματικὴ ἐπιταγή. Καί τοῦτο, γιατί ὡς μάθημα ἐθνικῆς Παιδείας συγκροτεῖ και διαμορφώνει τὴν προσωπικότητα τοῦ μαθητῆ, τὴν σπριζεῖ και τὴν μεταμορφώνει. Ἐπιβάλλεται ὁμως νά ἀναμορφωθοῦν τόσο τὰ ἐκπαιδευτικὰ προγράμματα, ὅσο και τὰ σχολικὰ βιβλία. Καί σέ αὐτὸ τὸ ἔργο ὅλοι μποροῦν νά συμβάλουν, ἀπὸ τὴν Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας, τίς Θεολογικὲς Σχολές, τίς Ἐνώσεις τῶν θεολόγων και τὸ ὑπουργεῖο Ἐθνικῆς Παιδείας και Θρησκευμάτων.

8. Τέλος, ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία εἶναι ἀνάγκη νά μελετήσῃ μὲ τούς εἰδικούς φορεῖς τῆς τῆς σύγχρονα μεγάλα προβλήματα βιοηθικῆς, βιοιατρικῆς και κοινωνικῆς δικαιοσύνης και νά προβεῖ σέ ἕνα ποιμαντικὸ σχεδιασμὸ ὀρθόδοξης, αὐτοσυνειδησίας και ὀρθοπραξίας, ὡστε νά πείσει τούς λαούς ὅτι ὁ οἰκουμενικός λόγος εἶναι πάντα ἀναγκαῖος και ἐπίκαιρος σέ κάθε ἐποχή.

Διεθνές Συνέδριο γιά τὸν Ἀπόστολο Παῦλο στήν Κόρινθο

Με τὴ συγκυρία συμπληρώσεως 1950 περίπου ἐτῶν ἀπὸ τὴ σύνταξη τοῦ Ἀποστόλου Παύλου πρὸς Κορινθίους, διοργανώθηκε στήν Κόρινθο ἀπὸ τὸ Δήμο τῆς πόλης, ἀπὸ Κυριακὴ 23 ἕως Τρίτη 25 Σεπτεμβρίου τοῦ 2007, ἐπιστημονικὸ Συνέδριο, μὲ θέμα: «Παῦλος και Κόρινθος. Οἱ πρὸς Κορινθίους ἐπιστολές». Σκοπὸς τοῦ Συνεδρίου εἶναι ἡ προώθηση τῆς περὶ τὸν Παῦλο ἐπιστημονικῆς ἐρευνας, μὲ αναφορές: (α) στίς ἐπιστολές τοῦ Ἀποστόλου (θέματα θεολογικά, ιστορικά και κοινωνικοπολιτικά) και (β) στήν πόλη και τὴν Ἐκκλησία τῆς Κορίνθου κατὰ τούς χρόνους τοῦ Ἀποστόλου Παύλου (στο πλαίσιο τῶν Ἐπιστολῶν του και τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων).

Πρόκειται γιά τὸ μεγαλύτερο διεθνὸς Συνέδριο μὲ τὸ ἀνωτέρω θέμα και γιά κορυφαῖο πνευματικὸ γεγονός τοῦ τόπου μας και γενικότερα. Εἶναι, ἄλλωστε, τὸ Πρῶτο Διεθνὸς Συνέδριο πού γίνεται στή χώρα μας μὲ ἀντικείμενο

τοῦ Ἀποστόλου ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος ἔχει ἐπηρεάσει ἀνεξίτηλα τὸν ευρωπαϊκὸ πολιτισμὸ. Στὸ Συνέδριο αὐτὸ συμμετεῖχαν μὲ πρωτότυπες ἐισηγήσεις οἱ ἑκατὸ και πλέον εἰδημονες περὶ τῆς Παύλειας θεολογίας ἐπιστήμονες ἀπ' ὅλον τὸν πλανήτη. Ἐπιπλέον, οἱ ἐισηγήσεις ἦταν κατὰ τέτοιο τρόπο ὀργανωμένες και ἡ θεματολογία τους τέτοια, ὡστε νά ἀπευθύνονται και στον μὴ εἰδικὸ θεολόγο.

Τὴν ὀργάνωση και τὴ χρηματοδότηση ἀνάλαβε μὲ ἐνθουσιασμὸ ὁ Δήμος Κορινθίων, ἐνῶ επικουρικὰ συνέβαλε και ἡ Νομαρχία Κορινθίας, ἡ ὁποία ἐπίσης ἐπέδειξε μεγάλο ἐνδιαφέρον γιά τὸ Συνέδριο. Ἡ ἐπιστημονικὴ διοργάνωση ἀνατέθηκε σὲ Καθηγητὲς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, μὲ επικεφαλὴς τὸν Κορινθιο Στυλιανὸ Γ. Παπαδόπουλο. Τὴν τοπικὴ ὀργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελοῦσαν ἐκπρόσωποι τοῦ Δήμου κυρίως, τῆς Νομαρχίας και τῆς ΠΕΘ Νομοῦ Κορινθίας.

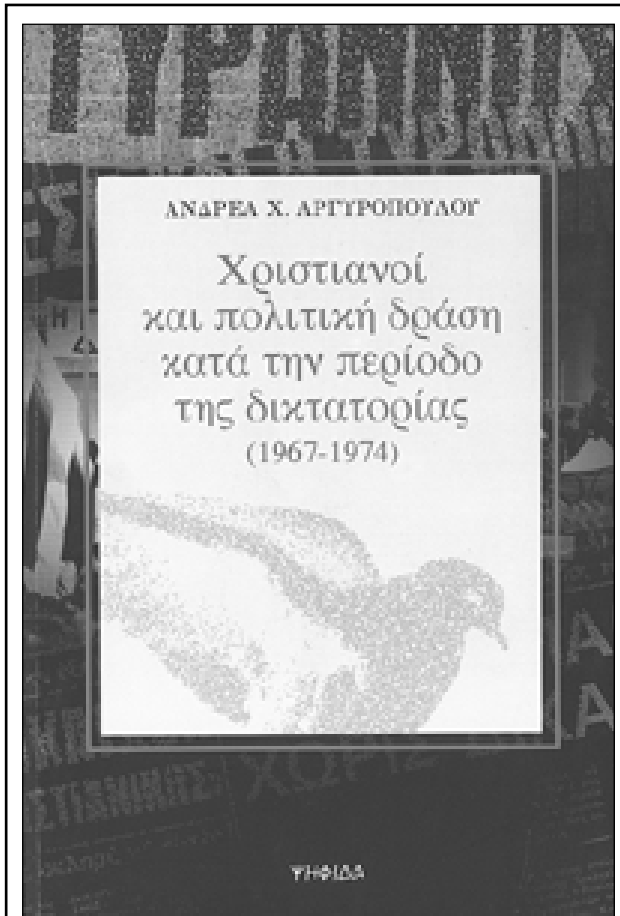
«Ὁ Μυστικός Κήπος - Ἡ τέχνη τῆς πίστεως»

Υπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν και Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου και μὲ τὴν υποστήριξη τοῦ ὑπουργείου Υγείας και Κοινωνικῆς Ἀλληλεγγύης, τοῦ Ὄργανισμοῦ Ἐργατικῆς Ἐστίας και τοῦ ΟΠΑΠ, ὁ Δήμος ἁγίου Ἰωάννου Ρέντη και τὸ Πειραματικὸ Ἐργαστήρι Βεργίνας παρουσιάζουν ἀπὸ τίς 24 Σεπτεμβρίου και μέχρι τὴν Κυριακὴ 18 Νοεμβρίου στον «Ἑλληνικὸ Κόσμο», πολιτιστικὸ κέντρο τοῦ Ἰδρύματος Μείζονος Ἑλληνισμοῦ, τὸ πολυδιάστατο εἰκαστικὸ ἔργο τοῦ διάσημου ἀρχιτέκτονα, ζωγράφου και Καθηγητῆ Ε. Βαρλάμη: «Ὁ Μυστικός Κήπος - Ἡ Τέχνη τῆς Πίστεως».

Ὅπως σημειώνει ὁ Μακαριώτατος, «ὁ εἰκαστικὸς Βαρλάμης κατορθώνει νά αἰσθητοποιήσει τίς

μυστικὲς πτυχές τῆς μορφοποιητικῆς δημιουργίας, ἐκκινώντας ἀπὸ τὰ ἀνθρώπινα πάθη και φθάνοντας στή μοναδικότητα τῆς ψυχικῆς δικαιοσύνης δια τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ». Ὑπογραμμίζει μάλιστα: «Ὁ Μότσαρτ και ὁ εμπνευστικὸς μας καλλιτέχνης συναντῶνται πάνω στή σπουδὴ τοῦ θεοειδούς ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος σὲ ὅλη τὴ ζωὴ μάχεται —πρέπει νά μάχεται— νά ἀποκαταστήσει τὴ φθαρμένη εἰκόνα τοῦ πάνω σὲ μιά σχέση, ἡ ὁποία γίνεται σαφὴς μὲσα ἀπὸ τὰ ἔργα αὐτῆς τῆς ἐκθέσεως».

Ἡ ἐκθεση, ἡ ὁποία ἔχει ἤδη παρουσιασθεῖ στή Θεσσαλονίκη, ἐγκαινιάστηκε τὴ Δευτέρα 24 Σεπτεμβρίου ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης κ. Ἀνθίμο ὡς ἐκπρόσωπο τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

Κυκλοφορεῖ τὸ βιβλίο τοῦ Ἀνδρέα Χ. Ἀργυρόπουλου «Χριστιανικὴ και πολιτικὴ δράση κατά τὴν περίοδο τῆς δικτατορίας (1967 - 1974)»

Μια ἐνδιαφέρουσα μελέτη γιά τὴν ἀντίσταση και τούς αγῶνες τοῦ Νίκου Φαρουδάκη και τῆς «Χριστιανικῆς» ἐναντίον τῆς Δικτατορίας.

Κεντρικὴ Διάθεση: Ἐκδόσεις «Ἀρμός»
Μαυροκορδάτου 7, 106 78 Ἀθήνα, τηλ.: 210-3304196

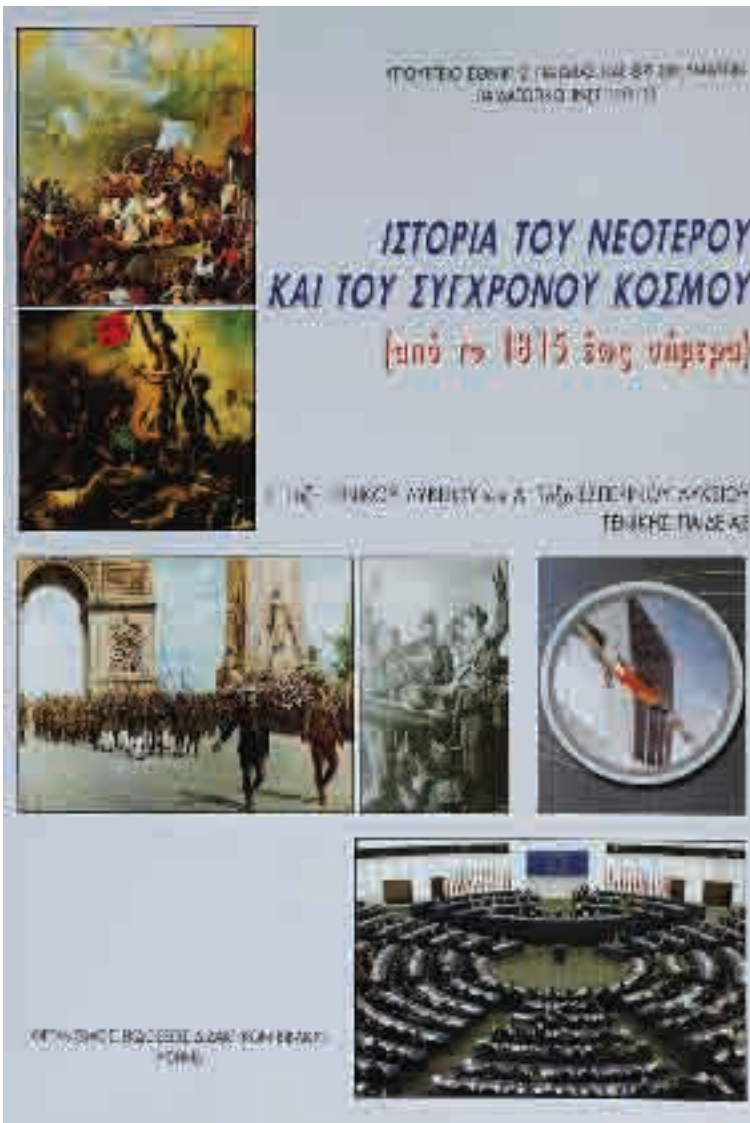

Νέο κτύπημα κατά τῆς Ἑλλάδας ἀπό Ἑλληνες

Στο σχολικό εγχειρίδιο Ιστορίας της Γ' Λυκείου περιέχεται ένα ακόμη κτύπημα κατά της χώρας μας από τους «πεφωτισμένους» αναμορφωτές της Ιστορίας μας. Σε αυτό εμφανίζεται χάρτης της Βαλκανικής Χερσονήσου, στον οποίο σημειώνεται ο αριθμός ανά χώρα των Εβραίων θυμάτων του φρικτού ναζιστικού καθεστώτος, γεννήματος κατά τον Καμύ του δυτικού μηδενισμού. Στο χάρτη αυτόν, τα σύνορα είναι τροποποιημένα, σύμφωνα με τις αποφάσεις των κατακτητών, Γερμανών και Ιταλών, προς όφελος των συνοδοιπόρων τους Βουλγάρων και Αλβανών. Έτσι, τα διαμερίσματα της Ανατολικής Μακεδονίας και Δυτικής Θράκης, που ανήκαν στην Ελλάδα, καθώς και της Βαρντάρσκα, που ανήκε στη Γιουγκοσλαβία, εμφανίζονται ως βουλγαρικά εδάφη, ενώ το Κοσσυφοπέδιο, που ανήκε στην Γιουγκοσλαβία, εμφανίζεται ως αλβανικό.

Το ολίσιγμα θα ήταν ασήμαντο, αν οι κύριοι που επέλεξαν να τυπώσουν το χάρτη σε σχολικό εγχειρίδιο δεν είχαν διαπράξει μια μεγάλη, πάρα πολύ μεγάλη ατιμία. Ενώ δεν ονοματίζεται η Ανατολική Μακεδονία, η Δυτική Θράκη και το Κοσσυφοπέδιο στο χάρτη, ονοματίζεται με εξίσου μεγάλους χαρακτήρες με εκείνους των ονομάτων των χωρών ως «Μακεδονία», ο γεωγραφικός χώρος που βρίσκεται το σημερινό κράτος των Σκοπίων! Άραγε αγνοούν οι συντάκτες του βιβλίου, οι απυρόβλητοι «ειδικοί», τους οποίους πρέπει να σεβόμαστε και να μην τραυματίζουμε με την κριτική μας, σύμφωνα με άποψη που αναμασούν ως «παπαγαλάκια» κάποιοι υποταγμένοι άνευ όρων στη λαγνεία της διεθνολογίας και εκμαυλιστικής μας καλοπέρασης, ότι η περιοχική εκείνη έφερε τότε την ονομασία «Βαρντάρσκα»; Γιατί επελέγη μόνον εκείνη να σημειωθεί στο χάρτη; Επειδή από το 1992 αποτελεί ανεξάρτητο κράτος με το κλειμένο όνομα «Μακεδονία», που της έδωσε ο μεγαλοϊδεάτης Τίτο στο σχέδιό του να κόψει τη βουλμία της Βουλγαρίας για προσάρτηση της περιοχής και να εγείρει μάλιστα διεκδικήσεις τόσο σε βάρος της (Μακεδονία του Πιρίν), όσο και κυρίως σε βάρος της Ελλάδος (Μακεδονία του Αιγαίου ή ελληνική Μακεδονία);

Το ζήτημα του ονόματος του γειτονικού κράτους παραμένει ανοικτό, παρά τη βαρύτητα που προσέδωσε στην ψευδοεπίσημη του η αναγνώριση της χώρας αυτής με το «συνταγματικό» της όνομα από τις ΗΠΑ και πρόσφατα από τον Καναδά. Εφ' όσον δεν έχει τεθεί ελληνική υπογραφή σε επίσημο έγγραφο, διατηρούνται ακέραιες οι ελπίδες μας για δικαίωση. Ο προκλητικός χάρτης που αναφέραμε δεν αποτυπώνει την πραγματικότητα, παρά για διάστημα μόλις τριών περίπου ετών (1941-1944). Ποιος εγγυάται την επί' άπειρον κυριαρχία των Αμερικανών στη Βαλκανική; Θα έρθει η ώρα που θα καταρρεύ-

σει η αυτοκρατορία τους, όπως και τόσες άλλες στο παρελθόν. Και να είναι βέβαιοι όλοι εκείνοι που στηρίζουν την ενδοτικότητα τους στη βραχύβια μνήμη του λαού (δεκαετίας κατά σύγχρονο πολιτικό), ότι η

Του ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Ιστορία καταγράφει όχι μόνο τους ήρωες, αλλά και τους Εφιάλτες. Ίσως αυτοί να μην υφίστανται εν ζωή συνέπειες (αν και ο λαός της Κέρκυρας τιμώρησε κατά τρόπο παραδειγματικό τον νεκροθάφτη της Μακεδονίας πρώην βουλευτή Γεωργιάδη), θα υποστούν όμως οι επίγονοί τους αλλά και οι ίδιοι ενώπιον του δικαιοκρίτου Θεού.

Και για εκείνους που έχουν αποκάμει από την παρατεινόμενη χρονικά εκκρεμότητα και θεωρούν το ζήτημα οριστικά χαμένο για την Ελλάδα, έχουμε να τονίσουμε: Η Ελλάδα έχασε εκείνες μόνο τις υποθέσεις της, τις οποίες εγκατέλειψαν τα τέκνα της. Δεν είναι ο κατακτητής που δημιουργεί τετελεσμένα στην Ιστορία, αλλά η έγγραφη αποδοχή, λόγω πνεύματος ηττοπάθειας, των τετελεσμένων. Είναι πολύ σημαντικό το ότι η Βουλγαρία, η οποία είχε θεωρηθεί το 1992 τις ευνοϊκές συνθήκες για ενσωμάτωση της Βαρντάρσκα στα εδάφη της και ανεγνώρισε το νέο κράτος με τη «συνταγματική» του ονομασία,

μπροστά στον κίνδυνο παγίωσης της κατάστασης, δίδει εντολή στους Βουλγάρους στη συνείδηση πολίτες της γείτονας να αποβάλουν το προσωπείο του «Μακεδόνα». Ήδη ο πρώην πρωθυπουργός των Σκοπίων και πρώην πρόεδρος του κόμματος Β.Μ.Ρ.Ο. Λιούπτσο Γκεοργκιέφσκι ζήτησε και έλαβε τη βουλγαρική υπηκοότητα, ενώ εξέφρασε δια του Τύπου την ε-

πιθυμία του να τοποθετηθεί πρέσβυς της Βουλγαρίας στα Σκόπια! Είναι πολύ πιθανόν στο προσεχές μέλλον να έχουμε ομαδικές απορρίψεις του προσωπείου του «Μακεδόνα». Στο δυτικό τμήμα της χώρας οι Αλβανοί περιμένουν την τελευταία σκηνή του δράματος στο Κοσσυφοπέδιο. Οι Σέρβοι στο βορρά ζουν το δράμα αυτό και εμείς στο νότο ζούμε τη μεγαλύτερη φασαρία στην πολύχρονη ιστορία του Ελληνισμού. Και όμως στη γείτονα χώρα, εκτός του ελληνοβλαχικού πληθυσμού, υπάρχουν και πολλοί σλαβόφωνοι, από την Αχρίδα ως το Μοναστήρι, οι οποίοι, σε περίπτωση δημοψηφίσματος, θα προτιμούσαν την ενσωμάτωσή τους στην Ελλάδα. Αλλά εμείς μάθαμε να μη διεκδικούμε τίποτε.

Εμείς εκποιοίμε εδάφη, εθνικά δίκαια, ιδανικά, ιστορική μνήμη, με ένα μόνο αντάλλαγμα: Να περνούμε καλά! Ευτυχώς όμως που, όπως γράφει και ο Μακρυγιάννης, «μένει πάντοτε μαγιά».

Η ΑΠΟΣΥΡΣΗ ΤΟΥ Ε Μεγάλη νίκη τῆ

Μεγάλη νίκη για την Παιδεία μας και γενικότερα για τον ελληνικό λαό αποτελεί η απόφαση του νέου υπουργού Παιδείας κ. Στυλιανίδη να αποσύρει το περιβόητο εγχειρίδιο της Ιστορίας της ΣΤ' Δημοτικού. Είχαμε γράψει στο προηγούμενο φύλλο ότι οι διορθώσεις τις οποίες είχε προτείνει η Ακαδημία Αθηνών, κατόπιν παρακλήσεως της ίδιας της πρώην υπουργού Παιδείας κ. Μαριέττας Γιαννάκου, δεν είχαν περάσει. Για το λόγο αυτόν δεν ενέκρινε τελικώς το βιβλίο το αρμόδιο τμήμα της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου (Π.Ι.). Έχουμε όμως να παρουσιάσουμε και ένα άλλο στοιχείο πολύ ενδιαφέρον, το οποίο δεν έχει δει ακόμα τό φως της δημοσιότητας:

Το εγχειρίδιο δεν τό ενέκρινε ποτέ το Π.Ι.(!), ούτε προτού δημιουργηθεί ο θόρυβος με την πρώτη κυκλοφορία κατά τό περσινό έτος στα σχολεία. Η εισήγηση προς τό αρμόδιο όργανο ήταν εξ αρχής αρνητική. Ασκήθηκαν πιέσεις στους αρμοδίους του Π.Ι. από την ύπουργό Παιδείας, για να τό εγκρίνει! Τελικώς το Π.Ι. έδωσε την έγκρισή του, υπό τόν όρο ότι τό εγχειρίδιο θά κυκλοφορούσε πιλοτικά σέ μικρό αριθμό αντιτύπων μόνο για λίγα σχολεία. Τό ύπουργείο άθέτησε τή συμφωνία και τό τύπωσε σέ χιλιάδες αντίτυπα για όλα τά σχολεία! Αυτή είναι ή πραγματικότητα. Ας τήν έχουν ύπ' όψιν τους όλοι και κυρίως οι πάσης φύσεως έκσυγχρο-

στές και έθνομηδενιστές, οι όποιοι κόπτονται δήθεν ύπέρ του σεβασμού των θεσμών και των αρμοδίων οργάνων τής εκπαιδευτικής κοινότητας.

Αν λοιπόν δεν είναι αρμόδιο να αποφανθεί για τό βιβλίο τό Π.Ι. και ή Ακαδημία Αθηνών, ποιός είναι αρμόδιος; Η κ. Ρεπούση τής Αγγλικής Φιλολογίας;

Τό «ΠΑΡΟΝ» δημοσίευσε στο φύλλο τής Κυριακής 30 Σεπτεμβρίου δημοσκόπηση, σύμφωνα με τήν όποία τό 76,8% του ελληνικού λαού επικροτεί τήν απόσυρση του επίμαχου εγχειριδίου εναντι μόνο του 14,3%, τό όποιο είναι εναντίον (8,9% ΔΓ/ΔΑ). Ο ελληνικός λαός έχει αντιληφθεί ότι τό έν λόγω εγχειρίδιο τής κ. Ρεπούση πλαστογραφεί τήν Ιστορία μας, για να ύπηρετήσει σκοπιμότητες. Επιπλέον, δεν πρόκειται μόνο για ένα βιβλίο. Διότι τό εγχειρίδιο αυτό έχει γραφεί μέσα στα πλαίσια τής πολιτιστικής συμφωνίας με τήν Τουρκία και κατά συνέπεια και όλα τά εγχειρίδια Ιστορίας του Δημοτικού, Γυμνασίου και Λυκείου θά γραφούν με τό ίδιο πνεύμα. Επιβεβαιώνω αυτού αποτελεί και τό γεγονός ότι και τό αντίστοιχο τής Γ' Λυκείου είναι έπηρεασμένο από αυτό τό πνεύμα (βλ. επόμενες σελίδες).

Στή συνέχεια, παραθέτουμε απόφαση του Π.Γ. τής ΧΔ, κείμενο με τό όποιο 230 αναπιστημιακοί καθηγητές και άλλοι άνθρωποι των Γραμμάτων και τής Τέχνης χαιρετίζουν τήν απόσυρση του συγκεκριμένου εγχειριδίου.

Ι.Γ.Γ.

Ανακοίνωση του Π.Γ. τής Χ.Δ.

Το πολιτικό Γραφείο του Κινήματος της Χριστιανικής Δημοκρατίας εξέδωσε την ακόλουθη ανακοίνωση σχετικά με την απόσυρση του εγχειριδίου Ιστορίας της ΣΤ' Δημοτικού:

Η απόσυρση του βιβλίου Ιστορίας της ΣΤ' Δημοτικού είναι αποτέλεσμα της κινητοποίησης ενεργών και ευαισθητοποιημένων πολιτών, καθώς και κοινωνικών και πνευματικών φορέων απ' όλο το πολιτικό φάσμα, οι οποίοι αρνούνται την προσαρμογή της Παιδείας μας στις επιταγές της παγκόσμιας «Νέας Τάξης» και του διεθνούς ιμπεριαλισμού.

Για το λόγο αυτόν, καταδι-

κάζουμε την απόπειρα που γίνεται από πολιτικά κόμματα και μερίδα των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης να πιστώσουν την επιτυχία αυτήν στην Ακροδεξιά, στην οποία με τον τρόπο αυτόν «χαρίζουν» εμβέλεια και επιρροή που στην πραγματικότητα δεν έχει.

Η τακτική αυτή μας γυρνά πολλά χρόνια πίσω, τότε που όσοι αγωνίζονταν για κοινωνική δικαιοσύνη φακελώνονταν από το κράτος της Δεξιάς. Σήμερα, εκείνοι που χθες ήσαν φακελωμένοι επιχειρούν να φακελώσουν όσους δεν συμφωνούν με τις νεοταξικές απόψεις τους.

Για το Π. Γ της Χ.Δ
Μανώλης Μηλιάρης
Πρόεδρος Χ.Δ

Ανακοίνωση του ΑΣΚΕ

Η απόσυρση του εγχειριδίου Ιστορίας της ΣΤ' Δημοτικού αποτελεί νίκη των δυνάμεων όλων όσων απαιτούμε για την πατρίδα μας τα αυτονόητα που αναγνωρίζουμε σε όλους τους λαούς του κόσμου. Αποτελεί ήττα για τον εσμό πάσης φύσεως εκσυγχρονιστών, που σιτίζονται από τα παχυλά κονδύλια ξένων υπηρεσιών και οργανισμών (υπουργεία Εξωτερικών ΗΠΑ, Γερμανίας, Μ. Βρετανίας, Ίδρυμα Σόρος, Ε.Ε. κ.λπ.) και βρίσκουν πολιτική έκφραση κυρίως στο ΣΥΝ, για να προσπαθούν να διαμορφώσουν μια ελληνική νεολαία που να παρακολουθεί απάθης τη σταδιακή κατάλυση της εθνικής μας κυριαρχίας.

Για την Εκτελεστική Επιτροπή
Νίκος Καργόπουλος

ΓΧΕΙΡΙΔΙΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΣΤ' ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ

15 Παιδείας και του λαού

Χαιρετίζουν την απόσυρση του βιβλίου 'Ιστορίας

Οι παρακάτω Έλληνες πολίτες, με αφορμή την απόσυρση του εγχειριδίου της Ιστορίας της ΣΤ' Δημοτικού, χαιρετίζουν την εξέλιξη αυτήν, η οποία φέρνει την εκτελεστική εξουσία πιο κοντά στη λαϊκή βούληση και την Εκπαίδευση στην ιστορική αλήθεια. Δεδομένου ότι το συγκεκριμένο βιβλίο δεν ανταποκρινόταν, ως σχολικό εγχειρίδιο, ούτε στις προδιαγραφές που έχουν θέσει το Σύνταγμα, η σχετική νομοθεσία και οι δημοκρατικές παραδόσεις του λαού μας, αλλά ούτε και στην ίδια την επιστήμη της Ιστορίας, η οποία εξορισμού απαιτεί σεβασμό των γεγονότων και των άμεσων διαγνωστικών πηγών, η απόσυρση αποτελεί μια απόφαση προς τη σωστή κατεύθυνση. Όμως αυτό από μόνο του δεν αρκεί. Αναμένουμε να δούμε στα μελλοντικά εγχειρίδια μεγαλύτερη προσοχή και υπευθυνότητα, χωρίς ιδεολογική χρήση της Ιστορίας και σύγκλιση όλης της εκπαιδευτικής κοινότητας στη λογική τού ότι ως εθνικό μπορεί να υιοθετηθεί μόνο ό,τι είναι αληθινό.

Τα ονόματα αυτών που υπογράφουν είναι συγκεκριμένα τα εξής:

- Αβανέα Αγαθή, δημοσιογράφος
- Αξελός Λουκάς, συγγραφέας
- Αλεξάκης Γεώργιος, επίκουρος καθηγητής Παν/μίου Αθηνών
- Αλευρομάγειρος Δημήτριος, στρατηγός ε.α.
- Αλιμπράνης Νικόλαος, Καθηγητής Παν/μίου Θράκης (και Στρασβούργου)
- Ανανιάδης Παναγιώτης, εκπαιδευτικός
- Ανδρέου Στάθης, μεταφραστής
- Ανδρέου Χριστίνα, δημοσιογράφος
- Αναστασάκου Αγάπη, βιβλιοθηκονόμος
- Αντώνιος Γεώργιος, δάκτωρ Παν/μίου Αθηνών
- Αντωνοπούλου Σοφία, Καθηγήτρια Εθνικού Μετσόβειου Πολυτεχνείου
- Ανυφαντάκης Βαγγέλης
- Ανυφαντής Βάσιος
- Αποστολίδης Πρόδρομος, δάσκαλος
- Αργυροπούλου Αθηνά, ιατρός
- Ασημακόπουλος Βύρων (Επίκουρος Καθηγητής Ιατρικής)
- Βαμβακόπουλος Ειρηναίος
- Βασιλειάδης Δαμιανός, εκπαιδευτικός
- Βαφειάδης Μαργαρίτης, Αναπληρωτής Καθηγητής Α.Π.Θ.
- Βεντούρας Νίκος, εκπαιδευτικός

- Βερβερίδης Φίλιππος, Καθηγητής ΤΕΙ
- Γαλάνης Βασίλης, φυσικός
- Γαλάνης Πέτρος, φοιτητής
- Γερμαντζίδης Νίκος, εκπαιδευτικός
- Γιαννούλης Νίκος, πρ. δήμαρχος Πρέβεζας, ερευνητής
- Γιαννόπουλος Σπυριδών, ιδιωτικός υπάλληλος
- Γκαζίνος Κώστας, κτηνίατρος
- Γκιτάς Θωμάς, εκπαιδευτικός
- Γραμματικάκης Γιάννης, Καθηγητής Παν/μίου Αθηνών
- Γρίβας Κλεάνθης, ψυχίατρος

- Δάλκος Γιώργος, Σχολικός Σύμβουλος Φιλολόγων
- Δάλκος Χρήστος, εκπαιδευτικός
- Δανέζης Εμμανουήλ, Επίκουρος Καθηγητής Παν/μίου Αθηνών
- Δαπέργολας Νεκτάριος, δάκτωρ Ιστορίας
- Δάρας Γιάννης
- Δεληγιάννης Ιωάννης, Λέκτορας Παν/μίου Αθηνών
- Δενάζης Σπύρος, Επίκουρος Καθηγητής Παν/μίου Πατρών
- Δενάζης Χρήστος, βιοτέχνης
- Δήμου Γιώργος, δάσκαλος
- Δημόπουλος Δημήτριος, βιβλιοπώλης
- Διαμαντής Απόστολος, ιστορικός
- Διαμαντής Παναγιώτης
- Διόγος Μάκης, δημοσιογράφος
- Δεληολάνης Δημήτρης, δημοσιογράφος-συγγραφέας
- Δοξιάδης Απόστολος, συγγραφέας
- Δρακουλέλης Στυλιανός, κατασκευαστής
- Δροσόπουλος Αντώνης, δικηγόρος
- Δρόσος Γιώργος, φιλόλογος

Συνέχεια στη σελ. 10

Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος: «Συγχαίρω τόν κ. Στυλιανίδη»

Σε δήλωσή του από το Μαϊάμι, όπου νοσηλεύεται, προέβη ο Αρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος σχετικά με το εγχειρίδιο Ιστορίας της ΣΤ' Δημοτικού:

«Με χαρά πληροφορήθηκα σήμερα ότι με απόφαση του υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων απεσύρθη, αν και διορθωμένο εν τινί μέτρω και δεν θα εκτυπωθεί το εγχειρίδιο Ιστορίας της ΣΤ' Δημοτικού. Η Εκκλησία μας πρώτη, αλλά και στη συνέχεια όλα τα πνευματικά ιδρύματα και οι πνευματικοί άνθρωποι της πατρίδος μας αντιστάθηκαν σε αυτήν τη διαστρέβλωση των αναμφισβήτητων ιστορικών γεγονότων, καθώς και την προσφορά της Εκκλησίας στους αγώνες του Έθνους. Συγχαίρω από καρδιάς τον υπουργό κ. Ευριπίδη Στυλιανίδη για την παρρησία και την ευθυκρισία που επέδειξε στο θέμα αυτό, το οποίο έχει αναστατώσει την ελληνική κοινωνία».

Ουσιαστικά προβλήματα

Ευτυχώς που η εκλογολογία πήρε τέλος σύντομα, γιατί με το ανούσιο που τη διέκρινε θα μας αποπροσανατόλιζε άδικα απ' ό,τι σοβαρό και ωφέλιμο για τη ζωή και την ψυχή μας. Η κωμικοτραγική εξέλιξη των πραγμάτων στην Αξιωματική Αντιπολίτευση, τα περί αναζήτησης ταυτότητας και ικανής ηγεσίας είναι επιβεβαιώσεις της ομοιότητας των δύο μεγάλων κομμάτων, των οποίων η μέχρι τώρα πολιτική τους συνέπεια και αληθοφάνεια έφερε ακροδεξιό κόμμα στη Βουλή. Τα μεγάλα και ουσιαστικά θέματα θα παραμένουν όμως ανοιχτά, μέχρι να κουκουλωθούν πρόχειρα. Και ένα από αυτά είναι το θέμα της Παιδείας με όλες του τις παραμέτρους.

Το κρυφτούλι με Παιδαγωγικό Ινστιτούτο, υπουργείο Παιδείας, και Κυβέρνηση συνεχίζεται, όσον αφορά το εγχειρίδιο της Ιστορίας της ΣΤ' τάξης του Δημοτικού. Για τα άλλα εγχειρίδια της Γλώσσας Δημοτικού και Γυμνασίου κανείς δεν μιλά.

Με όσους δασκάλους είχαμε την ευκαιρία να μιλήσουμε, μας έδωσαν απαντήσεις αληθινές και εντελώς αντιπροσωπευτικές για τους σύγχρονους εκπαιδευτικούς.

Ελληνική γλώσσα είναι αυτή που διδάσκεται μέσα από τα καινούργια εγχειρίδια; Η όλη διάταξη του θυμίζει κακογραμμένο εγχειρίδιο εκμάθησης της αγγλικής γλώσσας. Ανύπαρκτες ασκήσεις γραμματικής, για να μπορέσει το παιδί να τριφτεί με τη γλώσσα και την ορθογραφία της. Επιλογή κειμένων πολλές φορές ασχέτων με τον τίτλο, εργασίες ανιαρές και ανούσιες για διδασκόμενους.

Τί μας είπαν λοιπόν στην ερώτησή μας:

— Γιατί δεν θέσατε θέμα σχολικών εγχειριδίων και άλλων θεσμικών θεμάτων στην απεργία διαρκείας της περσινής χρονιάς;

Απαντήσεις: «Δεν μπορούμε να κάνουμε κάτι· αυτά έρχονται έτοιμα, κανείς δεν μας ρωτάει... Ποιος θα βγάλει το φίδι από την τρύπα, εμείς; Ας βγούμε και οι γονείς, τί τα περιμένουν όλα από εμάς;

Εμείς θα διδάξουμε τα δικά μας παιδιά όσο μπορούμε παραπάνω καλύτερα ελληνικά». Ή το πιο ηρωικό: «Τώρα σε λίγο βγαίνουμε στη σύνταξη, ας ασχοληθούν οι νεότεροι που έχουν μέλλον μπροστά τους...» κ.ά.

Ο «εκσυγχρονισμός» της γλώσσας σε τί θα βοηθήσει; Καλά, δεν ενοχλεί κανέναν το γεγονός ότι οι ανάδοχοι συγγραφείς είναι μεγάλοι εκδοτικοί οίκοι της χώρας, οι οποίοι κυκλοφόρησαν τα ογκώδη βοηθήματά τους για όλες τις τάξεις Δημοτικού, Γυμνασίου και Λυκείου, πριν ακόμα το σχολείο μοιράσει τα βιβλία και μάλιστα σε αρκετά τσουχτερά ποσά; Κανέναν δάσκαλο δεν

απωθούν αυτά τα τευχίδια εις τύπον αναγνωστικού, με πρόχειρες εικονογραφίες και χρωματισμούς; Πού είναι τα αναγνωστικά μας, που ανατυπώθηκαν από σφοδρή επιθυμία όλων των αποφοιτησάντων σήμερα εκπαιδευτικών και επιστημόνων μέσης ηλικίας; Οι τότε δύσλεκτοι μάθαιναν ανάγνωση και οι χλιαροί στη γλώσσα γίνονταν φίλοι με το Μίμη, την Άννα, την εκδρομή της οικογένειας και τις άλλες ειρηνικές δραστηριότητες μιας φυσιολογικής μέσης οικογένειας και των παιδιών της. Ούτε το κύτταρο της οικογένειας θέλουν να διατηρηθεί, ούτε τα παιδιά να ξεφύγουν από τις ηλεκτρονικές παγίδες και την τηλεόραση.

Θα μπορούσαν βραβευμένοι στο παιδικό βιβλίο συγγραφείς να ερωτηθούν και να δώσουν γνώμη στους «φωσφηρικούς» του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου ή, σε τελευταία ανάλυση, να αναλάβαν εκείνοι την επιμέλεια των κειμένων, των εικόνων κ.λπ.

Περιμέναμε η Εκκλησία να είχε ένα άλλο κοίταγμα, να

Της ΜΑΡΙΑΣ ΜΠΙΝΙΑΡΗ

πρότασε και εκείνη ένα πλάνο με άξιους ανθρώπους που διαθέτει και γνωρίζουν την παιδική ψυχή στις η-

λικιακές της διακυμάνσεις. Όμως, δυστυχώς και εκείνη, αν και υπάγεται στο Παιδείας και Θρησκευμάτων, παραμένει εγκλωβισμένη στις ευρωπαϊκές οικονομικές παροχές που δεσμεύουν συνειδήσεις και φιμώνουν στόματα...

Στα περισσότερα σχολεία οι εκπαιδευτικοί αρνούνται να εκπαιδεύουν τις ερτοραστικές εκδηλώσεις για την 28η Οκτωβρίου. Τα κατά καιρούς ευτράπελα από συνεντεύξεις νεολαίων για ιστορικά θέματα, πολιτικά γεγονότα ή απλές ερωτήσεις γλώσσας μάς κάνουν να ξεκαρδιζόμαστε στα γέλια, παρηγοριόμαστε με κάποιες εκατοντάδες παιδιά σε δημόσια σχολεία, τα οποία δείχνουν περισσότερη προσοχή στη γνώση, ή εκείνα στα οποία τα καλά, ακριβή ιδιωτικά σχολεία ανοίγουν μαθησιακές προοπτικές στο ημερήσιο πρόγραμμα. Τα άλλα, όμως; Οι μάζες των παιδιών, τα ελληνόπουλα των καμμένων και μη περιοχών πώς θα ξαναβρούν το σχολείο ενδιαφέρον και αναγκαίο; Πώς θα αγαπήσουν την ελληνική γλώσσα, που το μάθημα των Αρχαίων είναι το μαρτύριό τους και η ελληνική λογοτεχνία γίνεται παπαγαλία, ακόμα και από υποψηφίους θεωρητικών Σχολών;

Ευελπιστείτε ότι θα λυθούν τα ουσιαστικά αυτά προβλήματα και θα αποκτήσει η Παιδεία πρώτα την οικονομική παροχή που της αξίζει σε σχέση με τα άλλα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ύστερα το βαθύτερο κοίταγμα των κυβερνώντων για διάπλωση προσωπικότητων και κατ'επέκταση συνειδητών πολιτών;

Ε, τότε θα μιλάμε πια για θαύμα εξ ουρανού...!

ΤΟ ΑΙΤΗΜΑ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗΣ ΤΗΣ ΟΡΚΟΔΟΣΙΑΣ

Θεολογικό σχόλιο περί όρκου

Το τελευταίο διάστημα, εξ αφορμής της επικείμενης συνταγματικής αναθεώρησης, γίνεται αρκετή συζήτηση για το θέμα των σχέσεων Κράτους-Εκκλησίας και στη συζήτηση αυτή υπεισέρχονται διάφορα επί μέρους θέματα, το καθένα με τη δική του ξεχωριστή σημασία. Ένα από αυτά είναι και το θέμα του όρκου, το οποίο απασχολεί ξανά την επικαιρότητα, εξ αιτίας της άρνησης βουλευτών του «Συνασπισμού της Ριζοσπαστικής Αριστεράς» («ΣΥΡΙΖΑ») να προσέλθουν και να δώσουν στη νέα Βουλή το νεομισμένο και καθιερωμένο (θρησκευτικό) όρκο.

Για το θέμα του όρκου υπάρχουν βασικά δύο αντιτιθέμενες – και ιδεολογικοποιημένες στη βάση τους – απόψεις: α) εκείνων που για λόγους «παράδοσης» θέλουν να παραμείνουν τα πράγματα ως έχουν (να συνεχίσει, δηλαδή, να ισχύει το σημερινό καθεστώς της – θρησκευτικής – ορκοδοσίας, και β) εκείνων που θέλουν να καταργηθεί και το επιδιώκουν για λόγους ξεκάθαρα ιδεολογικοπολιτικούς, όπως, π.χ., ο προαναφερθείς πολιτικός σχηματισμός, ο οποίος τάσσεται αναφανδόν υπέρ ενός κοσμικού-άθρησκου κράτους («*etat laïque*»).

• Αφού μιλάμε, όμως, για όρκο που προϋποθέτει τη θρησκευτική πίστη και ειδικότερα για εμάς τους ορθόδοξους χριστιανούς την πίστη στον Τριαδικό Θεό, αξίζει να δούμε και μια τρίτη άποψη και συγκεκριμένα τη θεολογική, η οποία δυστυχώς στο δημόσιο διάλογο, αν δεν αποσιωπάται, τουλάχιστον υποβαθμίζεται. Επειδή, ωστόσο, για εμάς τους χριστιανούς η θεολογική θα πρέπει να είναι η άποψη που θα σηματοδοτεί τη στάση και τη συμπεριφορά μας απέναντι στο θέμα, αξίζει να δούμε τί λέγουν σχετικά η Αγία Γραφή και οι Πατέρες.

Ξεκινώντας από την Παλαιά Διαθήκη, διαβάζουμε στο Δεκάλογο: «Ου λήψει το όνομα του Κυρίου του Θεού σου επί ματαίω» [«Δεν θα προφέρεις καταχρηστικά το όνομα του Κυρίου, του Θεού σου»] (Εξ. 20,7, Δευτ. 5,11). Περνώντας στη Καινή Διαθήκη, ακούμε τον Χριστό να λέει: «Εγώ δε λέγω υμίν μη ομόσαι ὅλως (...) ἔστω δε ὁ λόγος υμῶν ναί ναι, ου ου, το δε περισσόν τούτων εκ του πονηρού ἐστί» [«Εγώ, όμως, σας λέω να μην ορκίζεστε καθόλου (...) να λέτε μόνο ναί ή όχι, καθετί πέρα απ' αυτά προέρχεται από τον πονηρό»] (Ματθ. 5, 33-37). Σαφέστατη είναι η προτροπή που μας απευθύνει και ο αδελφός Θεός Ιάκωβος στην Επιστολή του (5, 12): «Προ πάντων δε, ἀδελφοί μου, μη ομνύετε μήτε τον ουρανόν, μήτε την γην, μήτε ἄλλον τινά ὄρκον. Ἦτω δε υμῶν το ναί ναι, και το ου ου, ἴνα μη ὑπό κρίσιν πέσητε» [«Προ πάντως, ἀδελφοί μου, να μην ορκίζεσθε ούτε στον ουρανό, ούτε στη γη, ούτε να κάνετε ἄλλον ὄρκο. Ἀς εἶναι το «ναί» σας πραγματικό ναί, και το «ὄχι» σας πραγματικό ὄχι, για να μη βρεθείτε κατηγορούμενοι στην τελική κρίση»].

Πάμε στους Πατέρες της Εκκλησίας: Ο Μ. Βασίλειος επισημαίνει ότι ο όρκος απαγορεύθηκε μια για πάντα (Κανών 29). Στο ερώτημα πώς μπορεί κάποιος να πείθει τους άλλους, όταν αποφεύγει τον όρκο, ο άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος απαντά: «Με το λόγο και τη συμπεριφορά που θα πιστοποιεί το λόγο του» (Επηθικά, ΡG 37, 940). Ο άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς απορρίπτει, επίσης, τελείως τη χρήση του όρκου. Σε όσους δεσμεύθηκαν με όρκο προτείνει να τηρήσουν πιστά τις υποσχέ-

ΠΡΕΠΕΙ να ὀρκιζόμεσθε ἢ ὄχι; – Τί ἐπιτάσσει τό Εὐαγγέλιο, τί προτρέπουν οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, τί ἀποφάσισε τό ΣτΕ

σεις τους, αν αυτές είναι σύμφωνες με το θέλημα του Θεού, αλλά και να ζητήσουν ταυτόχρονα το έλεος του Θεού, γιατί ὁμόκη και σε περίπτωση ευορκίας δεν παύουν να είναι παράβια της εντολής (Δεκάλογος κατά Χριστόν νομοθεσίας, Ρ.Γ. 150, 1093 ΒC).

• Η χρήση λοιπόν του όρκου στην καθημερινή ζωή αποτελεί καταστρατήγηση της ρητής εντολής του Χριστού: «Μη ὁμόσαι ὅλως». Η απαράδεκτη αυτή κατάσταση, που είναι, αν μη τι άλλο, θεολογικά παράδοξη, εμφανίστηκε – όπως επισημαίνει ο κορυφαίος καθηγητής Κοινωνιολογίας του Χριστιανισμού Γ. Μαντζαρίδης στο μνημειώδες έργο του «Χριστιανική Ηθική» (εκδ. Π. Πουρναρά, 1995, σ. 415) – με την ανασύσταση του ελληνικού κράτους και έχει τις ρίζες της στη φιλοσοφία της Βαυαρικότητας, η οποία κυριαρχούσε στα διοικητικά πράγματα της χώρας την περίοδο εκείνη (1828-1833, με βασιλιά της ορθόδοξης Ελλάδος τον ρωμαί-

Τοῦ ΧΑΡΗ ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΥ*

οκαθολικό Οθωνα και αντιβασιλιά επί των εκκλησιαστικών τον προτεσταντή Μάουρερ).

Εξαιτίας της δημιουργήθηκε η έντονη διαμάχη ανάμεσα στον Οικονόμο τον εξ Οικονόμων και τον Θεόκλητο Φαρμακίδη. Ο πρώτος, ακολουθώντας τη διδασκαλία αλλά και την πράξη της Εκκλησίας, υποστήριξε ότι οι χριστιανοί δεν πρέπει να ορκίζονται. Αντίθετα, ο Φαρμακίδης θεώρησε τον όρκο επιτρεπτό, ιδίως όταν επιβάλλεται από την Πολιτεία. Αντιμετωπίζοντας το θέμα αυτό, το Οικουμενικό Πατριαρχείο εξέδωσε το 1849 εγκύκλιο επιστολή «Προς τους απανταχού Ορθόδοξους», η οποία υπογράφεται και από τους προκαθημένους των τριών άλλων προσβυγενών Πατριαρχείων. Στην επιστολή αυτήν καυτηριάζεται με δριμύτητα η άποψη του Φαρμακίδη ότι η χριστιανική πίστη δεν απαγορεύει τον όρκο και ότι οι πιστοί μπορούν να ορκίζονται στα δικαστήρια «απροκριματίστως και οσίως».

Βεβαίως, είναι αλήθεια ότι την ορ-

κοδοσία επέβαλε όχι η Εκκλησία (πώς θα μπορούσε άλλωστε;), αλλά το ανορθόδοξο – επί βασιλείας του ρωμαιοκαθολικού Όθωνος και αντιβασιλείας του προτεσταντή Μάουρερ – νεοσύστατο τότε ελληνικό κράτος, θέλοντας να «αξιοποιήσει» τη θρησκευτική συνείδηση των διαδίκων, των μαρτύρων και εν γένει των διοικουμένων για τους δικούς του σκοπούς. Πέρασαν όμως από τότε 180 και πλέον χρόνια. Οι καιροί για αλλαγές προς ορθόδοξη κατεύθυνση, δηλαδή για την κατάργηση της ορκοδοσίας και την αντικατάστασή της με άλλες διαβεβαιώσεις (όπως δίνουν οι νεοεκλεγόμενοι μητροπολίτες ενώπιον του Προέδρου της Δημοκρατίας) ή εγγυήσεις της αξιοπιστίας του μάρτυρα ωρίμασαν.

Υπάρχει μάλιστα και η σχετική πρόσφατη υπ' αριθ. 2601/1998 (ορθοδοξότατη!) απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, βάσει της οποίας έχει κάθε νόμιμο δικαίωμα να αρνηθεί να ορκισθεί εκείνος που επικαλείται κώλυμα για λόγους θρησκευτικής συνείδησης. Με την απόφαση αυτή δικαιώθηκε απόφοιτος του τμήματος Θεολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών, ο οποίος προσέφυγε κατά της πράξεως του προέδρου του Τμήματος που επέβαλε υποχρεωτικά θρησκευτικό όρκο (καθολομόληση). Ο απόφοιτος αρνήθηκε να ορκισθεί, διότι ο όρκος είναι απαράδεκτος για το ορθόδοξο δόγμα, το οποίο προσβεύει, και το ΣτΕ, δεχόμενο την προσφυγή του, ακύρωσε την πράξη του προέδρου του Τμήματος.

Το ΣτΕ πήρε θέση. Θα πρέπει, επιτέλους, να πάρει – επισημωσ – θέση και η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας μας: Συνάδει ή όχι ο όρκος με το Ευαγγέλιο, με τη διδασκαλία της Ορθοδοξίας; Η μέγρη τώρα «ουδέτερη» στάση επί του θέματος – δίκην Ποντίου Πιλάτου – της εκκλησιαστικής διοικήσεως το μόνο που καταφέρει είναι να επιτείνει τη σύγχυση. Πιστεύουμε ότι μια απλή δήλωση-διακήρυξη της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας μας ότι η θεολογία μας ως ορθόδοξων χριστιανών απαγορεύει τον όρκο, θα ήταν αρκετή για την κατάργηση της επιβολής του. Αλλά και θα έδινε τέλος σε ένα θέμα τόσο απλό, αλλά τόσο βασανισμένο.

* Ο Χάρης Ανδρέοπουλος είναι δημοσιογράφος-θεολόγος. Εργάζεται και ως καθηγητής Β/βάθμιας εκπαίδευσης (Γυμνάσιο Αρμενίου και Γυμνάσιο Καλαμακίου νομού Λαρίσης).

ΠΡΟΣΚΕΚΛΗΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

Ο Στ. Παπαθεμελής στό Βερολίνο

Ο πρόεδρος της «Δημοκρατικής Αναγέννησης» Στέλιος Παπαθεμελής, προσκεκλημένος από την ελληνική κοινότητα του Βερολίνου, μίλησε το Σάββατο 29.09, στο Πνευματικό Κέντρο της Κοινότητας, σε πυκνό ακροατήριο των ομογενών μας, για τα εθνικά μας θέματα.

Ο ομιλητής εξήρε το ρόλο του απόδημου Ελληνισμού, ο οποίος δραστηριοποιείται ενεργά και μπορεί να προωθήσει τις εθνικές μας θέσεις στις κυβερνήσεις, τα κέντρα αποφάσεων και την κοινή γνώμη των χωρών όπου διαμένουν.

«Οφείλουμε να εμπεδώσουμε το αίσθημα ασφάλειας και αυτοπεποίθησης και να αποτρέψουμε με κάθε τρόπο οποιοδήποτε πλέγμα μειονεξίας ξένο προς την παράδοση και την ιστορία του λαού μας».

Αναφερόμενος στην ενταξιακή

πορεία της Τουρκίας, δήλωσε ότι συμμερίζεται τις θέσεις και την επιχειρηματολογία του πρώην Γερμανού καγκελάρου Χέλμουτ Σμιτ ότι «η Τουρκία ούτε μπορεί, ούτε πρέπει να μπει στην Ευρωπαϊκή Ένωση».

Αναφερόμενος στο Κυπριακό, ζήτησε όλες οι χώρες της Ε.Ε. να επιβάλουν ευρωπαϊκή λύση στο πρόβλημα.

Σχετικά με το ζήτημα των Σκοπίων επανέλαβε την πάγια θέση του να καταγγελθεί η Ενδιάμεση Συμφωνία και να ασκηθεί βέτο, ενώ ζήτησε από την ελληνική κυβέρνηση να καταστήσει σαφές στα κράτη που δεν έχουν αναγνωρίσει τα Σκόπια με τη συνταγματική τους ονομασία ότι μια τέτοια κίνηση θα αποτελέσει εχθρική ενέργεια προς τη χώρα μας.

ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΗΣ 16 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
Πολυσήμαντα μηνύματα

Οι εκλογές της 16ης Σεπτεμβρίου δεν ήταν μια απλή αναμέτρηση. Είναι ένα γεγονός πολυσήμαντο με σπουδαία μηνύματα, θετικά και αρνητικά. Ένα γεγονός-ορόσημο και αφετηρία απροσδιόριστων εξελίξεων.

1. Ο δικομματισμός υπέστη δεινή ήττα. Η Ν.Δ. κυβερνάει «επί ξηρού ακμής» με την ισχυρή κοινοβουλευτική πλειοψηφία, αιχμάλωτη του ΛΑΟΣ, σε κρίσιμες ψηφοφορίες. Η Ν.Δ. είναι πολύ αδύναμη, λόγω κυρίως των συσσωρευμένων μεγάλων προβλημάτων. Ο Κ. Καραμανλής βρίσκεται σε δύσκολη θέση, δεινή θα έλεγα, μην έχοντας δυνατότητα αποτελεσματικών κινήσεων και χειρισμών, με πρώτο αίτιο την οικονομική καχεξία. Η θέση της Κυβερνήσεως θα γίνει δεινότερη, όταν αρχίσουν να γεμίζουν τους δρόμους πλήθη ανθρώπων που τα φέρνουν πολύ δύσκολα οικονομικά και οι δυσκολίες των οποίων θα αυξηθούν με τα αδήριτα οικονομικά μέτρα που, εκ των πραγμάτων, θα πάρει η κυβέρνηση.

Τοῦ ΖΩΗ ΜΕΤΑΞΑ

2. Μείναμε άναυδοι με την εικόνα που παρουσίασε μετεκλογικά το ΠΑΣΟΚ. Δεν μπορούσαμε να φανταστούμε τις απαξιώτικες συμπεριφορές κορυφαίων στελεχών του, οι οποίοι για χρόνια χειρίστηκαν τις υποθέσεις της χώρας. Μεγάλωσε η μελαγχολία μας για τον άμοιρο αυτόν τόπο, ο οποίος φτώχυνε τόσο από υπεύθυνα, όσο και από ηθικά αναστήματα.

Οι κορυφαίοι του ΠΑΣΟΚ δεν σεβάστηκαν τους 2.728.000 ψηφοφόρους τους, οι οποίοι σε αυτούς εναπόθεσαν τις ελπίδες τους για μια καλύτερη Ελλάδα. Το κόμμα αυτό περνάει κρίση ηθική και κρίση ταυτότητας. Γι' αυτό και ο κίνδυνος διασπάσεως είναι μεγάλος. Μπορεί κάποιες συνετές και μετριοπαθείς φωνές, όπως του Απ. Κακλαμάνη, να επιτύχουν μια προσωρινή συγκόλληση, η οποία όμως πόρρω απέχει της ενότητας, η οποία αυτή τη στιγμή για το ΠΑΣΟΚ είναι άπιαστο όνειρο.

Η επαπειλούμενη διάσπαση του ΠΑΣΟΚ θα ενισχύσει περαιτέρω την Αριστερά, αυτήν την Αριστερά που ξέρουμε. Και χιλιάδες θα μείνουν πολιτικά ανέστιοι, με ό,τι σημαίνει αυτό.

3. Για τη θεαματική είσοδο του κόμματος του κ. Καρατζαφέρη στη Βουλή ευθύνονται το ΠΑΣΟΚ και τα μεγάλα τηλεοπτικά κανάλια. Άγνωστο πώς θα κινηθεί αυτό το κόμμα. Η θολή και αντιφατική του ιδεολογία δημιουργεί σκεπτικισμό και ερωτηματικά. Κάποιοι φοβούνται ότι από εκεί μπορεί να βγουν σκοτεινοί ρεβανσισμοί, βοηθούσης και της όλης πολιτικής παρακμής. Ας μην κάνουμε αυτές τις σκο-

τεινές σκέψεις. Πιστεύω ότι για κάθε ακραία παρέκκλιση θα υπάρχει αντίδραση από μέσα, και αν δεν υπάρχει διόρθωση, το κόμμα αυτό θα έχει την τύχη του κόμματος του Λεπέν...

4. Κορυφαίο σημείο αυτών των Εκλογών είναι η άνοδος της Αριστεράς. Οι 1.000.000 σχεδόν πολίτες που ψήφισαν τα δύο κόμματα είναι ένα μεγάλο ζωντανό κομμάτι του λαού, νέων ανθρώπων κυρίως. Όλος αυτός ο κόσμος είναι έτοιμος να κινητοποιηθεί κατά της αναπόφευκτης κυβερνητικής αντιλαϊκής πολιτικής, κατάλληλα καθοδηγούμενος από τις μαξιμαλιστικές πολιτικές των δύο αριστερών κομμάτων. Αναμένονται κοινωνικές εντάσεις και συγκρούσεις, για τις οποίες κύρια ευθύνη θα έχει η πολιτική του δικομματισμού, η οποία έφερε τη χώρα σε αυτό το οικονομικό κατάντημα.

5. Για τη «Δημοκρατική Αναγέννηση» και τη συνεργαζόμενη με αυτήν Χ.Δ. πρέπει να γίνει άλλη

φορά εκτενέστερος λόγος. Η Χ.Δ. δεν εξέπεμψε καθαρό, κρυστάλλινο μήνυμα, ίσως γιατί δεν έχει τέτοιο. Επιχειρήματα του τύπου: «η Χ.Δ. ανήκει στη χριστιανική Αριστερά» ούτε αλήθεια είναι, ούτε βοήθησαν το χριστιανικό πλήρωμα. Ατυχή και η εμμονή στην πλάνη ήταν η τοποθέτηση για το τάχα «αγνό», καθαρό, πατριωτικό ΠΑΣΟΚ της εποχής Ανδρέα Παπανδρέου. Σύγχυση που απώθησε...

6. Βρισκόμαστε πάλι στην αναζήτηση, ανησυχία και στην κατ' άνθρωπον απαισιοδοξία. Το στίγμα της ανησυχίας μας βρίσκεται στον αντιχριστιανικό, αντιεκκλησιαστικό και αντιεθνικό λόγο στα σχέδια και επιδιώξεις μιας δυναμικής μειοψηφίας, η οποία δικτατορικά τω τρόπου, θέλει να επιβάλει αυτήν την άθρηστη ουσία, ιδεολογία πνευτού. Είναι μια εκθεμελιωτική ιδεολογία που διατρέχει όλους τους χώρους, αλλά είναι πολύ ευδιάκριτη στο χώρο της Αριστεράς. Ιδιαίτερα ο ΣΥΡΙΖΑ δεν κρύβει τις αντιεκκλησιαστικές προθέσεις. Έμμονη επιδίωξη είναι να μπει η Εκκλησία και η Ορθοδοξία στο περιθώριο, για να μην επηρεάζει τον σύγχρονο άνθρωπο. Να αφαιρεθεί τότε στο έλεος της παγκοσμιοποίησης, της Νέας Τάξης, της Νέας Εποχής... Πλήρη συμπίεση με τον ευρωατλαντισμό και τους διάφορους Κίσινγκερ, Σόρο κ.λπ.

Εναντι αυτής της άθρηστη σκληροπυρηνικής μειοψηφίας, υπάρχει η μεγάλη πλειοψηφία του ορθόδοξου λαού, με την παντοδύναμη ορθόδοξη πίστη, αξεπέραστος φραγμός στα σχέδια του σκότους...

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ

Ἀπάντηση στὸν κ. Γιώργο Καραμπελιά

Ο κ. Γ. Καραμπελιάς εκδίδει ένα αξιόλογο περιοδικό, το «ΑΡΔΗΝ», και αφ' ότου μετεστράφη προς χριστιανίζουσες και πατριωτικές θέσεις, συνέγραψε ορισμένα ενδιαφέροντα βιβλία, ανάμεσα στα οποία εσχάτως το «1204».

Με το άρθρο του στο προηγούμενο φύλλο της «Χ» και τα δύο άρθρα του στο ΠΑΡΟΝ (απορία: δεν ακούσε το ένα;) τυπικά επιχειρεί να αναλύσει το εκλογικό αποτέλεσμα για τα μικρά κόμματα και την Αριστερά, αλλά εκτροχιάζεται σε ένα λίβελλο κατά της Δημοκρατικής Αναγέννησης και του προέδρου της. Συγκεκριμένα:

1. Ο Γ.Κ. μιλάει για ένα «πολιτικό μέτωπο των πατριωτικών δυνάμεων από το παλιό ΠΑΣΟΚ ως τη Χριστιανική Δημοκρατία, τον Νεοκλή Σαρρή, τον Παπαθεμελή, το ΔΗΚΚΙ, το ΑΡΔΗΝ, το ΑΣΚΕ, τον Ζουράρι κ.λπ.»

Γνωρίζει, βεβαίως, ότι το 2004 η μόλις τότε συσταθείσα Δημοκρατική Αναγέννηση διαπραγματεύθηκε με το ΔΗΚΚΙ του Τσοβόλα εκλογική συνεργασία. Η συμφωνία, όπως την έχει καταγράψει στο ΠΑΡΟΝ ο Μανώλης Μηλιαράκης, έκλεισε με παραχώρηση της Δημοκρατικής Αναγέννησης να είναι ο κ. Τσοβόλας επικεφαλής της σύμπραξης, αλλά τορπιλλίστηκε εν ψυχρώ από τον κ. Τσοβόλα, αφού είχε υπογραφεί από τους εκπροσώπους των δύο πλευρών.

Ἡ προσπάθεια σύμπληξης μετώπου

2. Από το τέλος του 2005 και όλο το 2006 στα γραφεία μας συνέρχονταν τακτικότερα ουκ ολίγοι πρώην βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, νέοι επιστήμονες, στρατηγοί, διπλωμάτες και άλλοι επώνυμοι του ευρύτερου κεντρώου και κεντροαριστερού χώρου, με στόχο τη συγκρότηση «πολιτικού μετώπου».

Για να μην υπάρξει η παραμικρή υπόνοια ενσωμάτωσης των συνεργαζομένων στη Δημοκρατική Αναγέννηση, την αδρανοποίησα με πλήρως αφήνοντας ελεύθερο το πεδίο της δημιουργίας ενός εξ αρχής νέου σχήματος ανοικτού σε όλους που θα αποδέχονταν τις αρχές του.

Ο καιρός όμως περνούσε άπρακτος και οι συνεργαζόμενοι «φιλολογούσαν», χωρίς να αποφασίζουν για το πρακτικό. Οι φίλοι αρέσκονταν να κοσκινίζουν, χωρίς να ζυμώνουν, και θύμιζαν τον γνωστό αισώπειο μύθο του επίδοξου κυνηγού λιονταριών, ο οποίος ζητούσε πληροφορίες από τον χωρικό που βρήκε στο δάσος για τα ίχνη του λιονταριού. Και όταν ο χωρικός τον ενημέρωσε ότι: «ου μόνον τα ίχνη, αλλ' αυτόν ταύτον τον λέοντα σοι δείξω», ο κυνηγός έντρομος επανέλαβε ότι θέλει μόνο τα ίχνη! Αν αυτή μας η στάση ονομάζεται ηγεμονισμός, ανακύπτει πρόβλημα ορισμού του.

3. Συνεκτιμώντας με τους συνεργάτες μας την κατάσταση, αποφασίσαμε εκ των πραγμάτων με καθυστέρηση, αφού εις μάτην περιμέναμε τον κ. Καραμπελιά

και τους λοιπούς να ενεργοποιήσουμε τη Δημοκρατική Αναγέννηση (συνέντευξη Στ. Παπαθεμελή στο Ζάππειο στις 07/03/07).

4. Τον Μάιο κοινός φίλος των Παπαθεμελή - Καραμπελιά έκλεισε δύο φορές συνάντησή τους, για να συζητήσουν τη δυνατότητα εκλογικής συνεργασίας, αλλά ο Γ.Κ. δεν προσήλθε, ούτε αιτιολόγησε την απουσία του.

Εϋνοια τῆς Ν.Δ.;

5. Ο Γ.Κ. μας καταλογίζει «κακή προεκλογική εκστρατεία, χωρίς νεύρο και καθαρές τοποθετήσεις», ενώ αναμασάει γνωστές καρατζαφερικές φαιδρότητες για «απόφυση της Ν.Δ.», τέτοιες

Γιώργος Καραμπελιάς

που διακίνησε μετά μανίας το «Γιωργαδικό» ΠΑΣΟΚ. Αποσιωπά ότι από το Μάρτιο, όταν ανακοινώσαμε την κάθοδό μας, και μέχρι τις 15 Αυγούστου κανένα αθηναϊκό κανάλι δεν μας ανέφερε, ενώ την κάποια εκ του νόμου παρουσία μας στα ΜΜΕ κατά τις τρεις τελευταίες προεκλογικές εβδομάδες μίας τη χρεώνει, αντιγράφοντας και πάλι τα καρατζαφερικά παραληρήματα, ως εϋνοια της Ν.Δ. Έλεος!

Αγνοεί ή προσποιείται ότι αγνοεί τις μάχες που δώσαμε στο ΕΡΣ, στο υπουργείο Εσωτερικών, στη Διακομματική Επιτροπή, προκειμένου να πείσουμε ότι επιτέλους όφειλαν να εφαρμόσουν τον νόμο 2328/95.

Αποδείξαμε ότι είμαστε κόμμα που εκπροσωπείται στη Βουλή και επομένως πρέπει να καλούμε τα στους πολιτικούς διαλόγους της ΤV και τα δελτία ειδήσεων.

Προσκομίσαμε τρεις γνωμοδοτήσεις συνταγματολόγων, του κ. Αντώνη Μανιτάκη, του κ. Ανδρέα Δημητρόπουλου και τέλος, του ίδιου του κ. Ευάγγελου Βενιζέλου, ο οποίος συμβαίνει να είναι ο συντάκτης του νόμου 2328/95.

Και οι τρεις τους, οι οποίοι καλύπτουν ένα ευρύ κεντροαριστερό πολιτικό φάσμα, και όχι φυσικά η Ν.Δ., αποφάνθηκαν ότι η Δημοκρατική Αναγέννηση είναι κόμμα που εκπροσωπείται στη Βουλή και άρα έχει όλα τα απορρέοντα από αυτήν την ιδιότητα δικαιώματα.

Παρά ταύτα, τα ιδιωτικά κανάλια ή δεν συμμορφώθηκαν με το νόμο, ή επιλεκτικά τον εφαρμό-

σαν απέναντί μας.

Είμαστε φιλοαμερικανοί;

6. Ο Γ.Κ. μάς προσάπτει «φιλοαμερικανικές θέσεις». Δεν καταλαβαίνουμε πώς μαχόμενοι ο ένας δίπλα στον άλλο, εκείνος και εμείς εναντίον του κατάπτυστου σχεδίου Ανάν για την Κύπρο, εκείνος κάνει αντι-ιμπεριαλιστική πολιτική και εμείς φιλοαμερικανική!!! Ως Πολιτικός Όμιλος για τη Δημοκρατία και την Πατρίδα, οργανώσαμε ημερίδες εναντίον των αμερικανικών επεμβάσεων στη Γιουγκοσλαβία και το Ιράκ. Εμείς καταγγείλαμε την αναγνώριση από τις ΗΠΑ των Σκοπίων ως Μακεδονία κ.λπ. κ.λπ.

Υποστηρίζουμε πράγματι, εδώ και χρόνια αταλάντευτα, την ανάγκη η χώρα να οργανώσει στις ΗΠΑ ένα μηχανισμό επηρεασμού των αμερικανικών κέντρων αποφάσεων, ανταγωνιστικό του τουρκικού και εξουδετερωτικό των δράσεών του. Επιμένουμε ότι στις ΗΠΑ δεν υπάρχει ελληνικό λόμπι, μην κοροϊδεύομαστε, αλλά πρέπει να είχε χθες οργανωθεί, γιατί, όπως λένε Αμερικανοί αξιωματούχοι, αυτοί «ηδονίζονται να τους επηρεάζουν». Χρειαζόμαστε μηχανισμό στις ΗΠΑ, αυτός θα αξιοποιήσει και τις ψήφους και το αφειδώς και άνευ ανταλλάγματα διδόμενο πολιτικό χρήμα των Ελληνοαμερικανών. Όσο καθυστερούμε να καταλάβουμε αυτήν την αλήθεια, θα αλωνίζουν Τούρκοι, Σκοπιανοί, Αλβανοί και άλλοι εγγύς και μακράν ανταγωνιστές μας.

7. Η Δημοκρατική Αναγέννηση τόλμησε να αναμετρηθεί σε πείσμα των πολλαπλών εγγενών δυσχερειών, των πενιχρών μέσων (οι συνολικές εκλογικές δαπάνες της δεν υπερβαίνουν κλάσμα των ατομικών δαπανών ενός μέσου υποψηφίου του ΠΑΣΟΚ ή της Ν.Δ. στο λεκανοπέδιο της Αττικής), της συνομοψίας σιωπής του επικοινωνιακού συστήματος. Αυτό το «σύστημα» επί μήνες έδωσε, εν τούτοις, σκανδαλώδη υπερβολή στον κ. Καρατζαφέρη, τον οποίο ωρύτερα κατέστησε ιδιοκτήτη τηλεοπτικού μεγαλοκαναλιού. Αλήθεια, γιατί ο Γ.Κ. δεν διέθεσε ίχνος φαιάς ουσίας ως τώρα, για να αναλύσει τον πακτώλο του χρήματος του ΛΑΟΣ (πόσα και πόθεν δις, για να στηθεί ένα τηλεοπτικό κανάλι, και πόσα και πόθεν άλλα δις, για να λειτουργήσει;) και ποιοι συγκάλυψαν τον κ. Καρατζαφέρη, ώστε το τηλεοπτικό του κανάλι να μην υπαχθεί στη νόμιμη λειτουργία της ισότιμης προβολής και των άλλων κομμάτων, αλλά να μονοπωλεί 24 ώρες το 24ωρο, λιβανίζοντας τον ίδιο και τα στελέχη του; Γιατί ως τώρα δεν κινήθηκε κανένα ΕΡΣ και κανένας εισαγγελέας, για να διερευνήσει το μέγα σκάνδαλο πώς τηλεοπτικό κανάλι πανελλαδικής και παγκόσμιας εμβέλειας, όπως το ΤΗΛΕΑΣΤΥ, να υπάγεται προς το συμφέρον του ιδιοκτήτη του στις διατάξεις «τοπικού» καναλιού;

Αυτά και χίλια δύο άλλα συναφή ρεζιλίκια δεν τα είδε ο Γ.Κ.;

Από το Γραφείο Τύπου της Δ.Α.

Όταν ἡ πολιτική δέν εἶναι πρόλογος, ἀλλά παρακμαϊκός ἐπίλογος

Η εικόνα αυτού του χώρου που το 1974 ονομάσαμε ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι θλιβερή. Η θλίψη είναι μεγαλύτερη, όταν κανείς, όχι μόνο έχει προβλέψει, αλλά έχει αγωνισθεί, όσο κανείς άλλος, για την αποτροπή του εκφυλισμού αυτού του ιστορικού εγχειρήματος. Όταν η πολιτική δεν είναι πρόλογος, τότε είναι ένας παρακμαϊκός επίλογος.

Ένα κίνημα που προσδοκούσαμε να διαμορφώσει μια πλούσια ως προς τις θεωρητικές επεξεργασίες, τις ιδέες, αλλά και τις πρακτικές διακυβέρνησης μορφωτική, πολιτική ταυτότητα κατέληξε να είναι μια σημαία Παναμά.

Η ανάπτυξη αντικαταστάθηκε από την οικονομία Καζίνο, η τοποφιλία από την τοποφαγία. Ο πατριωτισμός από τη νεοεθνοκροσύνη, την πελατειακή δηλαδή σχέση με τους εταίρους και τον φιλοκεμαλισμό-λατρεία, προσκύνημα μιας ιδεολογίας του ρατσισμού και του θανάτου.

Η παιδεία της αυτονομίας των θεσμών από την κομματοκρατία στην αρχή, την κρατοκρατία αργότερα, τη δουλικά και εκφυλιστική σχέση με την τηλεκρατία και τα λόμπι στη μέση του δράματος.

Οι πολιτικοί από τους καριέριστες και τη νομενκλατούρα. Η πολιτική, ως η πλέον ευγενής διάσταση του ανθρώπου και αγάπη για την πόλη και την πατρίδα, εκφυλίστηκε σε μέσο πλουτισμού.

Τόσο η κοινωνιολογική παράδοση, όσο και η ιστορία διδάσκουν ότι οι δυνάμεις του παλιού, στην περίπτωση του ΠΑΣΟΚ του ανακυκλωμένου πολλές φορές παλιού, δεν μπορούν να αναθερμάνουν τις καρδιές, τα πρόσωπα, τα υποκείμενα, να αναζωογονήσουν ένα πολιτικό κίνημα.

Η διαρκής ανακύκλωση του παλιού, όπως συνέβη με την τελευταία διοίκησή του, που αντιπροσώπευε το πολύ παλιό στο ΠΑΣΟΚ, προκαλεί έναν φαύλο κύκλο που καταστρέφει, αντί να αναζωογονεί, τις λέξεις, τις ιδέες, τις αξίες, τα υποκείμενα, τους ανθρώπους, τις ψυχές.

Δεν διακρίνει κανείς δυνάμεις-υποκείμενα αξιών, αρχών, ιδεών, πολιτικής ηθικής, ειλικρινούς συγγνώμης, που μπορούν ή τολμούν να αναδείξουν ένα λόγο, μια παιδεία, μια ηθική μνήμη, αλήθειας για το παρελθόν και σχεδίου για το

μέλλον της χώρας. Όταν αποπειρώνται το τελευταίο, πρόκειται για χυδαία, λαθραία κλοπή ιδεών μου, τις οποίες επί δεκαετίες συκοφάντησαν και πολέμησαν βάρβαρα, όπως έγινε την προεκλογική περίοδο.

Απουσιάζει ο λόγος, η παιδεία, το πνεύμα, ο πολιτισμός του διαλόγου, του σεβασμού του άλλου, γιατί επί δεκαετίες ήταν εχθρικοί με αυτά.

Αυτή είναι η ιστορική αλήθεια, η οποία είναι πλέον ορατή όχι μόνο στην κομματική, αλλά και στη δημόσια σφαίρα.

Ποτέ και σε καμία χώρα της Ευρώπης αλλά και του κόσμου, εξ όσων γνωρίζω, δεν υπήρξε ένα τόσο υπερβολικό επίπεδο ανευθυνότητας για τις τύχες ενός πολιτικού κόμματος, μιας πολιτικής παράταξης. Ακόμη και το σύστημα της άλλης παράταξης, της Νέας Δημοκρατίας, έδειξε πολύ μεγαλύτερη ευθύνη και σεβασμό για τις τύχες και το μέλλον της.

Στην περίπτωση του ΠΑΣΟΚ επιβλήθηκαν από εξωθεσμικά κέντρα επιλογές που εμπεριείχαν, όπως ήταν γνωστό γι' αυτούς που έχουν ειλικρινή και αληθινή μνήμη του ΠΑ.ΣΟ.Κ., την ήττα και το διασυρμό της παράταξης. Ο διασυρμός της 16ης Σεπτεμβρίου επρόκειτο για προαναγγεληθέν γεγονός. Μίλησα γι' αυτόν τότε.

Δυστυχώς, στην πολιτική έρχεται η στιγμή που η ιστορία σε εκδικείται, γιατί την προσέβαλες. Στο ΠΑΣΟΚ προσεβλήθη βάνουσα και πολλές φορές. Τόσο γι' αυτόν, τον με μεγάλες παθολογίες και δεσμά χώρο, όσο και για τη δημόσια σφαίρα, το ιστορικό αίτημα είναι ο λόγος, η πολιτική παιδεία, ο διάλογος και όχι το επαρχιώτικο debate.

Μπορεί το πολιτικό σύστημα, η κοινωνία πολιτών, η Κυβέρνηση να εγγυηθεί συνθήκες ισηγορίας, διαλόγου; Δεν το κάνει το υπαρκτό επίσημο πολιτικό τοπίο. Δεν το έκανε η Κυβέρνηση. Ακολουθεί τους διαδρόμους των προηγούμενων που οδηγούν στον καθεστωτισμό. Αυτός όμως είναι ο δρόμος της παρακμής, όταν η Ελλάδα έχει ανάγκη να σκέφτεται και να συνομιλεί. Ενώ σήμερα είναι άφωνη, βουβή, δύσλεκτη ή φλύαρη.

Εν αρχή ην η πολιτική.

Εν αρχή ην ο λόγος.

Του ΜΙΧΑΗΛ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗ

Χαιρετίζουν την απόσυρση του βιβλίου 'Ιστορίας

Συνέχεια από τη σελ. 7

Δωρόπουλος Βαγγέλης δάσκαλος
Εγγλέζος-Δελιγιαννάκης Μανόλης, δικηγόρος
Εμμανουήλ Γρηγόρης, οικονομολόγος
Ευαγγελίδης Δημήτρης, ιχθυολόγος-συγγραφέας
Ζάρδας Γεώργιος, Καθηγητής Παν/μίου Αθηνών
Ζαχαροπούλου Ελένη, δικηγόρος
Ζήσου Αθανάσιος
Ζουράρις Κώστας, συγγραφέας-εκδότης εφ/δας «Μακεδονία»
Ζυγιάρη Βελοούδω, ιδιωτικός υπάλληλος
Θεαγένης Μανόλης, κοινωνιολόγος-ιστορικός
Θεοδοσίου Νικόλαος, Καθηγητής Α.Π.Θ.
Θεοδωρίδης Διογένης, εκπαιδευτικός
Θεοδωρίδης Κωνσταντίνος, επαγγελματίας
Θωμάς Γιάννης (Γίγας), ζωγράφος
Θωμά Λαμπρινή, δημοσιογράφος
Ιατρίδης Αθανάσιος
Ιατρίδου Αργυρώ
Ιατρίδου Σταρούλα
Ιωαννίδης Στράτος, μεταφραστής
Ιωάννου Παύλος, Αναπληρωτής Καθηγητής Παν/μίου Αθηνών
Ιωακείμιδης Κώστας, εκπαιδευτικός
Καλαντζής Μάριος, ιδιωτικός υπάλληλος
Καλοδημιδίου Πάρις, γεωλόγος
Καμπούρη Μάγδα, δικηγόρος
Καπώλη Χαρά, υπ. διδάκτωρ
Καραγιαννάκη Μαρία, επιμελήτρια εκδόσεων
Καραϊσκος Κοσμάς, ελεύθερος επαγγελματίας
Καραϊσκος Κώστας, εκδότης εφ/δας «Αντιφωνητής»
Καρακολίδης Παναγιώτης, φιλόλογος
Καραμπελιάς Γιώργος, συγγραφέας-εκδότης περ/κού «Αρδην» & εφ/δας «Ρήξης»
Καραμπερόπουλος Δημήτρης, διδάκτωρ Ιστορίας και Ιατρικής, πρόεδρος της Επιστημονικής Εταιρείας Μελετών «Ρήγα Φεραίου»
Καρανικόλας Παύλος, Λέκτορας Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών
Καρούσος Παύλος, κοινωνιολόγος
Κασσεσιάν Ιωσήφ, συγγραφέας-μεταφραστής
Κατσικοκέρη Αθανασία, δικηγόρος
Καφαντάρης Κωνσταντίνος
Καψωμένος Ερατοσθένης, Πανεπιστημιακός
Κελέρμενος Νίκος, γιατρός
Κελέσης Γιώργος, διδάκτωρ Αναισθησιολογίας
Κέλλογλου Οδυσσεύς, εκπαιδευτικός
Κλωνιζάκης Μίλτος, πολιτικός μηχανικός
Κονταρίνης Πέτρος
Κορδονούρη-Γιαγκίνη Μαρία, πρόεδρος Συλλόγου Εργαζομένων ΓΓΕΕ
Κορκόβελος Χρήστος, δάσκαλος

Κόρπας Παναγιώτης, εκπαιδευτικός
Κοσμοπούλου Δημήτρης, δημοσιογράφος, συγγραφέας
Κούβαρη Παναγιώτα, ζωγράφος
Κουρής Γεράσιμος, εκδότης εφ/δος «Παρόν»
Κόμπλας Νίκος, δικηγόρος
Κουρταλίδης Αθανάσιος πρ. Σχολ. Σύμβουλος Φιλολόγων
Κουτρούλης Σπύρος, τραπεζικός
Κουτσαφτής Γιάννης, εκδότης
Κουτσιμπός Ιωάννης, δημοσιογράφος
Κουτσομιτόπουλος Αλέξανδρος, δημοσιογράφος
Κριεζής Ηρακλής, εκπαιδευτικός
Κωνσταντακόπουλος Κων/νος, περιβαλλοντολόγος
Κωστόπουλος Παναγιώτης, φοιτητής
Λαζαρίδης Θεόφιλος, δολοφόνος υπάλληλος
Λιάπης Αντώνης, διδάκτωρ Κοινωνιολογίας
Λιβανίου Ελένη, Επίκουρος Καθηγήτρια Παν/μίου Αθηνών
Λιωλιούσης Κώστας, Καθηγητής Παν/μίου Αθηνών
Λυγερός Νίκος, Καθηγητής Πανεπιστημίου
Λυμπερή Χρήστος, πρώην αρχηγός ΓΕΕΘΑ, ναύαρχος ε.α
Λυμπερόπουλος Δημήτρης
Μάλλιου Βίβια, Πανεπιστημιακός
Μάλφας Γιώργος, φιλόλογος
Μαμούκαρη Περσεφόνη, εκπαιδευτικός
Μαντάς Παναγιώτης, Συντονιστής Δ.Ε. ΔΗΚΚΙ
Μάρτος Δημήτρης, αρχιτέκτονας
Μαρτίνος Νίκος, Καθηγητής Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών
Μπαλατζάκης Χρήστος
Μπαρδάκος Γιάννης
Μπουτζάνης Νίκος, Γραμματέας Π.Σ. ΔΗΚΚΙ
Μηλιαράκης Μανώλης, πρόεδρος «Χριστιανικής Δημοκρατίας»
Μερακλής Μιχάλης, Πανεπιστημιακός
Μερακλή Μαρκέλα, φιλόλογος
Μεσσαλάς Νικόλαος, θεολόγος
Μεσσηνιώτου Σουλτάνα
Μιζούλη Σοφία
Μιχαήλ Φώτιος
Μιχαλάκης Γιώργος, οδοντίατρος
Μοράτος Κώστας, Ms Ιστορίας
Μοράτος Ανδρέας, εκπαιδευτικός
Μόρφος Χρήστος, δημοσιογράφος
Μπακιρτζής Μιχάλης, εκδότης
Ναβροζίδης Παναγιώτης, εκπαιδευτικός
Ναθαναηλίδης Σταύρος, κτηνίατρος
Νατσιός Δημήτρης, εκπαιδευτικός
Νεοφύτου Αναστάσιος
Νεοφύτου Άννα
Νεοφύτου Ελευθέριος
Νιάρχος Παναγιώτης, Αναπληρωτής Καθηγητής

Παν/μίου Αθηνών
Νικηφορίδης Δημήτρης, γιατρός
Νικολάου Δημήτρα, ιδιωτική υπάλληλος
Νόλλας Δημήτρης, συγγραφέας
Ντάσιος Νίκος, αναπτυξιακός σύμβουλος
Ντρίνιας Θόδωρος
Ντούβαλης Δημήτρης, δάσκαλος
Ξένος Γιάννης, φοιτητής
Ξένος Γιώργος, πολιτικός επιστήμων
Ορφανίδης Νίκος, Συγγραφέας-ποιητής (Κύπρος)
Ουζούνου Νίκος, Καθηγητής Παν/μίου Αθηνών
Ουτατζής Σοφιανός, ιστορικός
Οχανές-Σαρκίς Αγαπατιάν, συγγραφέας-μεταφραστής
Παμουκίδης Δημήτριος
Παναγούλια Νάσια, πολιτικός επιστήμων
Πάνου Βάσω, διαιτολόγος-περιβαλλοντολόγος
Πανταζοπούλου Χριστίνα
Παντούλας Θεόδωρος, εκδότης περ/κού «Μανιφέστο»
Παπαβασιλείου Περικλής, ιδιωτικός υπάλληλος
Παπαγιαννόπουλος Γιώργος, αρχιτέκτων-συγγραφέας
Παπαδόπουλος Ιωάννης
Παπαθανάσογλου Δημήτριος, Επίκουρος Καθηγητής Παν/μίου Αθηνών
Παπαθανάσογλου Ελισάβετ, Επίκουρος Καθηγήτρια Νοσηλευτικής
Παπαμιχαήλ Άννα, συνταξιούχος
Παπαμιχαήλ Γιάννης, Καθηγητής Παντείου
Παπαναγιώτου Αμάντα, φοιτήτρια
Παπαπολυβίου Πέτρος, Καθηγητής Πανεπιστημίου Κύπρου
Παπασπηλιοπούλου Δάφνη, εκδότρια
Παστελλάς Ανδρέας, συγγραφέας-ποιητής (Κύπρος)
Πατλακίδης Κώστας, δολοφόνος υπάλληλος
Παύλου Σάββας, συγγραφέας-φιλόλογος
Πάφης Γιώργος, εκπαιδευτικός
Πετριδου Μαρία
Πινότσης Αντώνιος, Επίκουρος Καθηγητής Παν/μίου Αθηνών
Πιτένη Σία, οδοντίατρος
Ποταμιάνος Γρηγόρης, Πανεπιστημιακός
Προδρομίδης Γεράσιμος, Πανεπιστημιακός
Ρακκάς Μιχάλης, μηχανικός μοτοσικλετών
Ρακκάς Γιώργος, πολιτικός επιστήμων
Ριζάς Γιώργος, θεολόγος
Ριζάς Λευτέρης, εκδότης μηνιαίας επιθεώρησης
Ροδίτη Ευγενία, Επίκουρος Καθηγήτρια Παν/μίου Αθηνών
Σάββα Μιχαήλ (νομοκτηνίατρος)
Σαμοίλης Κώστας, δάσκαλος
Σαμοίλη Παρασκευή
Σαραντόπουλος Αθανάσιος, διδάκτωρ Μηχανικής, Διευθυντής Παιδείας Ελλη-

νικής Περιφέρειας ΑΧΕΠΑ
Σαρίδου Αριστεά, επαγγελματίας
Σαρρηγιαννίδη Ευγενία, φοιτήτρια
Σαρρή Εμμανουήλ, Καθηγητής Παν/μίου Θράκης
Σαχπαζίδης Αχιλλέας, κτηνίατρος
Σίσκος Θανάσης, οδοντίατρος
Σιμισίρης Γιώργος, επαγγελματίας
Σκιάς Στέλιος, Λέκτορας Πολυτεχνείου
Σόρογκας Σωτήρης, ζωγράφος
Σηπλιόπουλος Γρηγόρης, εκπαιδευτικός
Σταματοπούλου Γιώργος, δημοσιογράφος εφ/δος «Ελευθεροτυπία»
Σταματοπούλου Χριστίνα, ιατρός
Σταυρόπουλος Γιώργος, νοσοκόμος
Στεφάνου Νικόλαος, Καθηγητής Παν/μίου Αθηνών
Στοιλόπουλος Βασίλης, περιβαλλοντολόγος
Στοφορόπουλος Θέμος, Πρέσβης ε.τ.
Τασιόπουλος Γιώργος, δάσκαλος
Τζανάκης Γεώργιος, μηχανικός
Τζιούμπας Αθανάσιος, οικονομολόγος
Τζιούμπα Άννα, ιδιωτική υπάλληλος
Τζωρτζή Ντάνυ, εκπαιδευτικός
Τολίκας Δημήτριος, Καθηγητής Α.Π.Θ.
Τσανικίδου Ευδοκία
Τσέγκος Ιωάννης, ψυχίατρος
Τσεκούρας Ευάγγελος, δικηγόρος
Τσέτουρας Παναγιώτης, γεωπόνος
Τσίγκανος Κανάρης, Καθηγητής Παν/μίου Αθηνών
Τσοσκούνου Μαρία, εκπαιδευτικός
Τσουκάτος Στέλλα, καθηγήτρια Μέσης Εκπαίδευσης
Τσουριδής Παναγιώτης, πρόεδρος Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων 8ου Δημοτικού Σχολείου Αμπελοκήπων
Φασόλης Σπήλιος, Καθηγητής Παν/μίου Πατρών
Φιλιππάκη Νίκη, νηπιαγωγός
Φτωχόπουλος Βάσος, συγγραφέας
Φύσκιλη Μαγδαληνή, εκπαιδευτικός
Φωλιάς Δημήτρης, εκπαιδευτικός
Φωτιάδης Γεώργιος, φαρμακοποιός
Φωτιάδης Χρήστος, αεροναυπηγός
Χασιώτης Νικόλαος δάσκαλος
Χατζηαναστασίου Τάσος, φιλόλογος
Χατζηαντωνίου Γιάννης, δικηγόρος
Χατζηαντωνίου Κώστας, συγγραφέας
Χατζηπαύλου Παύλος, χημικός
Χιντζογλου Θεοδόσης, μέλος Π.Σ. ΔΗΚΚΙ
Χρονοπούλου Σοφία, δημόσιος υπάλληλος
Χωραφάς Βαγγέλης, εκδότης μηνιαίας επιθεώρησης

Τό ΑΣΚΕ για τό εκλογικό αποτέλεσμα τής 16.9.2007

Το εκλογικό αποτέλεσμα της 16/9 περιείχε κάποια θετικά μηνύματα, όπως η πτώση της Ν.Δ. και του ΠΑΣΟΚ, μια γενικότερη στροφή προς τα αριστερά και ο αποκλεισμός της κ. Γιαννάκου από τη νέα Βουλή (και συνεπώς από τη νέα Κυβέρνηση). Γενικά, όμως, ήταν ένα αρνητικό αποτέλεσμα, γιατί παρέτεινε την κυριαρχία των δύο κομμάτων που οι Κυβερνήσεις τους ευθύνονται για τη συνεχώς επιδεινούμενη κατάσταση της χώρας.

Η Ν.Δ., ως Κυβέρνηση πάλι, θα επιταχύνει τις «μεταρρυθμίσεις», που ευνοούν τις μεγάλες (μη παραγωγικές και ξένες οι περισσότερες) επιχειρήσεις και οξύνουν τις κοινωνικές ανισότητες. Στα εθνικά θέματα αναμένεται συνέχιση της μέχρι τώρα άτολμης πολιτικής, που μας ανησυχεί ιδιαίτερα, λόγω της επικείμενης αντιμετώπισης του ζητήματος της ονομασίας του κράτους των Σκοπίων.

Το ΠΑΣΟΚ, έχοντας αποκοπεί πλήρως από τις ιδεολογικές αρχές με τις οποίες ιδρύθηκε και αναπλάστηκε, διατηρεί ως μοναδικό συνεκτικό ιστό την ελπίδα επανόδου στην εξουσία. Η αναξιοπιστία του το κατέστησε αναποτελεσματικό ακόμη και για τους ξένους προτάτες του (και τους εδω «νταβατζήδες»-μεσάζοντες τους), γι' αυτό περιέπεσε σε βαθιά κρίση, που δεν θα ξεπεραστεί με την επανεκλογική ηγεία.

Το εκλογικό αποτέλεσμα είναι αρνητικό και κατά τούτο: η ψήφος διαμαρτυρίας οδηγήθηκε κυρίως σε κόμματα που τα προγράμματά τους δεν καλύπτουν τις ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας ή κατευθύνθηκε σε φορείς που εμμηρετούν ξένες επιδιώξεις που αποκάλυπτα από τα κόμματα εξουσίας.

Στην πρώτη κατηγορία ανήκουν το ΚΚΕ και τα ιδεολογικά συγγενή κόμματα (ΚΚΕ μ-λ, Μ-λ ΚΚΕ, ΜΕΡΑ), των οποίων κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει την ειλικρινή αντίθεσή τους προς το σύστημα εξουσίας, αλλά ελάχιστα στην Ελλάδα αποδέχονται τα κοινωνικά πρότυπα των οποίων απολογητές ήσαν για δεκαετίες (και συνεχίζουν να είναι).

Στη δεύτερη κατηγορία ανήκουν κόμματα που δια γυμνού οφθαλμού φαίνεται ότι ενισχύονται από το σύστημα, όπως ο ΣΥΡΙΖΑ (υποστηρικτής του βιβλίου της κας Ρεπούση), οι Πράσινοι (υποστηρικτές του σχε-

δίου Ανάν και του σημερινού προτομής του Ατατούρκ στη Θεσσαλονίκη!), η ΕΝΑΝΤΙΑ και η ΟΑΚΚΕ (υποστηρικτές του «Ουράνιου Τόξου», εκπροσώπου των Σκοπιανών στην Ελλάδα).

Ο ΛΑΟΣ του κ. Καρατζαφέρη διαθέτει έναν αρχηγό που, ενώ είναι γέννημα-θρέμμα και υμνητής του κ. Μητσοτάκη, φωνασκεί για τα δίκαια της Ελλάδας και των λαϊκών στρωμάτων της. Η κοινοβουλευτική του ομάδα περιλαμβάνει θαυμαστές του Μεταξά και του Λεπέν. Ποιος μπορεί να πιστέψει στην ειλικρίνεια των λεγομένων του;

Τον πατριωτισμό του κ. Παπαθεμελή ουδείς μπορεί να αμφισβητήσει, αλλά πρώτη του προτεραιότητα είναι η προσωπική πολιτική του καριέρα, γι' αυτό και η ένταση της φωνής του αυξομειώνεται (π.χ. πριν την επιλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας σιωπούσε), γι' αυτό συνεργάστηκε 3,5 χρόνια με τη Ν.Δ., γι' αυτό δεν γνηρίζουμε που θα βρίσκεται αύριο, γι' αυτό δεν αποτελεί αξιόπιστη επιλογή.

Το ΑΣΚΕ, όπως είναι γνωστό, λόγω κυρίως των ασφυκτικών χρονικών περιθωρίων, δεν είχε την οικονομική δυνατότητα να συμμετάσχει σε όλες τις εκλογικές περιφέρειες, παρά μόνο στα 2/5. Παρά το γεγονός ότι ήταν το μόνο κόμμα που αποκλείστηκε πλήρως από την τηλεοπτική κάλυψη, παρά το γεγονός ότι οι άλλες δυνατότητες προβολής του ήσαν ασυγκρίτως μικρότερες απ' όλα τα άλλα κόμματα, σε όλες σχεδόν τις περιφέρειες που πήρε μέρος αύξησε και τον αριθμό ψήφων και το ποσοστό του, κάτι που ενισχύει την προσπάθειά μας, η οποία συνεχίζεται με τις ίδιες αρχές εδω και 24 χρόνια. Κύρια επιδιώξή μας (και στην προεκλογική περίοδο) είναι να εξηγήσουμε ότι η απελευθέρωση στην Ε.Ε. και τους άλλους λεόντειους οργανισμούς, η προάσπιση της εθνικής μας κυριαρχίας, ο έλεγχος της παραγωγής και των προϊόντων της από την κοινωνία, η κατοχύρωση και διεύρυνση των δημοκρατικών μας θεσμών, η στήριξη και ανάπτυξη του πολιτισμού μας αποτελούν ένα αδιαίρετο σύνολο. Δεν μπορεί κανείς να υπηρετεί κανέναν από τους παραπάνω στόχους, αν παραμελεί τον οποιοδήποτε από αυτούς.

Για την Εκτελεστική Επιτροπή του Α.Σ.Κ.Ε.
Νίκος Καργόπουλος

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣ Η

ΘΕΟΦΑΝΗ ΜΑΛΚΙΔΗ

‘Η εθνική έλληνική μεινότητα στην ‘Αλβανία

Το βιβλίο, το οποίο κυκλοφορεί στην ελληνική, αγγλική και αλβανική γλώσσα, αποτελεί μια γενική αναφορά στο Βορειοηπειρωτικό Ζήτημα, στο ζήτημα της εθνικής ελληνικής μειονότητας που ζει στην Αλβανία και στοχεύει στην εισαγωγή του θέματος τόσο στο ελληνικό, όσο και κυρίως στο διεθνές περιβάλλον.

Το βιβλίο θέλει να συμβάλει στην προάσπιση των δικαιωμάτων της ελληνικής μειονότητας που ζει στην Αλβανία και παράλληλα με όλες τις πρωτοβουλίες που έχουν αναλάβει οι εκπρόσωποι των Ελλήνων, αποσκοπεί στην ανάδειξη του θέματος.

Περιλαμβάνει μια ιστορική ανασκόπηση της πορείας των Ελλήνων που ζουν στο αλβανικό κράτος, μιας αυτόχθονης εθνικής ομάδας, η οποία, έχοντας να αντιμετωπίσει παλιές προκλήσεις (περίοδος συγκρότησης του αλβανικού κράτους, περίοδος διακυβέρνησης του κομμουνιστικού καθεστώτος του Ενβέρ Χότζα) αλλά και σύγχρονες (περίοδος μετάβασης), προσπαθεί να κατοχυρώσει τα δικαιώματά της και να τα προβάλλει διεθνώς, όταν αυτά δεν εφαρμόζονται και όταν καταπατούνται.

Μεγάλα προβλήματα, όπως η εκπαίδευση των μελών της ελληνικής μειονότητας, η θρησκευτική της ελευθερία, η απόδοση στους δικαιούχους των ιδιωτικών, κοινοτικών και εκκλησιαστικών περιουσιών, η μη υλοποίηση από την αλβανική πλευρά των δεσμεύσεων για τα ανθρώπινα και μειονοτικά δικαιώματα, η τρομοκρατία, παραμένουν άλυτα και εντείνονται. Μάλιστα, μέσα στο εθνικιστικό κλίμα που αναπτύσσεται στην Αλβανία, μια σειρά από ενέργειες της αλβανικής κυβέρνησης στράφηκαν κατά της ελληνικής μειονότητας, με στόχο την οριστική απομάκρυνση του ελληνικού πληθυσμού.

Το ζήτημα της ελληνικής μειονότητας στην Αλβανία πρέπει να αποτελεί κυρίαρχο θέμα στις ελληνοαλβανικές σχέσεις, στις διαπραγματεύσεις της Αλβανίας με την Ευρωπαϊκή Ένωση, ως ζήτημα εξέλιξης ή όχι της σχέσης των δύο πλευρών και της προόδου με άλλους ευρωπαϊκούς και διεθνείς οργανισμούς (ΟΗΕ, ΝΑΤΟ, ΟΑΣΕ).

Συνεπώς, ο κυριότερος στόχος θα πρέπει να είναι ο σεβασμός και η πλήρης άσκηση των πολιτικών, πολιτιστικών, εκπαιδευτικών δικαιωμάτων της ελληνικής μειονότητας. Οι εθνικές μειονότητες, και ειδικότερα η ελληνική, δεν είναι περιθωριακά στοιχεία των κρατών της Βαλκανικής Χερσονήσου και της Αλβανίας, αλλά ένα δημιουργικό της τμήμα. Υπό τον όρο αυτόν, είναι αναγκαίος ο σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων της ελληνικής μειονότητας, όπως εγγυώνται οι Διεθνείς Οργανισμοί, Συμβάσεις και Συνθήκες, αλλά και η Αλβανική Νομοθεσία.

Ο Θ. Μαλκίδης είναι διδάκτωρ Κοινωνικών και Πολιτικών Επιστημών και διδάσκει στο Τμήμα Γλώσσας, Φιλολογίας και Πολιτισμού Παρευξείνιων Χωρών του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης. Ασχολείται με τις εκφάνσεις της πολιτικής, της οικονομίας και της κοινωνίας στον Παρευξείνιο χώρο και τα Βαλκάνια.

Έχει τιμηθεί από το Συμβούλιο Τύπου των Εθνικών Κοινοτήτων του Καναδά για τη συνεισφορά του στην προαγωγή του πολιτισμού και την αλληλοκατανόηση μεταξύ των Εθνικών Κοινοτήτων.

Κυριότερα έργα του είναι τα εξής:

— Η πολιτική της Ελλάδας και της Τουρκίας για τη Θράκη, μετά την ένταξή τους στο ΝΑΤΟ.

αρχιμ. ΤΙΜΟΘΕΟΥ Π. ΚΙΛΙΦΗ

Θεϊά αστραπόβροντα

Πολυγραφότατος και πολυβραβευμένος ο π. Τιμόθεος μάς αφινδιάζει κάθε τόσο ευχάριστα με την έκδοση ενός νέου του βιβλίου.

Στον παρόντα τόμο περιλαμβάνει ερεθίσματα ζωής και απανθίσματα από λόγους του

αρχιμ. ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ ΖΙΟΜΠΟΛΑ

‘Η ‘Αγία Θεοδώρα ή έν Βαστᾶ ‘Αρκαδίας

Το βιβλίο αναφέρεται στο βίο της Αγίας Θεοδώρας της Αρκαδίας, η οποία έζησε τον 10ο αιώνα περίπου και μαρτύρησε στην Κεντρική Πελοπόννησο.

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΡΑΤΟΥ

‘Η έτοιμασία του Θρόνου (Έσχατοι χρόνοι)

Ο συγγραφέας, κόντρα στις νέες εποχές και τα ισοπεδωμένα ήθη, προσπαθεί με το βιβλίο του ν’ αφυπνίσει συνειδήσεις. Να προβληματίσει τους αναγνώστες ν’ αρχίσουν να ψάχνουν την αλήθεια, να βλέπουν πέρα από την επιφάνεια των πραγμάτων.

Μέσα από παραστατικές αναλύσεις παρουσιάζονται όλα τα ερωτήματα και η αγωνία για τις βλέψεις και τις επιδιώξεις

ΛΙΤΣΑ ΚΑΡΑΜΠΙΝΗ

Τρεις μοναξιάς και μιά ληστεία

Είναι μια ιστορία σκληρή, τραγική, κάποιες φορές αστεία. Το θέμα της αναφέρεται στην ανθρώπινη μοναξιά.

Η ληστεία είναι η πρόφραση, ο κεντρικός ιστός, όπου γύρω του περιπλέκεται η ιστορία.

Η μοναξιά είναι ο καταλύτης,

— *La situation de la Minorité Grecque en Albanie. A l’ égard du Droit International relatif a la protection des Minorités. Dimensions Politiques et Juridiques.* (Με το Στέφανο Αμπαντζή).

— Οικονομία και κοινωνία στον Παρευξείνιο χώρο.

— Ευρωπαϊκή Ένωση και Παρευξείνιος χώρος.

Επίσης έχει επιμεληθεί τα βιβλία:

— Μετασηματισμοί της εθνοτικής ταυτότητας των Πομάκων (με το Νίκο Κόκκα).

— *Aspects of South-eastern Europe and Black Sea after the Cold War.*

(Έκδοση στην ελληνική, αγγλική και αλβανική γλώσσα, Αθήνα 2007, εκδόσεις Γόρδιος, τηλ.: 210-8252279)

και καρδιάς. Γεγονότα που προέκυψαν εν πολλοίς από την επαφή του με πλήθος ανθρώπων που διψούν για πρόοδο και ευημερία, για αληθινή ελευθερία και δημοκρατία.

(έκδοση του ιδίου)

ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΞΙΜΟΒΙΤΣ
‘Η τιμή τῆς Θεοτόκου στην ‘Ορθόδοξη ‘Εκκλησία

έκδ. «Μυριόβιβλος», β’ έκδοση, Αθήνα 2006

Τό θέμα τῆς εὐγνώμοσύνης στό πρόσωπο τῆς Θεοτόκου, μέσα στό διάβα τῶν εἰκοσι αἰῶνων χριστιανικῆς ζωῆς καί μαρτυρίας, γνώρισε διάφορες ἐρμηνείες, πολλές ἀπό τίς ὁποῖες ἀποτελέσαν ἀλλοίωση τῆς παράδοσης καί τῆς ἀληθοῦς ὀρθοδόξου διδασκαλίας. Ἐτσι, ἀπό τό φθόνο—ὅπως πάντα— τοῦ μισόκαλου, ἤρθαν στό φῶς καινοτόμες διαθέσεις, μέ σκοπό τήν ἀπομάκρυνση ἀπό τήν ὀρθόδοξη διδαχή καί τήν ὀρθόδοξη σωτηριολογία. Εἶναι γεγονός ὅτι, ἂν δέν ἐκφραστεῖ ὀρθῶς ἡ τιμή στή Θεοτόκο, τότε αὐτό ἀποβαίνει εἰς βᾶρος τοῦ μυστηρίου τῆς σωτηρίας καί ἔτσι ἡ ἐν Χριστῷ ζωή καί σωτηρία καθίσταται ἀδύνατη ἢ προβληματική.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης Μαξίμοβιτς, σπουδαία ἐκκλησιαστική μορφή τῆς Ρωσίας—γεννήθηκε τό 1896 σ’ ἓνα χωριό τῆς νότιας Ρωσίας— ὀρθοτομεῖ τό λόγο τῆς ἀληθείας στό θέμα αὐτό. Κάτοχος τῆς ἀκαδημαϊκῆς θεολογίας—ἀφοῦ σπούδασε θεολογία καί νομικά στό Παρίσι καί τό Χάρκοβο— δέν μένει στό ἐξῆρσ ἀκαδημαϊκό πνεῦμα, ἀλλά δίνει ἐμφαση στήν ἐγκυρότητα τοῦ βιώματος, πού στήν περίπτωσή του ἀπορρέει ἀπό τή ζωντανή του σχέση μέ τή Θεοτόκο. Ἐτσι, θά μπορούσαμε νά πούμε ὅτι διαφυλάσσει ἀπαραχάρακτη καί ἀλώβητη τήν ἀλήθεια τῆς Ἐκκλησίας σέ ὅ,τι ἀφορᾶ τό θέμα τῆς ὀφειλόμενης τιμῆς στό πρόσωπο τῆς Θεοτόκου.

Κακοδοξίες, ὅπως αὐτή τῶν Ἑβραίων ὅτι οἱ προφητεῖες πού ἀφοροῦσαν τή γέννηση τοῦ Μεσσία ἀπό τήν Παρθένο δέν εἶχαν ὑπάρξει ποτέ, ἢ ἡ γνωστή αἵρεση τοῦ Νεστορίου, ὅτι ἀπό τήν Παναγία γεννήθηκε μόνο ὁ ἄνθρωπος Ἰησοῦς, καί ἐκείνη τῶν Ρωμαϊκο-θολικῶν στό νεοεφευρεθέν ἀπό

τούς Λατίνους δόγμα τῆς ἀνώμου συλλήψεως, ἀντικρούονται ἀπό τόν ἅγιο

Ἰωάννη Μαξίμοβιτς κατά τρόπο θαυμαστό καί σέ συμφωνία ἀσφαλῶς μέ τήν πατερική θεολογία.

Εἶναι ἐπομένως πολύ ὠφέλιμη ἡ ἀνάγνωση τοῦ παρόντος ἔργου τοῦ Ρώσου ἁγίου, ἐνός ἔργου πού συγκροτεῖται ἀπό μιά σειρά σχετικῶν ἀρθρων βαθειά θεολογικῶν, ἀποκαλυπτικῶν τῆς ἀγιότητάς του.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης Μαξίμοβιτς διακόνησε ὡς ποιμενάρχης, φημισμένος στή Σαγκάη, τή Δυτική Εὐρώπη καί Ἀμερική, μεταφτεύοντας ὅλη τή ρωσική ὀρθόδοξη πνευματικότητα σέ πολλές χώρες καί ἰδιαίτερα στή Δύση.

Σκορπούσε, ἐν ὄσῳ ζοῦσε, ἀφειδώλευτα γύρω του τή χάρη, ἔκανε πλήθος θαυμάτων, ἐνῶ ἀπό τό 1966, ὅταν ἔφυγε ἀπό τοῦτο τόν κόσμο, τό ἀφάρτο λειψάνο του, ἀποθησαυρισμένο στό Σάν Φραντσκο, προκαλεῖ θαύματα ἀνά τήν οἰκουμένην.

Τοῦ ΚΩΣΤΑ ΓΑΛΛΟΥ

Διαρκῆς ὁ ἀγώνας κατά τῆς ἀδικίας

Για δεκαετίες ὁ λαός καλεῖται νά ἐκλέξει τούς λεγόμενους αντιπροσώπους του στο Κοινοβούλιο, οἱ ὁποῖοι προεκλογικά, ἐκτός ἐλαχίστων, του υπόσχονται ὅτι θά λύσουν τὰ προβλήματά του.

Οἱ Ἐκλογές ἐρχονται καί παρέρχονται, ὁμῶς οἱ υποσχέσεις μένουν κενά λόγια καί ὁ λαός μένει μέ τὰ προβλήματά του, τὰ ὁποῖα, ἀντί νά ἐπιλύονται, γιγαντώνονται καί ὁ κατάλογός τους αὐξάνει. Ἡ φτώχεια, ἡ ανεργία, ἡ δεσποτική αὐθαιρεσία στήν Ἐκκλησία, τὸ πρόβλημα τῆς στέγης, ἡ ἀκριβοπληρωμένη παιδεία τῶν φροντιστηρίων, τῶν ιδιωτικῶν μαθημάτων καί τῶν σχολείων-επιχειρήσεων, τὸ σύστημα ἰατροφαρμακευτικῆς περιθάλψης, πού απαιτεῖ ἀπό τούς ασθενεῖς νά βάζουν βαθιά τὸ χέρι στήν τσέπη κ.λπ., δέν αποτελοῦν αἰτία ἀγχούς καί στενοχώριας γιὰ τήν ολιγάριθμη ἀρχουσα τάξη καί τούς ἀνθρώπους τῆς ἐξουσίας πού λυμαινόνται τὸν παραγόμενο πλοῦτο, ἀλλά γιὰ τὸν παραγωγὸ τοῦ πλοῦτου, τὸν εργαζόμενο λαό, πού προσπαθεῖ μέ τὰ ψίχουλα τοῦ μεροκάματου καί τῆς σύνταξης νά ἀνταπεξέλθει στίς δυσκολίες τῆς ζωῆς.

Απορεῖ λοιπὸν κανεὶς, γιὰτί οἱ εργαζόμενοι συνεχίζουν νά υπερψιφίζουν σέ συντριπτικὸ ποσοστὸ τούς διάφορους «σωτήρες» καί διστάζει νά στηρίξει ὅλους αὐτούς πού τὸν καλοῦν σέ ἀγῶνα. Ἡ ἀπάντηση, ὁμῶς, εἶναι ἀπλή. Τὸ σχολεῖο, τὰ Μ.Μ.Ε., ἡ δεσποτοκρατία,

ἡ στήν υπηρεσία τῶν ἰσχυρῶν τέχνη καί ἄλλοι μηχανισμοὶ διαμόρφωσης συνειδήσεων ἐργάζονται ἀκατάπαυστα γιὰ τὴ στήριξη τοῦ κοινωνικοοικονομικοῦ συστήματος τῆς ἐκμετάλλευσης τοῦ συνανθρώπου, στο ὁποῖο ζοῦμε. Ὑπάρχουν φυσικά καί αὐτοὶ πού λένε ὅχι στα κάθε εἶδος πνευματικὰ ναρκοτικά. Τότε ἐπιστρατεύονται ἡ ἀπάτη καί οἱ πάσης φύσεως πιέσεις καί ἐκβιασμοί, μέ σκοπὸ τὴν ἀναβολή τῆς ἐκδήλωσής τῆς ὁποῖας ἀγωνιστικῆς διάθεσης. Ἐτσι, εἶναι λίγοι αὐτοὶ πού ἐπιμένουν νά ἐπιλέγουν τὸ δρόμο τοῦ ἀγῶνα, τὸ δρόμο τῆς ἀλήθειας καί τοῦ σταυροῦ.

Ὁ Χριστὸς μας κάλεσε, ἀν θέλουμε τὴ σωτηρία μας, νά ἀρουμε τὸ σταυρὸ τοῦ ἀγῶνα. Νά ἀπαρνηθοῦμε τὸν εαυτὸ μας καί νά ἀγωνισθοῦμε γιὰ τὸ ψωμί τοῦ πλησίον, πού ἀποτελεῖ μέγιστο πνευματικὸ αγαθὸ.

Με αὐτὸ τὸ πνεῦμα, καλοῦμε κάθε χριστιανὸ καί κάθε ἄνθρωπο σέ διαρκῆ καί ἀκατάπαυστο ἀγῶνα γιὰ τὴν ἀνατροπὴ αὐτοῦ τοῦ κόσμου τῆς ἀδικίας καί τὴν οἰκοδόμησι μιᾶς κοινωνίας στήν ὁποῖα οἱ παραγωγοὶ τοῦ πλοῦτου θά εἶναι καί ἀφέντες του, μιᾶς κοινωνίας ἀγάπης καί ὅχι ἐκμετάλλευσης, γιὰτί ἡ ελευθερία δέν χαρίζεται, κερδίζεται.

Παγκληρικῆ-Παλαιῆ Ἀγωνιστικῆ Κίνηση

Χριστιανοδημοκρατικά

Δέν είναι αριστερό να υπερασπίζεσαι ένα ανήθικο βιβλίο-μπροσούρα

Δεν είναι αριστερό, προοδευτικό, δημοκρατικό το να υπερασπίζεται κανείς ένα ανήθικο βιβλίο-μπροσούρα Ιστορίας. **Αντίθετα, είναι πολύ δεξιό, πολύ νεοεθνικόφρον,** θα πρόσθετα. Η υπεράσπισή του σε καθιστά πολύ ευάλωτο στην επιστημονική, πολιτική, ιδεολογική κριτική, μέχρι του σημείου που να ακυρώνει τη διεκδικούμενη προοδευτική, την ουμανιστική ταυτότητα του.

Η μπροσούρα αυτή δεν ήταν προϊόν της επιστήμης και ειδικά μιας σοβαρής επιστημονικής ομάδας. Ήταν προϊόν εξωελλαδικό υπαγορευμένο εξωθεν, εξωθεσμικό και αντιεπιστημονικό.

Η πρώτη απόπειρα αλλοίωσης και μη ολοκλήρωσης της Ιστορίας —γιατί στους Έλληνες παρέχεται μια συρικνωμένη Ιστορία— έγινε με τη συνάντηση Α. Παπανδρέου - Τ. Οζάλ. Ήταν τότε που είπα στον Ανδρέα Παπανδρέου: «Άλλο ο Κολοκοτρώνης, πρόεδρε, και άλλο ο Δράμαλης». Ο Ανδρέας Παπανδρέου σταμάτησε αυτήν την ανήθικη διαδικασία. Τη συνέχισαν, όμως, οι διάδοχοί του. Η κυρία Γιαννάκου ήταν η πλαστέ ή η διορθώτρια. Τους άλλους ρόλους μπορεί να τους βρει η θεατρική επιθεώρηση, γιατί, δυστυχώς για τους θεατές, όλο αυτό κινήθηκε σε αυτό το επίπεδο.

Κανείς σοβαρός επιστήμονας ακαδημαϊκός και πολιτικός δεν μπορεί να υπερασπισθεί από προοδευτικές αφετηρίες αυτήν την ανήθικη μπροσούρα και ειδικά ορισμένα σημεία της. Αυτά για τα οποία κατασκευάστηκε. Μόνο ένας κρατικός συγγραφέας και προπαγανδιστής μπορεί να το κάνει. Όποιος διαφωνεί, ακαδημαϊκός ή πολιτικός, γνωρίζει ότι είμαι άνθρωπος του διαλόγου. Δυστυχώς, όμως, αυτός απουσιάζει. Έτσι, μέσα στη σύγχυση τους ορισμένοι δεν κατανόησαν ότι το υπερασπίζονται ως νεοεθνικόφρον Αριστερά.

Μιχάλης Χαραλαμπίδης

Η κρίση του πολιτικού συστήματος

Τη Δευτέρα 8 Οκτωβρίου και ώρα 7:30 μ.μ, θα πραγματοποιηθεί εκδήλωση-συζήτηση του «Αρδην» και της «Ρήξης» στην ΕΣΗΕΑ (Ακαδημία 20), με θέμα: «Οι εκλογές του 2007 και η κρίση του πολιτικού συστήματος». Ομιλητές θα είναι οι: Γ. Βασιλακόπουλος (πρόεδρος της FIBA), Γ. Καραμπελιάς (εκδότης περ. «Αρδην» - εφ. «Ρήξης»), Δ. Κωνσταντόπουλος (δημοσιογράφος του «Επενδυτή»), Σ. Λυγερός (δημοσιογράφος της «Καθημερινής», Στάθης Σταυρόπουλος (Στάθης).

Τό μόνο πού μᾶς ἀπομένει πιά εἶναι τό veto

Οἱ πρόσφατες ἐξελίξεις στό «Σκοπιανό» ἐπιβεβαιώνουν δυστυχῶς τήν ἐκτίμησή τοῦ ΣΤ' Συνεδρίου τῆς Χ.Δ. ὅτι «τό θέμα τοῦ ὀνόματος χάθηκε ὀριστικά γιά τήν Ἑλλάδα».

Πρό ἡμερῶν ὁ Σκοπιανός προεδρεύων τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ ΟΗΕ κάλεσε στό βῆμα τόν πρόεδρο τῆς χώρας του μέ τήν προσφώνηση ὅχι ὡς πρόεδρο τῆς Π.Γ.Δ.Μ., ἀλλά πρόεδρο τῆς «Δημοκρατίας τῆς Μακεδονίας».

Τό ἀτόπημα καί ἡ πρόκληση αὐτή δέν ἀποδοκίμασθηκε ἀπό τή Γραμματεία τοῦ ΟΗΕ, ἀν καί στρεφόταν εὐθέως ἐναντίον τῆς ἀπόφασης τοῦ Ὑπουργοῦ πού ὀρίζει ὡς προσωρινό ὄνομα τῆς γείτονος τῆς Π.Γ.Δ.Μ.

Ἡ ἀλαζονική αὐτή στάση τῶν Σκοπιανῶν νά περιφρονοῦν ἀπό τό πιό ἐπίσημο βῆμα τοῦ ΟΗΕ τίς ἀποφάσεις του στηρίζεται ἀποκλειστικά στήν πολιτική τῶν ΗΠΑ! Ἀπό τή στιγμή πού ἡ ὑπερδύναμη ἀναγνώρισε τά Σκόπια «Δημοκρατία τῆς Μακεδονίας» ἐγίνε ὀλοφάνερο ὅτι ἦταν θέμα χρόνου ἡ ἀναγνώριση τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ καί ἀπό τόν ἴδιο τόν ΟΗΕ.

Στίς θέσεις τοῦ ΣΤ' Συνεδρίου τῆς Χ.Δ. σημειώνονται καί τά ἐξῆς:

Ἡ σημερινή κατάληξη τοῦ θέματος τῆς ὀνομασίας τῆς Π.Γ.Δ.Μ. «δέν εἶναι ἀποτέλεσμα μόνο τῆς πολιτικῆς τῶν κυβερνήσεων τῶν τελευταίων ἐτῶν. Ἐχει σχέση μέ τήν πολιτική τοῦ ἐξαρτημένου ἐλληνικοῦ κράτους καί τῆς ἡγεσίας του ἀπό τότε πού ὁ Τίτο ἰδρύσε τό κρατίδιο αὐτό καί τοῦ ἔδωσε τήν ὀνομασία «Δημοκρατία τῆς Μακεδονίας».

Ἐπί μισό αἰῶνα ἡ Ἑλληνική Πολιτεία, μέ τίς κυβερνήσεις της, μέ τὰ πνευματικά της ἰδρύματα, μέ τήν Ἐκκλησία της, σιωποῦσε, γιατί ἔτσι απαιτοῦσε «ἡ ἡγεσία τοῦ ἐλευθέρου κόσμου»!

Ἄς ὀργιάζε σέ ὅλα τὰ μήκη καί τὰ πλάτη τῆς γῆς ἡ Σκοπιανή προπαγάνδα γιά «κατεχόμενη ἀπό τήν Ἑλλάδα Μακεδονία» καί τὰ συναφή ἀλυτρωτικά πυροτεχνήματα. Ἡ ἐπίσημη θέση τῆς Ἑλλάδας ἦταν: «Τό θέμα αὐτό γιά ἐμᾶς

εἶναι ἀνύπαρκτο». Νά ὅμως πού τώρα, ὅχι μόνο δέν εἶναι ἀνύπαρκτο, ἀλλά ἐξελισσεται σέ «Βατερλώ» τῆς Ἑλλάδας.

Ποιές εἶναι οἱ ἀναμενόμενες ἐξελίξεις τοῦς ἐπόμενους μήνες;

Τόν Ἀπρίλιο τοῦ 2008 θά τεθεῖ θέμα ἔνταξης τῆς Π.Γ.Δ.Μ. στό ΝΑΤΟ, στόχος πού προωθείται μέ ἔντονο ἐνδιαφέρον ἀπό τίς ΗΠΑ.

Ἡ σχετική ἀπόφαση λαμβάνεται μέ ὁμοφωνία τῶν μελῶν τοῦ ΝΑΤΟ. Αὐτό σημαί-

Τοῦ ΜΑΝΩΛΗ ΜΗΛΙΑΡΑΚΗ

νει ὅτι, ἂν ἡ Ἑλλάδα προβάλλει veto, τότε ἡ Π.Γ.Δ.Μ. δέν θά ἔνταχθεῖ στό ΝΑΤΟ.

Γιά νά ἀποτραπεί ἕνα τέτοιο ἐνδεχόμενο, οἱ ΗΠΑ καί οἱ ἐταῖροι τῆς ἄσκου ἰσχυρῶς ἐντονες πιέσεις. Ἐπικαλοῦνται τή λεγόμενη «ἐνδιάμεση Συμφωνία» —βλέπετε οἱ ἰσχυροί θυμοῦνται τίς Συμφωνίες, ὅποτε τοῦς συμφέρει— καί πιέζουν τήν Ἑλλάδα νά δεχθεῖ τήν Π.Γ.Δ.Μ. στό ΝΑΤΟ μέ τό ὄνομα Π.Γ.Δ.Μ. καί ὅχι «Δημοκρατία τῆς Μακεδονίας». Αὐτό, ὑποστηρίζουν, προβλέπει ἡ «Ἐνδιάμεση Συμφωνία». Ἡ Συμφωνία ὅμως αὐτή ἔχει παραβιαστεῖ ἀσύστολα ἀπό τά Σκόπια.

Ἡ Ἑλλάδα, ἀπό τή δική της μεριά, ἐπιδιώκει τήν «ἐξεύρεση κοινά ἀποδεκτῆς ὀνομασίας» πρὶν ἀπό τόν Ἀπρίλιο τοῦ 2008. Σέ ἀντίθεση περὶπτωση ἐπισείει τήν ἀπειλή τοῦ veto. Ἄν καί ἡ χώρα μας, ἐκεῖ πού ἔχουν φθάσει τὰ πράγματα μέ εὐθύνη τῶν Κυβερνήσεων της, δέν ἔχει ἄλλη ἐπιλογή παρὰ τό veto, εἶναι ἀμφίβολο ἂν τελικά «θά παίξει» αὐτό τό χαρτί, καθώς καί ἂν τό veto θά ἀποδειχθεῖ ἀποτελεσματικό.

Πάνω στή ζήτημα αὐτά: • Ἡ κ. Μπακογιάννη κάθε τόσο ὑπενθυμίζει ὅτι «ἡ Ἐνδιάμεση Συμφωνία, πού ὑπεγράφη ἀπό

κυβέρνηση τοῦ ΠΑΣΟΚ, μᾶς ὑποχρεώνει νά μή ἐμποδίσουμε τή γείτονα νά ἔνταχθεῖ σέ Διεθνείς Ὑργανισμούς, ΝΑΤΟ καί Ε.Ε., ἐφ' ὅσον θά χρησιμοποιήσουν τό ὄνομα Π.Γ.Δ.Μ.»!

• Τήν ἴδια στιγμή ὁ πρωθυπουργός διακηρύσσει, τό ἐπανελάβε καί στίς προγραμματικές δηλώσεις τῆς νέας Κυβερνήσεως, ὅτι θά προχωρήσει ἡ ἔνταξη τῆς Π.Γ.Δ.Μ. στό ΝΑΤΟ, ἂν δέν βρεθεῖ λύση στό θέμα τῆς ὀνομασίας.

Τό ποιά γραμμὴ τελικά θά ἐπικρατήσῃ, τῆς Μπακογιάννη-ΗΠΑ ἢ τοῦ Καραμανλῆ, θά τό δοῦμε σύντομα.

Πάντως, ἂν δέν ἐπιτύχουμε κάτι πρὶν τόν Ἀπρίλιο τοῦ 2008, ἐκτιμῶμε ὡς βεβαιότητα ὅτι:

— Οἱ ΗΠΑ «θά βάλουν» τόν Νίμιτς νά καταθέσει τήν ἐντολή πού ἔχει λάβει, μέ τή δήλωση ὅτι οἱ διαπραγματεύσεις τῶν δύο μερῶν γιά κοινά ἀποδεκτῆ ὀνομασία δέν καρποφόρησαν καί δέν ἔχει νόημα ἡ συνέχισή τους.

— Ἀμέσως μετὰ, τά Σκόπια, μέ τήν ὑποστήριξη τῶν ΗΠΑ, θά προσφύγουν στόν ΟΗΕ γιά ν' ἀναγνωριστοῦν μέ τό συνταγματικό τους ὄνομα ὡς «Δημοκρατία τῆς Μακεδονίας».

— Στήν Ἑλλάδα ἴσως νά μείνει ἡ δυνατότητα (καί αὐτό δέν εἶναι βέβαιο) νά ἀποκαλεῖ τή γείτονα μέ μία διαφορετικὴ ὀνομασία πού θά συμφωνηθεῖ.

— Πιθανότατα τότε, ἡ «Δημοκρατία τῆς Μακεδονίας» ν' ἀπαιτήσῃ, ἐν εὐθέτω χρόνω, νά παύσῃ ἡ Ἑλλάδα νά χρησιμοποιεῖ ὀνόματα ὅπως «Ἀεροδρόμιο Μακεδονίας», «ὑπουργεῖο Μακεδονίας-Θράκης» κ.λπ. (Μὴν ξεχνοῦμε ὅτι καταργήσαμε καί τό ὑπουργεῖο Αἰγαίου! Γιατί ἀραγε; Μήπως ἐνοχλοῦσε κάποιους αὐτό τό ὄνομα σέ ὑπουργεῖο; Ὁ χρόνος αὐτό δείξει).

— Ἐπίσης, καί ἴσως αὐτό συμβεῖ πιό σύντομα, τά Σκόπια νά θέσουν ἄμεσα καί ἐπίμονα θέμα «μακεδονικῆς μειονότητας» στή χώρα μας.

Κλείνουμε τό σημεῖωμα αὐτό μέ ἐπανάληψη τοῦ προλόγου του, καί μέ τήν εὐχή, ὅχι ὅμως καί προσδοκία, νά μὴν ἐπαληθευθοῦμε.

Ἄθλιο καί ἀντιδημοκρατικό τό «παιχνίδι» μέ τόν ἐκλογικό νόμο

Ἀλλαγὴ τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου εἰσπράττει ἡ Κυβέρνηση γιά τίς ἀρχές τοῦ 2008, σύμφωνα μέ τίς προγραμματικές της δηλώσεις.

Τίποτα τό καινούργιο. Τά κόμματα ἐξουσίας, ὅποτε ἐκτιμοῦν ὅτι φθειρόνται μέ πιθανότητα ἡ διακυβέρνηση τῆς χώρας νά περάσει στό ἄμεσο μέλλον σέ ἄλλα χέρια, ἀλλάζουν τόν ἐκλογικό νόμο.

Ἔτσι καί τώρα, ἡ ΝΔ μέ τό ἰσχύον 41,8% καί τήν ἐπίσης ἰσχυρή κοινοβουλευτική πλειοψηφία τῶν 152 ἐδρῶν καί ἀκολουθώντας τῆς λαϊκῆς ρῆσῃ: «ἡ καλή νοικοκυρά πρὶν πεινάσει μαγειρεύει», ἀποφάσισε «νά μαγειρέψῃ» νέο ἐκλογικό νόμο. Δύο θά εἶναι οἱ σημαντικὲς διαφορές του ἀπὸ τόν ἰσχύοντα νόμο «Σκανδαλίδη».

α) Τό πρῶτο κόμμα, ἀνεξαρτήτως τοῦ ποσοστοῦ πού θά πάρει, θά ἔχει πρῶτο πενήντα ἐδρῶν, ἀντὶ τῶν σαράντα πού ἔχει μέ τόν σημερινό νόμο, «γιά νά μπορεῖ νά σχηματίζει ἰσχυρὴ κυβέρνηση». Οἱ δέκα παραπάνω ἐδρες θά ἀφαιροῦνται, πέντε ἀπὸ τό δεύτερο κόμμα, καί ἄλλες πέντε ἀπὸ τὰ ἄλλα κόμματα. Μέ αὐτόν τόν τρόπο τό πρῶτο κόμμα μέ ποσοστό μόνο 40,4% θά παίρνει 151 ἐδρες!

Νά θυμηθοῦμε ὅτι τὰ ποσοστά τῶν κομμάτων ὑπολογίζονται ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἐγκύρων ψηφοδελτίων

καί ὅχι τῶν ἐγγεγραμμένων στοὺς ἐκλογικούς καταλόγους.

Ἄν λάβουμε ὅμως ὑπὸψη ὅτι ἡ ἀποχὴ μαζί μέ τὰ λευκά καί τὰ ἄκυρα εἶναι τῆς τάξεως τοῦ 30%, τότε τό 40,4% ἀντιστοιχεῖ στό 28,28% τοῦ συνόλου τῶν ἐκλογέων. Αὐτῆς τῆς τάξεως θά εἶναι ἡ «πλειοψηφία» πού θά μᾶς κυβερνᾷ, χωρίς —ἐννοεῖται— ντροπή! Ἀντίθετα, θά διακηρύσσεται ἡ ἀντιπροσωπευτικότητα καί ἡ δημοκρατικότητα τῆς κυβέρνησης τοῦ 28,28%!

β) Τό ἄλλο στοιχεῖο τοῦ νέου ἐκλογικοῦ νόμου, σύμφωνα μέ ὅλα τὰ δημοσιεύματα, θά εἶναι ὅτι τό πρῶ-

τῶν πενήντα ἐδρῶν θά διδεται στό πρῶτο κόμμα, μέ τήν προϋπόθεση ὅτι δέν θά ἀποτελεῖ συνασπισμὸ κομμάτων!

Ἐπιπλέον, νά προσθέσουμε ὅτι ὁ νέος ἐκλογικός νόμος θά ἰσχύσει στίς μεθεπόμενες Ἐκλογές, ἐκτός ἂν ψηφιστεῖ ἀπὸ 180 βουλευτές, πράγμα μᾶλλον ἀπίθανο, γιά νά ἰσχύσει στίς ἐπόμενες.

Τί περιμένει ἡ Ν.Δ. ἀπὸ τό νόμο αὐτόν;

Τό τί ἀκριβῶς, τό ξέρουν μόνο οἱ «μάγειροι» τῆς. Ἐμεῖς κάνουμε τίς ἐξῆς ἐκτιμήσεις:

• Μέ ἐνδεχόμενο ὅτι ἡ κρίση στό ΠΑΣΟΚ δέν θά

ξεπεραστεῖ πολὺ σύντομα καί ὅτι οἱ «μεταρρυθμίσεις» τῆς ΝΔ στό Ασφαλιστικό καί στήν Παιδεία θά βροῦν ἐντονες ἀντιδράσεις καί κινήσεις, ὁ Κ. Καραμανλῆς θά ζητήσῃ πρόωρες Ἐκλογές, πού θά γίνουν μέ τό νόμο Σκανδαλίδη. Θά ἀναμένει ὅτι καί πάλι ἡ Ν.Δ. θά βγεῖ πρῶτο κόμμα. Καί ἂν μὲν πᾶρει πᾶν ἀπὸ 150 ἐδρες, θά συνεχίσει τή διακυβέρνηση. Ἄν ὅχι, θά ζητήσῃ νέες Ἐκλογές. Ἔτσι ἡ ἄλλη, πάντως, ἡ ΝΔ θά πάει στίς μεθεπόμενες Ἐκλογές μέ τό δικό της νόμο. Καί τότε;

• Ἄν ξαναβγεῖ πρῶτο κόμμα, θά ἀποκτήσῃ κοινο-

βουλευτικὴ πλειοψηφία, ἀκόμη καί ἂν ἔχει μειωθεῖ τό ποσοστό τῆς ἀπὸ 41,80% σὲ 40,40%.

• Ἄν ὅμως βγεῖ τό ΠΑΣΟΚ πρῶτο, τότε ἡ Ν.Δ. θά ἔχει πέσει στό λάκκο πού ἐσκαψε γιά τό ΠΑΣΟΚ. Ὅμως ἡ ΝΔ περιμένει ὅτι ἡ κρίση στό ΠΑΣΟΚ δέν θά ἔχει ξεπεραστεῖ καί ἴσως αὐτό τό χέρι τῶν ἐκλογέων θά εἶναι ὅπως ἐπὶ τῆς περιπτώσεως. Σέ μιά τέτοια περίπτωση, μόνο ἕνας συνασπισμὸς κομμάτων ΠΑΣΟΚ (ἐνιαῖο ἢ διασπασμένον) καί ΣΥΡΙΖΑ θά ἦταν δυνατό νά πάρει τήν πρωτιά. Ἀλλὰ ὁ συνασπισμὸς αὐτὸς δέν θά παίρνῃ τό πρῶτο πενήντα ἐδρῶν, ὅποτε δέν θά σχηματίζει κυβέρνηση.

Αὐτὰ τὰ ἐντόνως ἀντιδημοκρατικά σχέδια ἀπεργάζονται οἱ ἐκλογομάγειροι τῆς ΝΔ, οἱ ὁποῖοι, κατὰ τὰ ἄλλα, κόπτονται γιά τήν κυβερνητικὴ καί δημοκρατικὴ σταθερότητα καὶ ὁμαλότητα.

Ἡ πάγια θέση τῆς Χ.Δ. εἶναι ὅτι ἡ χώρα πρέπει νά ἀποκτήσῃ ἕνα πάγιο ἐκλογικό σύστημα. Γιά τή Χ.Δ. τὴν ἀπλή ἀναλογικὴ. Ἀλλὰ καί ἂν δέν εἶναι ἡ ἀπλή, ἄς καθιερωθεῖ ἕνα πάγιο σύστημα, ὅχι φυσικὰ τό πλειοψηφικό. Πρέπει, ἐπιτέλους, νά τερατιστεῖ ἡ σημερινὴ ἀθλιότητα, πού τό ἐκάστοτε κυβερνῶν κόμμα ψηφίζει ἐκλογικό νόμο κομμένο καί ραμμένο στὰ μέτρα του.

Μανώλης Μηλιαράκης

Ὁ δεύτερος Ἰμπραήμ

Τον Αὐγούστο ζήσαμε τὴν τραγωδία τῶν πυρκαγιῶν πού κατέστρεψε σημαντικό τμήμα τῆς Πελοποννήσου καί τμήμα τῆς Εὐβοίας. Ἄν καί ἕνα μέρος τῶν πυρκαγιῶν οφείλονταν σὲ ἀμέλεια, πυρομανεῖς ἢ οἰκοπεδοφάγοι, ὅλοι αὐτοὶ δέν ἔχουν τὴν ὀργάνωση γιά ζημιές τόσο μεγάλῃς ἔκτασης. Στόχοι ὅπως ἡ Μεγαλόπολη (εργοστάσιο ΔΕΗ), τὸ Ἀλιβέρι (εργοστάσιο ΔΕΗ), ὁ ἀρχαιολογικός χώρος τῆς ἀρχαίας Ολυμπίας (στον Κρόνιο λόφο βρέθηκε ἐμπρηστικός μηχανισμός), ἡ Ἀργολίδα με κατεύθυνση πρὸς Ἀρχαία Επίδαυρο (πού ευτυχῶς δέν ἐφθασε) δέν μπορεῖ νά εἶναι τυχαῖοι.

Πρὶν 180 περίπου χρόνια ὁ Ἰμπραήμ εἶχε καταστρέψῃ, κάψει καί λεηλατήσει τὴν Πελοπόννησο: Ἄργος, Ἠλεῖα (καί τότε εἶχε καί ἡ Ζαχάρω), Ἅγιο Πέτρο, πε-

ριοχὴ Ἄστρους καί ἄλλες περιοχές. Στὰ σχέδιά του ἦταν νά μεταφέρει τοὺς Πελοποννήσιους στήν Αἴγυπτο καί νά φέρει ἄλλους ἐδῶ, κάτι πού ευτυχῶς δέν πραγματοποιήθηκε. Μήπως πρέπει νά υποθέσουμε ὅτι οἱ πυρκαγιές του καλοκαιριοῦ πού πέρασε ἦταν ὀργανωμένες;

Ὅπως, τέλος, ὁ Ἰμπραήμ δέν κατάφερε νά κάμψῃ τὸ φρόνημα τῶν Ἑλλήνων, οἱ ὁποῖοι τελικά ἀπελευθέρωσαν τὴν χώρα τους, ἔτσι καί τώρα πρέπει νά ἀντιμετωπίσουμε τὴν δοκιμασία με καρτερία. Νά βοηθήσουμε τοὺς πληγέντες νά ἐπανορθώσουν τίς ζημιές σὲ σπιτία, καλλιέργειες, ζῶα καί περιβάλλον, μένοντες σὲ τὸν τόπο τους. Ἄς μὴν ξεχνάμε, ὡς Ορθόδοξοι, ὅτι μετὰ τὴν Σταύρωση ἔρχεται ἡ Ἀνάσταση.

Α.-Κ.Ε.